

649.55
๖4๙๖7
๕'3

เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงาน
การศึกษา จังหวัดสมุทรปราการที่มีต่อการสอนเพศศึกษา
ในระดับประถมศึกษา

ปริญฐานิพนธ์
ของ
วันเพ็ญ วนธารกุล

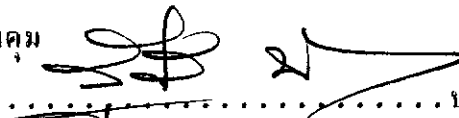
13 ต.ค. 2537

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา
เมษายน 2536
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

187542

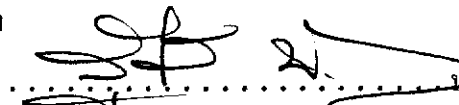
คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกสหศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

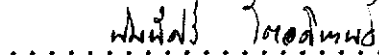

.....ประธาน
(รศ. สัจฉินต์ ปรีชาमारถ)

.....กรรมการ
(ผศ. วินัส ปัทมภาสพงษ์)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(รศ. สัจฉินต์ ปรีชาमारถ)

.....กรรมการ
(ผศ. วินัส ปัทมภาสพงษ์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อ. พิมพ์ศรี โตอดิเทพย์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกสหศึกษา ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศ.ดร. สมพร บัวทอง)

วันที่... ๒๘... เดือน... มิถุนายน... พ.ศ. ... ๒๕๓๖...

ประกาศขอบคุณการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์สุจินต์ ปรีชาमारณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วินัส ปัทมภาสพงษ์ และอาจารย์พิมพ์ศรี โตคติเทพย์ ในการให้คำแนะนำและช่วยเหลือในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวีสิทธิ์ สิทธิกร อาจารย์ ดร.ภาณุจนา รุ่งตรานนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นภาพร มัชฌมางกูร และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุฑามาศ เทพชัยศรี ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือแนะนำ เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ตลอดจนผู้อำนวยการ การประถมศึกษาจังหวัด ผู้อำนวยการการประถมศึกษาอำเภอ ผู้อำนวยการ และอาจารย์ทุกโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผู้ปกครองทุก ๆ ท่านที่กรุณาให้ ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี รวมทั้งผู้แต่ง ตำราและผู้วิจัยทุกท่านที่ผู้วิจัยได้นำมาอ้างอิงในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

ขอขอบคุณ พี่ น้อง และเพื่อนที่ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจในการ ศึกษาตลอดมา

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอระลึกถึงพระคุณ พ่อแม่และครูอาจารย์ที่ได้อบรมสั่งสอนมา จนสามารถประสบความสำเร็จในครั้งนี้

วันเพ็ญ วันธารกุล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
คำนำ.....	1
ความมุ่งหมายของการค้นคว้า.....	9
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	10
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	10
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	10
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	12
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย.....	14
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า.....	14
การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า.....	30
การวิจัยในต่างประเทศ.....	30
การวิจัยในประเทศ.....	35
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	48
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	49
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง.....	49
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	53
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	56
วิธีจัดกระทำกับข้อมูล.....	57
สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล.....	57

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า.....	63
ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล.....	63
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
ผลการศึกษาค้นคว้า.....	65
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ.....	90
บทย่อ.....	90
ความมุ่งหมายของการค้นคว้า.....	90
วิธีดำเนินการวิจัย.....	90
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	90
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	91
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	92
อภิปรายผล.....	93
ข้อเสนอแนะ.....	102
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	104
บรรณานุกรม.....	105
ภาคผนวก.....	118
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	137

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนประชากรในแต่ละอำเภอ.....	50
2	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	52
3	จำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกตามโรงเรียนที่เป็นตัวแทนในแต่ละ สบอ... ..	53
4	กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ.....	65
5	กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ.....	66
6	กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามศาสนา.....	66
7	กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา.....	67
8	กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ.....	68
9	กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเชื้อชาติ.....	69
10	เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อ การสอนเพศศึกษาในเรื่องความมุ่งหมายในการสอนเพศศึกษา ในระดับประถมศึกษา.....	70
11	เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อ การสอนเพศศึกษาในเรื่องเนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษาที่ควรสอน ในระดับประถมศึกษา.....	72
12	เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อ การสอนเพศศึกษาในเรื่องวิธีการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา.....	75
13	เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อ การสอนเพศศึกษาในเรื่องผู้สอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา..	78
14	เจตคติโดยส่วนรวมของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา.....	81

15	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาระหว่างผู้ปกครองชายกับผู้ปกครองหญิง.....	82
16	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาระหว่างผู้ปกครองที่มีอายุต่างกัน.....	83
17	เปรียบเทียบเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาระหว่างผู้ปกครองที่นับถือศาสนาต่างกัน.....	84
18	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง.....	85
19	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเจตคติที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน.....	86
20	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง.....	87
21	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเจตคติที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีอาชีพแตกต่างกัน.....	88
22	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาระหว่างผู้ปกครองที่มีเชื้อชาติต่างกัน.....	89

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

ในปัจจุบันอารยธรรมหรือวัฒนธรรมทางตะวันตกได้เข้ามามีบทบาทในสังคมของเราเป็นอย่างมาก ความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งความเจริญในด้านสื่อสารมวลชนทำให้ชาวต่าง ๆ ทั้งที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมของเราได้แพร่สะพัดไปอย่างรวดเร็ว ทำให้เด็ก ๆ ได้รับประสบการณ์ทางด้านเพศศึกษามาจากหลายแหล่งด้วยกันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และได้รับการศึกษาเรื่องเพศมาตั้งแต่อยู่ในวัยเยาว์ สื่อสารมวลชนอันทันสมัยได้นำเอาแนวความคิดและเรื่องราวต่าง ๆ มาสู่โลกของเด็กและโลกของผู้ใหญ่เหมือนกันและพร้อมกัน ทำให้เด็กได้รับประสบการณ์ทางด้านเพศศึกษาที่ผิดบ้างถูกบ้าง และดีบ้างไม่ดีบ้าง ปะปนกัน จนบางครั้งเด็กเองก็เกิดความคับข้องใจสงสัย ไม่แน่ใจว่าจะอะไรคือสิ่งที่ถูกต้อง และอะไรคือสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ประสบการณ์เหล่านี้จะสะสมและเพิ่มพูนมากขึ้นเรื่อย ๆ จนในที่สุดเมื่อมีมากพอเด็กจะระบายออกมาในรูปต่าง ๆ กัน ซึ่งอาจก่อให้เกิดเหตุร้ายหรืออาชญากรรมทางเพศขึ้นอย่างที่ได้พบกันอยู่เป็นประจำในหน้าหนังสือพิมพ์ (สุชาติ โสภประยูร และ วรณี โสภประยูร. 2531 : 167-169)

สาเหตุสำคัญประการหนึ่งของความผิดปกติทางเพศในสังคม เกิดขึ้นเพราะไม่มีการแนะแนวทาง ไม่มีการให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในด้านเพศศึกษาแก่เด็ก ทำให้เขาเติบโตขึ้นมีพฤติกรรมที่เกิดจากแรงขับทางเพศ ขาดการขัดเกลาที่เหมาะสม ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม. 2532 : 2) ซึ่งปัญหาเหล่านี้ได้แก่

1. พฤติกรรมส่าสอนทางเพศ

สาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมส่าสอนทางเพศ เกิดเนื่องจากความเคร่งครัดต่อศีลธรรมประเพณีและศาสนาของประชาชนทั่วไปลดถอยลงโดยเฉพาะวัยรุ่นหนุ่มสาว ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ รวมทั้งประสิทธิภาพของวิธีการคุมกำเนิดซึ่งสามารถป้องกันการตั้งครรภ์ได้ค่อนข้างแน่นอน ทำให้มีการส่าสอนทางเพศมากขึ้น (วินัส ปัทมภาสพงษ์. 2534 : 1) ซึ่งจากการศึกษาของ วีรสิทธิ์ ลิทธิไตรย์ (ไทยรัฐ 8 กรกฎาคม 2535 : 17) พบว่า ชายโสดและหญิงโสดมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสค่อนข้างมาก ส่วนผู้ที่แต่งงานแล้วพบว่า ชายแต่งงานนอกใจภรรยาร้อยละ 30 หญิงแต่งงานนอกใจสามีร้อยละ 1 และชายหญิงในชนบทมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ 13 ปี ส่วนสุกานดา สุวณิชชาติ ลิริษฐ์ คุณานิธิพงศ์ และสุวดี ศรีสัตยากุล (2530 : 26-32) ได้ศึกษาปัญหาทางเพศศึกษา ในนักเรียนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 14.1 โดยมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก ร้อยละ 78.2 กับเพื่อนร้อยละ 15.9 นักเรียนชายเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 33.9 โดยมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณี คนรัก และทั้งโสเภณีกับคนรัก ร้อยละ 25.5 ร้อยละ 23.1 และร้อยละ 39.5 ตามลำดับ

2. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

จากรายงานของกรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุขพบว่า จำนวนผู้ป่วยเป็นกามโรคในปี พ.ศ. 2534 มีถึง 182,024 ราย (เอกสารข้อมูลสถิติงานควบคุมกามโรค ประจำปีงบประมาณ 2534. 2535 : 32) และพบผู้ป่วยโรคเอดส์ 642 ราย ผู้ติดเชื้อที่มีอาการสัมพันธ์กับเอดส์ 895 ราย รวมทั้งสิ้น 1,537 ราย เป็นชาย 1,305 ราย หญิง 232 ราย คิดเป็นอัตรา ชาย : หญิง 5.6 : 1 (ข่าวสารเอดส์. 2535 : 4) จากสถิติข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าในแต่ละปีจำนวนผู้ป่วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มีจำนวนมาก โดยเฉพาะโรคเอดส์ ซึ่งมีอันตรายร้ายแรงทำให้ผู้ป่วยเสียชีวิตทุกราย เนื่องจากยังไม่มีตัวยาหรือวิธีการที่รักษาได้ วีรสิทธิ์ ลิทธิไตรย์ (ไทยรัฐ 8 กรกฎาคม

2535 : 17) กล่าวว่า ชาวและหญิงโสดกำลังมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อ เอชไอวี เพราะมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสค่อนข้างมาก และการใช้ถุงยางอนามัย ยังไม่ทั่วถึงเท่าที่ควร คนที่เป็นกามโรคในชายร้อยละ 36 เคยเป็นขณะเรียนอยู่ในระดับประถมศึกษาและหญิงร้อยละ 10 เคยเป็นกามโรคขณะเรียนอยู่ในระดับประถมศึกษาเช่นกัน

3. อาชญากรรมทางเพศ

จากสถิติคดีข่มขืนกระทำชำเราในปี พ.ศ. 2533 พบ 2,514 ราย (สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2534 : 33) ซึ่งจากการค้นคว้าวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความผิดทางเพศที่กระทำในประเทศสหรัฐฯ ได้แสดงให้เห็นว่า คนที่ประพฤติดังกล่าวเหล่านี้นักจะเป็นผู้ที่ไม่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษามาก่อน (สุชาติ โสมประสุต และ วรณี โสมประสุต. 2531 : 167)

4. พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

สาเหตุสำคัญที่ทำให้เยาวชนไทยมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปคือ

1. จากการอบรมเลี้ยงดูและสัมพันธภาพในครอบครัว ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับบุตร การคาดหวังของบิดามารดาต่อเพศของบุตร การรักลูกล้ำเอียง ฯลฯ
 2. จากการเรียนรู้สภาพแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ การขาดแบบอย่างบุคลิกภาพที่ดี ระบบการศึกษาที่เป็นชายล้วนหรือหญิงล้วน ฯลฯ
 3. จากอิทธิพลของสภาพสังคม ได้แก่ แบบอย่างของเพศที่สามจากสื่อมวลชน ฯลฯ (วัลลภ ปิยะมโนธรรม. 2531 : 5 -10)
- ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ นันทิรัตน์ คุณากร (2533 : 1-25) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น : กรณีศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศเขตการศึกษา 1 ในปี พ.ศ. 2532 และในปี พ.ศ. 2533 ของ ชวนิชย์ จันทน์น้อย (2533 : 70-84) ศึกษาในเขตการศึกษา 6 และ ธารทิพย์ ตัณศลาวัณย์ (2533 : 79-119) ที่ได้ศึกษาในเขตการศึกษา 9 พบว่านักเรียนหญิงและชายมีพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงมีพฤติกรรมรักร่วมเพศมากกว่านักเรียนชาย สำหรับปัจจัยทางด้านครอบครัวพบการอบรมเลี้ยงดูและความสัมพันธ์ภายในครอบครัวมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ ในด้านความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสาเหตุของการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ เกิดจากการขาดประสบการณ์การคบเพื่อนต่างเพศ การเลียนแบบตามกันในกลุ่มวัยรุ่น และเลียนแบบจากสื่อมวลชน

5. การตั้งครรรค์ก่อนแต่งงาน

ปัญหาการตั้งครรรค์ก่อนแต่งงานนั้น สุริย์ กาญจนวงศ์ (2523 : 50) กล่าวว่ามักเกิดขึ้นมากในกลุ่มวัยรุ่นหรือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และมักจะมีข่าวปรากฏบ่อย ๆ เกี่ยวกับการทำแท้งโดยหมอเถื่อนจนถึงอันตรายต่อชีวิต ซึ่ง นวลละออ สุภาผล (2526 : 6) กล่าวว่าสาเหตุสำคัญที่เด่นชัดของการตั้งครรรค์เมื่ออายุยังน้อยคือ การที่ได้วัยรุ่นเหล่านี้ไม่มีความรู้ในเรื่องเพศ เช่น ขาดความรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือคุมกำเนิด และ/หรือไม่ยอมรับบริการคุมกำเนิด เป็นต้น

6. การทำแท้ง

ในปี พ.ศ. 2531 ถาวร ดิษฐ์เย็น (2531 : 20-32) ได้ศึกษาสาเหตุของการทำแท้งเถื่อนโดยศึกษาเฉพาะกรณี ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น พบว่าสตรีที่มาทำแท้งเถื่อน โดยมากเป็นโสด อายุระหว่าง 20-24 ปี เป็นสตรีที่กำลังศึกษาอยู่มากที่สุด และโดยมากพักอยู่ตามหอพัก สาเหตุที่ทำแท้ง โดยมากจากสาเหตุที่ยังเรียนหนังสืออยู่มากที่สุด รองลงมาคือ ยังไม่ได้แต่งงาน ซึ่งตรงกับการศึกษาของ สุพร เกิดสว่าง (2523 : 111) ที่ได้ศึกษาผู้ป่วยที่ลอบทำแท้งเถื่อนที่รับไว้รักษาในโรงพยาบาลศิริราช ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2511-2521 มีผู้มารับการรักษาจำนวน 4,497 คน เป็นกลุ่มคนโสด 1,667 คน ซึ่งในกลุ่มคนโสดนี้เป็นนักเรียนถึงร้อยละ 37.2 และจากการศึกษาของ สุมนา ชัมพูทวีป และคนอื่น ๆ (2531 : 83) พบว่านักเรียนหญิงโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครเคยทำแท้งร้อยละ 1.1 และนักเรียนชายเคยมีประสบการณ์ให้คู่รักไปทำแท้งร้อยละ 30

7. การห่อหุ้ม

ในปี พ.ศ. 2533 พบสถิติการพ้องห่อหุ้มในศาลชั้นต้น จำนวน 2,851 ราย (สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2534:34) นอกจากนี้ยังพบการห่อหุ้มที่ไม่เป็นคดีความในสังคมอีกมากมาย จากการศึกษาสาเหตุของการห่อหุ้มของคู่สมรสที่ได้ห่อหุ้มในประเทศสหรัฐฯ พบว่าสาเหตุของการห่อหุ้มเกิดจากการละทิ้งหน้าที่ร้อยละ 33 สามีใช้อ่านาจนมากเกินไปร้อยละ 32 ไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือร้อยละ 31 สามีติดสุราร้อยละ 30 มีปัญหาด้านบุคลิกภาพร้อยละ 29 มีค่านิยมที่แตกต่างกันร้อยละ 21 มีปัญหาด้านความรักบ่อย ๆ ร้อยละ 16 และมีปัญหากับญาติพี่น้องร้อยละ 8 (บุญวดี เพชรรัตน์. 2527 : 18; อ้างอิงจาก Schulz. 1976) ซึ่งการห่อหุ้มจะมีผลกระทบต่อจิตใจของเด็กในครอบครัว อาจก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพกรรมที่ทำความเดือดร้อนให้กับสังคมต่อไปได้ นอกจากนี้อาจเป็นผลเสียต่อบุคลิกภาพของเด็กหลายอย่าง รวมทั้งการกระทบกระเทือนต่อการตัดสินใจของเด็กในการเลือกคู่ครองของตนในอนาคต (วันทนี วาสิกะสิน. 2526 : 122-124)

จะเห็นได้ว่าปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเพศที่กล่าวมานั้น ถ้าเราไม่ดำเนินการป้องกันแก้ไขปัญหาก็จะเพิ่มมากขึ้นเพราะสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันเอื้ออำนวยทำให้เด็กได้รับความรู้เรื่องเพศตั้งแต่เล็ก ๆ โดยเฉพาะทางโทรทัศน์ และการดูเด็กในวัย 5-11 ปีจะค่อย ๆ ถูกแนะนำเข้าในโลกทางเพศของผู้ใหญ่โดยหนังสืออนานิยาย ภาพยนตร์ โทรทัศน์ และการสังเกตสิ่งแวดล้อมประจำวันรอบ ๆ ตัว ซึ่งความสนใจเกี่ยวกับเรื่องเพศจะค่อย ๆ เกิดขึ้นภายในจิตใจ (อเนก อารีพรรค และ สุวิทนา อารีพรรค. 2525 : 91) และในช่วงวัย 9-12 ปีนี้ ต่อมาเพศจะเริ่มทำงานอันมีผลให้ลักษณะทางเพศเปลี่ยนแปลงไป มีการเจริญเติบโตทางเพศ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้ทำให้เด็กมีความกังวลใจ หากพ่อแม่ผู้ปกครองและครูได้บอกกล่าวหรือสอนให้เด็กได้ทราบถึงพัฒนาการที่ปกติแล้ว จะทำให้เด็กยอมรับถึงการเปลี่ยนแปลงและสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงนั้น (ระวีวรรณ แสงฉาย. 2530 : 25)

ดังนั้นการส่งเสริมให้เกิดค่านิยมที่เหมาะสมในตัวเด็กวัยนี้ จะมีความสำคัญต่อการวางรากฐานเพื่อให้เกิดแนวคิดในการสร้างค่านิยมที่เหมาะสม เพื่อผลของการมีค่านิยมที่ถูกต้องในวัยต่อไป (ปรีชา คร้ามพักตร์, 2527 : 122)

สุชาติ โสภประยูร (2518 : 167-168) ได้สนับสนุนให้มีการสอนความรู้เรื่องเพศตั้งแต่เด็กโดยได้กล่าวว่า การสอนวิชานี้มีความมุ่งหมายเพื่อต้องการให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจ มีเจตคติและมีความรู้สึกที่ดีในเรื่องเพศ รวมทั้งพฤติกรรมทางเพศที่ดี การสอนความรู้เรื่องเพศนั้นควรจะเริ่มตั้งแต่วัยทารกต่อเนื่องไปเรื่อยจนถึงวัยรุ่น และการเริ่มต้นแต่เนิ่น ๆ ย่อมจะดีกว่าช้าหรือสายเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ คาล์เดอรอน (สุชาติ โสภประยูร, 2530 : 25; อ้างอิงมาจาก Calderone. n.d.) อดีตนาเยกสภาฝ่ายบริหารของสภาส่งเสริมความรู้เรื่องเพศและเพศศึกษาแห่งประเทศไทย ที่ได้กล่าวไว้เมื่อปี ค.ศ. 1966 ว่า "ถ้าเราต้องการจะให้ผู้ใหญ่ทุกคนสามารถใช้ความเป็นเพศ หรือลักษณะทางเพศของตนได้อย่างมีวุฒิภาวะ พร้อมทั้งมีความรับผิดชอบด้วยนั้นเราไม่สามารถจะเริ่มต้นสอนเพศศึกษาให้แก่เด็กช้าไปกว่าวัยเด็กเล็ก.....ถ้าหากบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่สามารถจะทำหน้าที่ให้การศึกษาในด้านนี้แก่เด็กอย่างได้ผลแล้วโรงเรียนก็ยิ่งจำเป็นจะต้องรับผิดชอบภาวะอันหนักเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณ ในการวางแผนดำเนินการสอนเพศศึกษาเพื่อให้ได้ผลสมความมุ่งหมาย"

การสอนเพศศึกษาในโรงเรียนจึงควรเริ่มตั้งแต่เด็กก้าวเข้ามาสู่โรงเรียน เพราะหน้าที่ที่สำคัญที่สุดของโรงเรียนโดยทั่วไปคือ การให้การศึกษาแก่เด็ก เพื่อให้เด็กมีความเจริญงอกงามทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา สำหรับเรื่องเพศก็เช่นกัน เด็ก ๆ ทุกคนมีความต้องการที่จะให้โรงเรียนได้ช่วยเหลือในด้านการสร้างเสริมเจตคตินิสัยและแนวความคิดที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับเรื่องเพศให้แก่เขาเช่นเดียวกับความต้องการที่จะให้โรงเรียนได้ช่วยเหลือเขาในด้านความเจริญงอกงามอื่น ๆ ของชีวิต (สุชาติ โสภประยูร

และ วรรมิ โสมประยูร. 2531 : 215) จากการศึกษาของ สุทัศน์ จิณแพทย์ (2531 : 58-59) ได้ศึกษาทัศนคติในเรื่องเพศและความต้องการที่จะศึกษาในเรื่องเพศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดกาญจนบุรี พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทัศนคติในเรื่องเพศในเชิงนิมาน และมีความต้องการที่จะศึกษาในเรื่องเพศในระดับมาก โดยนักเรียนชายมีความต้องการที่จะศึกษาในเรื่องเพศมากกว่านักเรียนหญิง ส่วน จงกล นาภิรัฐ (2525 : 120-123) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสนใจทางด้านเพศศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานครพบว่า นักเรียนมีความสนใจด้านเพศศึกษาในระดับปานกลาง โดยสนใจหมวดชีวิตครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง และสนใจหมวดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาเป็นอันดับสุดท้าย ส่วนหัวข้อเรื่องที่นักเรียนสนใจมากที่สุดคือการมีความรัก รองลงมาสนใจหัวข้อเรื่องการสืบพันธุ์ของมนุษย์ วิธีการที่จะทำให้ครอบครัวมีความสุข การมีประจำเดือน การมีน้ำอสุจิ และกระเทยตามลำดับ

สำหรับประเทศไทย ซึ่งเป็นประเทศกำลังพัฒนายังมีประชากรที่ไม่ได้ศึกษาต่อในระดับสูงกว่าระดับประถมศึกษาอีกเป็นจำนวนมาก จะเห็นได้จากสถิติการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาของนักเรียนที่จบประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าในปี พ.ศ. 2534 มีเด็กที่เข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาทั่วประเทศเพียง 455,697 คน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2535 : 59) ในขณะที่เด็กจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในปี พ.ศ. 2533 มีจำนวนถึง 830,296 คน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2534 : 24,27) คิดเป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาต่อร้อยละ 54.88

ดังนั้นการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษานอกจากจะช่วยให้เด็กมีเจตคติที่ดีในเรื่องเพศและสามารถปรับตัวเพื่อรับการเปลี่ยนแปลงของร่างกายแล้วยังมีประโยชน์อย่างมากสำหรับผู้ที่ไม่มีโอกาสได้ศึกษาต่อเพราะบุคคลเหล่านี้จะสามารถใช้ความรู้ที่ได้รับในระดับประถมศึกษานี้ในการดำรงชีวิตในสังคมต่อไปอย่างไม่มี

ปัญหาหรือมีน้อยลง เช่น ปัญหาเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ซึ่งพบว่า ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2530-2534 สถิติบุคคลที่ป่วยเป็นโรคทางเพศสัมพันธ์ได้แก่ กลุ่มผู้ค้าประเวณี รองลงมาคือ กลุ่มรับจ้างและกลุ่มเกษตรกร (เอกสารข้อมูลสถิติงานควบคุมการโรค ประจำปีงบประมาณ 2534. 2535 : 35) ซึ่งตรงกับ การศึกษาของ กิตติ พุฒิกานนท์ และคณะ (2534 : 259) ที่ได้ทำการศึกษา เรื่องความรู้และพฤติกรรมของกลุ่มเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ในการป้องกันโรคเอดส์ จังหวัดลำปาง พบว่าชายที่ใช้บริการมีอาชีพกรรมกร หรือรับจ้างทั่วไปมากที่สุด และมีการศึกษาในระดับประถมศึกษาตอนปลายหรือต่ำกว่า และจากการศึกษารังนี้ พบว่า กลุ่มที่มีการศึกษาค่ำรายได้น้อยในชายผู้ใช้บริการเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการติด และแพร่เชื้อเอดส์ที่สำคัญ ดังนั้นจึงควรอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความรู้เรื่องเพศในด้านต่าง ๆ พอสมควรเพื่อจะเป็นความรู้เบื้องต้นเพื่อให้เด็กเข้าใจและสามารถจะนำไปใช้เพื่อดูแลรักษาตนเองได้ในโอกาสต่อไป โดยเฉพาะผู้ที่ไม่มีโอกาสได้ศึกษาต่อ

การให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษานั้นต้องมีขั้นตอนตามความสามารถ จิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็กแต่ละวัยว่าจะรับรู้ได้เพียงใด สำหรับเนื้อหาเพศศึกษา ระดับประถมศึกษาในปัจจุบันนั้น กระทรวงศึกษาธิการได้บรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษาสอดแทรกเข้าไปในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) โดยบูรณาการไว้ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ซึ่งเริ่มเรียนตั้งแต่ประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงประถมศึกษาปีที่ 6 โดยเริ่มจากเนื้อหาที่ง่ายไปสู่เนื้อหาที่มีความลึกซึ้งมากขึ้นในชั้นเรียนที่สูงขึ้น

การสอนเพศศึกษานั้น สุชาติ โสภประยุทธ และ วรณี โสภประยุทธ (2531 : 184) กล่าวว่า ถ้าบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือผลที่ได้รับอาจจะนำมาซึ่งความผิดหวัง หรืออาจได้รับผลซึ่งไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ ทั้งนี้เพราะว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองจะสามารถจะช่วยต่อเติมเสริมแต่งประสบการณ์ที่เด็กได้รับไปจากครูหรือโรงเรียนได้ในหลาย ๆ ด้านด้วยกัน ซึ่ง

สอดคล้องกับ พันธ์ สุจันงค์ (2526 : 117-118) ที่มีความเห็นว่า การสอนเพศศึกษาในโรงเรียนจะต้องให้สอดคล้องกับทางบ้านด้วย หากสอนไม่เหมาะสมกับสภาพของเด็ก พื้นฐานของประชาชน ของบ้านเมือง ความรู้ความคิดของประชาชน เช่น ผู้ปกครองของเด็กหรือไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีก็จะเกิดผลร้ายเสียหาอย่างมาทั้งแก่เด็ก สังคม ศีลธรรม และวัฒนธรรมของชาติในที่สุด ดังนั้นในการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยบิฮามารดา หรือผู้ปกครองของเด็กจะมีอิทธิพลอย่างมากต่อนโยบายการจัดการศึกษา เพราะผู้บริหารการศึกษาจะต้องนำความคิดเห็นของบิฮามารดา ผู้ปกครองหรือมหาชนส่วนรวมเกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษา มาคิดพิจารณาก่อนที่จะกำหนดนโยบาย การพัฒนาการศึกษาของประเทศทั้งในรูปของโครงการระยะสั้นและโครงการระยะยาว (สวัสดิ์ สุวรรณอักษร. 2528 : 19)

จากข้อมูลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยเห็นความจำเป็นที่ควรจะมีการศึกษาเจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษา ซึ่งคาดว่าจะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ตลอดจนวิธีการจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาให้เหมาะสมกับชั้นเรียนและเด็กต่อไป

ความมุ่งหมายของการค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา ระหว่างผู้ปกครองที่มี เพศ อายุ ศาสนา ระดับการศึกษา อาชีพและเชื้อชาติที่แตกต่างกัน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลของการศึกษา จะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เพื่อใช้ในการพิจารณาร่วมมือกันระหว่างบ้าน โรงเรียน และชุมชนในการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาแก่นักเรียนต่อไป
2. ข้อมูลจากผลการศึกษาจะเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารการศึกษา เช่น ผู้กำหนดนโยบาย และวางแผนของกระทรวงศึกษาธิการ ผู้อำนวยการโรงเรียน ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร วิธีการสอนเพศศึกษาตลอดจนบุคลากรที่รับผิดชอบต่อการสอนเพศศึกษาให้เหมาะสมกับชั้นเรียนและเด็กต่อไป

ข้อตกลงเบื้องต้น

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ที่ได้มาจากการสุ่มนักเรียน โดยนักเรียน 1 คน ต่อผู้ปกครอง 1 คน ซึ่งจำนวนผู้ปกครองชายและหญิงมีจำนวนเท่ากัน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2535 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 10,545 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2535 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งได้มาโดย วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Sampling) จำนวน 385 คน

ตัวแปรที่ใช้ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 เพศ

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 อายุ

1.2.1 21-40 ปี

1.2.2 41-60 ปี

1.2.3 60 ปีขึ้นไป

1.3 ศาสนา

1.3.1 พุทธ

1.3.2 คริสต์

1.3.3 อิสลาม

1.3.4 ศาสนาอื่น ๆ

1.4 ระดับการศึกษา

1.4.1 ต่ำกว่าประถมศึกษา

1.4.2 ประถมศึกษา

1.4.3 มัธยมศึกษา

1.4.4 อุดมศึกษา

1.5 อาชีพ

- 1.5.1 รับราชการและลูกจ้างรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจ
- 1.5.2 ค้าขายหรือธุรกิจ
- 1.5.3 เกษตรกรรม
- 1.5.4 รับจ้างทั่วไป

1.6 เชื้อชาติ

- 1.6.1 ไทย
- 1.6.2 จีน
- 1.6.3 มอญ
- 1.6.4 อื่น ๆ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เจตคติ หมายถึง ท่าที ความรู้สึก ความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งภายหลังที่ได้รับประสบการณ์ในเรื่องนั้น ๆ มาแล้ว อาจจะมีมากหรือน้อยก็ได้ ซึ่งสามารถวัดได้ด้วยแบบสอบถาม สามารถแบ่งได้เป็นสองลักษณะคือ เจตคติที่แสดงออกในทางที่พอใจเห็นด้วย สนับสนุน เจตคติในลักษณะนี้เรียกว่า เจตคติในเชิงนิมิต เจตคติที่แสดงออกในลักษณะที่ไม่พอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่สนับสนุน เจตคติในลักษณะนี้เรียกว่า เจตคติเชิงนิเสธ

2. ผู้ปกครอง หมายถึง บิดาหรือมารดา หรือผู้ที่ให้การอบรมเลี้ยงดูนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ประจำปีการศึกษา 2535

3. เจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 6 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา ที่แสดงออกในเชิงนิเสธ หรือเชิงนิมาน ซึ่งประกอบด้วย

- 3.1 ความมุ่งหมายในการสอนเพศศึกษา
- 3.2 เนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษา
- 3.3 วิธีการสอนเพศศึกษา
- 3.4 ผู้สอนเพศศึกษา

4. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของ บิดามารดาหรือผู้ให้การอบรมเลี้ยงดูนักเรียน แบ่งออกเป็น 4 ระดับ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2529 : 85-86)

5. อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ให้การอบรมเลี้ยงดูนักเรียน (อาชีพหลักที่เป็นรายได้สูงสุด) แบ่งออกเป็น 4 ประเภท (สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2530 : 10)

6. กลุ่มอายุของผู้ปกครอง หมายถึง อายุของบิดามารดาหรือผู้ให้การอบรมเลี้ยงดูนักเรียน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม (อารี ตัญท์เจริญรัตน์. 2522 : 177)

7. เชื้อชาติ หมายถึง ผู้ที่ร่วมเผ่าพันธุ์เดียวกันมีขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมเดียวกัน

8. การสอนเพศศึกษา หมายถึง การสอนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในขอบเขตที่เหมาะสมของแต่ละวัยเพื่อให้มีความรู้ มีเจตคติที่ดีเกี่ยวกับเรื่องเพศ และมีความประพฤติเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ถูกต้องเหมาะสมเป็นที่ยอมรับในสังคม

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้านี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับ ความหมายของเจตคติ องค์ประกอบของเจตคติ การเกิดเจตคติ การวัดเจตคติ เจตคติในเรื่องเพศ ประโยชน์ของการวัดเจตคติ ความหมายของเพศศึกษา ความมุ่งหมายของการสอนเพศศึกษา การสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา และหลักสูตรเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา ตลอดจนการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า ทั้งในต่างประเทศและในประเทศไทย ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

เจตคติ (Attitude) มาจากคำว่า "Aptus" ในภาษาลาติน ซึ่งตรงกับคำว่า ความเหมาะสม (Fitness) หรือการปรุ่่งแต่ง (Adaptedness) (ศึกดิ์ สุนทรเสณี. 2531 : 1)

เจตคติ หมายถึง การเตรียมพร้อมแห่งสภาพจิตใจของบุคคลในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และเจตคติเป็นอารมณ์ที่มีอยู่ในทุกผู้ทุกคนแต่อยู่ในระดับที่ต่างกัน เป็นสิ่งที่ผลักดันบุคคลให้แสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้า อันอาจเป็นบุคคล วัตถุ สถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งปฏิกิริยาที่แสดงออกมานั้นอาจอยู่ในลักษณะที่พึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกระบวนการเรียนรู้และประสบการณ์ของแต่ละบุคคล (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2523 : 108)

นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความหมายของเจตคติไว้อีกมากมาย เช่น

สมจิตต์ สุพรรณทัศน์ (2513 : 15) ได้ให้ความหมายเจตคติว่า เป็น ความพร้อมที่จะแสดงออกของบุคคลหรือการไม่แสดงออกของบุคคลอย่างสม่ำเสมอที่มี ต่อบุคคลอื่น หรือต่อวัตถุ หรือต่อความคิดเห็นใด ๆ ก็ได้ หากบุคคลจะทำหรือ แสดงอะไรสักอย่างออกมาต่อสิ่งใด เขาย่อมมีแนวโน้มที่จะทำตามเจตคติที่เขา มีต่อ สิ่งนั้น เจตคติของคนจึงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคน

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2521 : 12) กล่าวว่า เจตคติคือ ความรู้สึก ของคนเราต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด เป็นความรู้สึกว่าชอบไม่ชอบ พอใจไม่พอใจต่อสิ่งต่าง ๆ ที่เราเกี่ยวข้องกับอยู่ เจตคติเป็นสิ่งที่ชี้นำพฤติกรรมทางการแสดงออกของคนเราที่จะ กระทำต่อสิ่งของ บุคคล หรือสถานการณ์ เจตคติจึงมีความสำคัญในการมีปฏิริยา โต้ตอบต่อสิ่งต่าง ๆ

เหม ทองชัย (2523 : 41-42) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความคิดเห็น หรือความรู้สึกเอนเอียงทางใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ภายหลัง ที่บุคคลมีประสบการณ์ในสิ่งนั้นมาแล้ว เจตคติเป็นเครื่องกำหนดแนวโน้มในการ แสดงออกทางพฤติกรรมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ของบุคคล เจตคติเป็น สิ่งที่ไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถวัดได้จากพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออก ต่อสิ่งนั้น โดยอาจแสดงออกมาในรูปของความเชื่อ ท่าทางความคิดเห็น เจตคติ มีทิศทาง แบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ

1. เจตคติเชิงนิมาน เป็นลักษณะความพึงพอใจ เห็นชอบ ศรัทธา ยอมรับ สนับสนุน ปฏิบัติตามด้วยความจริงใจ
2. เจตคติเชิงนิเสธ เป็นลักษณะการแสดงออกในทางตรงกันข้ามกับ เจตคติในเชิงนิมาน จะแสดงออกมาในลักษณะที่ไม่ชอบ ไม่พอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ร่วมมือ ไม่ปฏิบัติตาม
3. เจตคติที่เป็นกลาง เป็นลักษณะการแสดงออกที่เฉย ๆ ไม่ชอบ ไม่เกลียด

เทอร์สโตน (Thurstone. 1976 : 77) กล่าวว่า เจตคติเป็นระดับความมากน้อยของความรู้สึกในด้านบวกและลบที่มีต่อสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นอะไรก็ได้หลายอย่าง เป็นต้นว่า สิ่งของ บุคคล บทความ องค์การ ความคิด ฯลฯ ความรู้สึกเหล่านี้ ผู้รู้สึกสามารถบอกความแตกต่างได้ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ เคนด์เลอร์ (Kendler 1974 : 671) ที่กล่าวไว้ว่า เจตคติคือความพร้อมของแต่ละบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าในสังคมรอบครัวหรือนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมในทางที่จะสนับสนุนหรือต่อต้านประสบการณ์บางอย่าง บุคคล สถาบัน หรือแนวความคิดบางอย่าง การแสดงออกของเจตคติโดยอาศัยพฤติกรรมแบ่งออกเป็น สองลักษณะใหญ่ ๆ คือ แสดงออกในลักษณะพึงพอใจ เรียกว่า เจตคติทางบวก และแสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจเรียกว่า เจตคติทางลบ และเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะแสดงออกซึ่งพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

อัลพอร์ต (Allport. 1935 : 810) ให้ความหมายของเจตคติว่า หมายถึง สภาวะความพร้อมของจิตใจและประสาทอันเกิดจากประสบการณ์ ซึ่งจะเป็นสิ่งกำหนดทิศทางหรือมีอิทธิพลในการสนองตอบของบุคคลต่อสถานการณ์หรือสิ่งเร้าที่มาเกี่ยวข้องกับตัวเขา เจตคติของบุคคลนั้นสร้างขึ้นหรือมีขึ้นจากการได้พบเจอกับครอบครัว เพื่อนฝูง และเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง

จากคำจำกัดความดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า เจตคติเป็นลักษณะความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะที่พึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจ ซึ่งลักษณะเจตคติที่เกิดขึ้นนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของพฤติกรรมในทางที่สอดคล้องกับเจตคติที่เกิดขึ้น

เจตคติเป็นระบบที่มีลักษณะมั่นคงอันหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการคือ (ศักดิ์ สุนทรเสณี. 2531 : 4-5; อ้างอิงมาจาก Freeman. 1970)

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้ (Cognitive Component) เป็นเรื่องของ การรับรู้ของบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาจเป็นการรับรู้เกี่ยวกับวัตถุ สิ่งของ บุคคล หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ว่ารู้สิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวนั้นได้อย่างไร รู้ในทางดี หรือไม่ดี ทางบวกหรือทางลบ ซึ่งจะก่อให้เกิดเจตคติขึ้น ถ้าเรารู้อะไรสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในทางที่ดี เราก็จะมีเจตคติต่อสิ่งนั้นในทางที่ดี และถ้ารู้อะไรสิ่งใดสิ่งใดในทางไม่ดี เราก็จะมีเจตคติไม่ดีต่อสิ่งนั้นด้วย ถ้าเราไม่รู้จักสิ่งใดเลยเจตคติก็จะไม่เกิดขึ้น หรือไม่มีสิ่งใดในโลก เราก็จะไม่เกิดเจตคติต่อสิ่งใด ๆ เลย

2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (Affective Component or feeling) เป็นองค์ประกอบทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งถูกเร้าขึ้นจากการ รู้นั้น เมื่อเราเกิดการรู้อะไรสิ่งใดแล้ว จะทำให้เราเกิดความรู้สึกในทางดี หรือไม่ดี ถ้าเรารู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งใดในทางที่ไม่ดี เราก็จะไม่ชอบหรือไม่พอใจ ในสิ่งนั้น ซึ่งความรู้สึกนี้จะทำให้เกิดเจตคติในทางใดทางหนึ่ง คือชอบหรือไม่ชอบ

3. องค์ประกอบทางด้านแนวโน้มในเชิงพฤติกรรมหรือการกระทำ (Action Tendency Component or Behavioral Component) เป็นความ พร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งนั้น ๆ ในทางใดทางหนึ่ง คือพร้อมที่จะสนับสนุน ส่งเสริม ช่วยเหลือ หรือในทางทำลาย ขัดขวาง ต่อสู้ เป็นต้น

เจตคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคล อัลพอร์ท (Allport) กล่าวว่า เจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของคนเกิดขึ้นได้ ตามเงื่อนไข 4 ประการ คือ

1. กระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการเพิ่มพูนและบูรณาการของการ ตอบสนองแนวความคิดต่าง ๆ เช่น เจตคติจากครอบครัว โรงเรียน ครู การเรียนการสอน และอื่น ๆ

2. ประสบการณ์ส่วนตัวขึ้นอยู่กับความแตกต่างของบุคคล ซึ่งมี ประสบการณ์ที่แตกต่างกันไป นอกจากประสบการณ์ของคนจะสะสมขึ้นเรื่อย ๆ แล้ว ยังทำให้มีกระบวน (Pattern) เป็นของตนเองด้วย ดังนั้นเจตคติบางอย่างจึงเป็น เรื่องเฉพาะของแต่ละบุคคลแล้วแต่พัฒนาการและความเจริญเติบโตของคน ๆ นั้น

3. การเลียนแบบ การถ่ายทอดเจตคติของคนบางคนได้มาจากการเลียนแบบเจตคติของคนอื่นที่ตนพอใจ เช่น พ่อ-แม่ ครู พี่น้อง และบุคคลอื่นๆ

4. อิทธิพลของกลุ่มสังคม คนย่อมมีเจตคติคล้ายคลึงตามกลุ่มสังคมที่ตนอาศัยอยู่ตามสภาพแวดล้อม เช่น เจตคติต่อศาสนา สถาบันต่าง ๆ เป็นต้น (คึกคัก สุนทรเสนี. 2531 : 4; อ้างอิงมาจาก Allport. 1962)

เทอร์สโตน (Thurstone. 1976 : 77) ได้ให้ความเห็นว่าเจตคติเป็นสิ่งที่ไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่จะต้องวัดจากการแสดงออกในรูปความคิดเห็นหรือภาษาพูดซึ่งอาจวัดได้ไม่แน่นอนนัก มีผู้ให้คำแนะนำว่า ควรจะวัดเจตคติจากพฤติกรรมที่แสดงออกจริง ๆ แต่มีผู้คัดค้านว่า บางทีก็อาจจะคลาดเคลื่อนได้ เพราะพฤติกรรมของคนเราอาจบิดเบือนจากเจตคติที่มีอยู่จริง ดังนั้น เทอร์สโตนจึงให้ความเห็นว่า ทั้งภาษาพูดหรือพฤติกรรมที่แสดงออกเป็นเพียงเครื่องชี้เจตคติเท่านั้น ซึ่งจะต้องมีความคลาดเคลื่อนตามหลักของการวัดผลบ้าง เขาจึงใช้การวัดเจตคติจากคำตอบว่า "เห็นด้วย" หรือ "ไม่เห็นด้วย" กับข้อความในแบบวัดเจตคติแต่จะต้องไม่สรุปเอาเองว่าบุคคลนั้นจะปฏิบัติตามในข้อที่ตนเองเห็นด้วย

อนาสตาซี (Anastasi. 1967 : 482-485) ได้อ้างถึงการสร้างแบบวัดเจตคติของ ลิเคอร์ต (Likert) ที่เป็นที่นิยมพอ ๆ กับแบบวัดเจตคติของเทอร์สโตน ในแบบวัดเจตคติของลิเคอร์ต กำหนดให้ข้อความทุกข้อความในแบบวัดเจตคติคือผลรวมของคะแนนทุกข้อในแบบวัดเจตคติ ซึ่งลิเคอร์ตถือว่า ผู้มีเจตคติต่อสิ่งใดก็ย่อมมีโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้นจะมีมาก และโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้นจะมีน้อย ในทำนองเดียวกัน ผู้มีเจตคติไม่ดีต่อสิ่งใดนั้นโอกาสที่จะเห็นด้วยกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้นก็มีน้อยและโอกาสจะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้นจะมีมาก คะแนนรวมของทุกข้อจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงเจตคติของผู้ตอบในแบบวัดเจตคติของแต่ละบุคคล วิธีสร้างแบบวัด

เจตคติของ ลีเคอร์คครั้งแรกจะต้องรวบรวมข้อความที่เกี่ยวข้องในสิ่งที่จะศึกษา ให้ได้มากที่สุด แล้วนำข้อความที่รวบรวมได้ไปลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการจะศึกษา โดยให้เลือกตอบว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพียงอย่างใดอย่างหนึ่งต่อข้อความ แต่ละข้อ ผู้ตอบไม่ต้องทำใจเป็นกลางเหมือนการตัดสินข้อความของผู้ตัดสินตามแบบของ เชอร์สโตน แต่ตอบตามความรู้สึกของตนเอง การเปรียบเทียบเจตคติให้เป็น คะแนน ข้อความที่สนับสนุนคำตอบว่า "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ให้ 5 คะแนน และ ลดลงเรื่อย ๆ จนถึงคำตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 1 คะแนน ส่วนข้อความ ที่ต่อต้านถ้าตอบ "ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ให้ 5 คะแนน และลดลงเรื่อย ๆ จนถึง คำตอบว่า "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ให้ 1 คะแนน

แมค คาร์ (McCary. 1978 : 243-259) ได้กล่าวถึงสิ่งซึ่งมีผลต่อ เจตคติในเรื่องเพศไว้หลายประการดังนี้

1. ศาสนาและเชื้อชาติ ศาสนานอกจากจะมีผลต่อเจตคติในเรื่องเพศ และพฤติกรรมการแสดงออกแล้ว คำสอนและประสบการณ์ทางศาสนายังมีผลต่อการ สำนึกในเรื่องเพศอีกด้วย ผู้หญิงที่เคร่งศาสนา มีอัตราที่จะเป็นพรหมจารีสูง
2. รูปแบบของเจตคติทางเพศในวัยหนุ่มสาว ในสังคมปัจจุบันมีการ ให้เวลาในการศึกษาเพื่อเตรียมตัวประกอบอาชีพยาวนานขึ้น จึงมีเจตคติในทาง ที่จะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานมีมากขึ้น
3. เจตคติในเรื่องเพศของพ่อแม่ พ่อแม่ถ้ามีประสบการณ์ทางเพศ มาอย่างไรรู้จักถ่ายทอดความเชื่อและท่าทีเหล่านั้นแก่ลูก เด็กชายจะเลียนแบบ บทบาทแห่งความเป็นเพศชายจากพ่อ เด็กหญิงจะเลียนแบบความเป็นเพศหญิงจากแม่ แม่บางคนเคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมาก่อน ก็จะมองเห็น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของลูกสาวเป็นเรื่องธรรมดา แต่ในบางกรณี ที่แม่มีความเข้มงวดกวดขันกับลูกมากเกินไป ลูกสาวอาจมีเจตคติที่ต่อต้านกับแม่ โดยการประชดมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานก็ได้

4. เจตคติทางเพศขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล ชายหรือหญิงที่มีความภาคภูมิใจในตนเอง มีความมั่นใจในตนเอง จะมีเจตคติทางเพศที่ดี มีความพึงพอใจเพศของตนเองด้วยความจริงใจและการมีพฤติกรรมทางเพศด้วยความที่เชื่อมั่น เช่น การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน และในคู่สมรสที่มีความมั่นใจในเพศของตนจะกล้าพูดจาเรื่องเพศอย่างธรรมดา และมีการทดลองกระทำพฤติกรรมทางเพศที่ผิดไปจากเดิมในทางเพศศาสตร์ได้ด้วยความเต็มใจ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (ม.ป.ป. : 1-3) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดเจตคติไว้ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. วัดเพื่อทำนายพฤติกรรม เนื่องด้วยเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคลย่อมเป็นเครื่องแสดงว่าเขามีความรู้ทางด้านที่ดีหรือไม่ดีเกี่ยวกับสิ่งนั้นมากน้อยเพียงใด เจตคติของบุคคลต่อสิ่งนั้นจะเป็นเครื่องทำนายว่าบุคคลนั้นจะมีการกระทำต่อสิ่งนั้นไปในทำนองใดด้วย ฉะนั้นการทราบถึงเจตคติของบุคคลย่อมช่วยให้สามารถทำนายการกระทำของบุคคลนั้นได้แม้จะไม่ถูกต้องเสมอไปก็ตาม ตัวอย่างเช่น สตรีที่นับถือศาสนาบางศาสนาอาจมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการคุมกำเนิด ทั้งนี้เพราะการคุมกำเนิดขัดกับหลักความเชื่อทางศาสนาของเขา ดังนั้นก็ย่อมจะทำนายได้ว่าการยอมรับการเผยแพร่วิธีคุมกำเนิดคงจะมีน้อยในสตรีกลุ่มนี้ ฉะนั้นการทราบล่วงหน้าว่าบุคคลจะกระทำอย่างไรนั้น จะเป็นแนวทางให้ผู้อื่นปฏิบัติต่อบุคคลนั้นได้อย่างถูกต้องและอาจเป็นทางให้ผู้อื่นสามารถควบคุมพฤติกรรมของบุคคลนั้นได้ด้วย

2. วัดเพื่อหาทางป้องกัน ในโลกเสรีนั้น การที่บุคคลจะมีเจตคติต่อสิ่งใดอย่างนั้นเป็นสิทธิ์ของเขา แต่การอยู่ด้วยกันด้วยความสงบสุขในสังคมย่อมจะเป็นไปได้เมื่อพลเมืองมีเจตคติต่อสิ่งต่าง ๆ คล้ายคลึงกัน ซึ่งจะเป็นทางให้เกิดความร่วมมือร่วมใจกันและไม่เกิดความแตกแยกกันในสังคม

3. วัดเพื่อหาทางแก้ไข ในสังคมประชาธิปไตยนั้น บุคคลสามารถจะมี เจตคติต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งแตกต่างกันไปได้มาก แต่ในบางเรื่องจำเป็นที่จะต้อง ได้รับความคิดเห็นและเจตคติที่สอดคล้องกันเพื่อที่ประชาชนจะได้มีการกระทำที่ พร้อมเพรียงกัน หรือกระทำตามนโยบายของชาติ และของโลก เพื่อช่วยให้เกิด การกินดีอยู่ดีโดยทั่วกัน การวัดเจตคติของประชากรจะเป็นเรื่องขึ้นชื่อว่า ประชากรกลุ่มนั้น ๆ มีเจตคติที่สอดคล้องกับนโยบายของชาติหรือของโลกหรือไม่ การมีเจตคติที่ไม่สอดคล้องกับนโยบายของชาติซึ่งต้องการความร่วมมือของประชาชน อาจทำให้เกิดความเสียหายได้ ดังนั้นจึงต้องมีการวัดเจตคติเพื่อหาทางแก้ไข

เพศศึกษา ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า "Sex Education" ซึ่งมีความหมายกว้างขวางมาก มีผู้ที่พยายามให้คำจำกัดความของคำว่า เพศศึกษา ไว้มากมาย ดังเช่น

พจนานุกรมทางการศึกษา (Dictionary of Education) ได้ให้คำ จำกัดความของคำว่าเพศศึกษาไว้ดังนี้ (มยุรี ภูงามทอง. 2534 : 1; อ้างอิง มาจาก ประณต เล็กสวาสดี. 2521) เพศศึกษาหมายถึง

1. การศึกษาที่เกี่ยวกับกระบวนการและปัญหาของการสืบพันธุ์
2. การศึกษาที่มุ่งจัดให้บุคคลเข้าใจเรื่องเพศ การควบคุมพฤติกรรม ทางเพศและแรงขับทางเพศ
3. การศึกษาเกี่ยวกับหลักการและปัญหาของบุคคลและกลุ่มซึ่งมาจาก ความจริงทางด้านชีวภาพ ว่ามนุษย์มี 2 พวก คือผู้ชายและผู้หญิง

สุชาติ โสภประยุทธ และวรรณิ โสภประยุทธ (2531 : 164) ได้ให้ ความหมายของคำว่าเพศศึกษาดังนี้

1. เพศศึกษา หมายถึง ความรู้ทั่วไปที่ควรให้เด็กได้ศึกษาแล้วเรียน ภายในขอบเขตที่เหมาะสมของแต่ละวัย โดยการศึกษาปัญหาชีวิตเกี่ยวกับเรื่อง

เพศและพฤติกรรมทางเพศในด้านความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติ เพื่อก่อให้เกิด ความรับผิดชอบและความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพศ

2. เพศศึกษา หมายถึง กระบวนการที่ก่อให้เกิดประสบการณ์ อันเป็น ผลทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่ดีเกี่ยวกับเรื่องเพศ ทั้งทางด้านความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติ เพื่อให้สามารถแก้ปัญหาชีวิตเกี่ยวกับเรื่องเพศได้

ธีธวัช โอสถานนท์ (2522 : 36-37) ได้ให้ความหมายของเพศ ศึกษาว่า เพศศึกษา ได้แก่ การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศทั้งหมดครอบคลุม ไปถึงชีวิตครอบครัว ซึ่งจะรวมความรู้ต่าง ๆ ได้แก่ กายภาพ จิตวิทยา อารมณ์ สังคม ศีลธรรม และจริยธรรม

ดังนั้น สรุปได้ว่า เพศศึกษา หมายถึง การศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนมี ความรู้ความเข้าใจ มีเจตคติหรือความรู้สึกรู้สึกคิดในเรื่องธรรมชาติของเพศและ พฤติกรรมทางเพศ เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติตนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ รวมทั้งการ ประพฤติตนให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพศเดียวกันและเพศตรงข้าม ทั้งใน ส่วนตัวและในส่วนรวม

สุชาติ โสมประยูร และวรรณ โสมประยูร (2521 : 178) กล่าวว่า การสอนเพศศึกษาควรมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อเป็นการสร้างเจตคติ หรือค่านิยมและแนวคิดอันดีงามในเรื่องเพศ ให้แก่เด็กซึ่งจะเป็นรากฐานที่สำคัญในการตัดสินใจที่ฉลาด
2. เพื่อเป็นการเสริมสร้างลักษณะนิสัย ความประพฤติทางเพศรวมทั้ง ความสำนึกในหน้าที่ มีความรับผิดชอบต่อการกระทำต่าง ๆ ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม
3. เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องขบวนการทางด้านกายวิภาค และสรีระวิทยา สภาพจิตใจ วุฒิกายทางอารมณ์ ลักษณะทางสรีรวิทยา และ บทบาทของสังคม ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องเพศและชีวิตครอบครัว

4. เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและรู้จักใช้คำศัพท์หรือประมวลคำต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศและสามารถสื่อความหมายกับผู้อื่นในแง่ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างถูกต้องและเหมาะสม

5. เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจอย่างชัดเจนในผลอันสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตน การแสดงพฤติกรรมทางเพศในลักษณะต่าง ๆ ของบุคคล ว่าอาจจะเกิดผลต่อบุคคลและสังคมทั้งในด้านที่ดีและไม่ดี

6. เพื่อช่วยแก้ไขความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ รวมทั้งแนวคิดและอิทธิพลต่าง ๆ ซึ่งอาจจะนำมาสู่ความวิตกกังวลในปมด้อยต่าง ๆ ให้ลดลง

7. เพื่อสร้างเสริมความสมบูรณ์ทางจิตใจและอารมณ์ทางเพศของผู้เรียน ให้เจริญงอกงามและพัฒนาไปในทิศทางที่ถูกต้อง เหมาะสมโดยมุ่งที่บุคลิกภาพ และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลซึ่งจะช่วยให้เด็กเป็นสมาชิกที่พึงปรารถนาของครอบครัว และเป็นบิดามารดาที่ดีในอนาคต

ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์ และคนอื่น ๆ (2524 : 21-22) ให้ความมุ่งหมายของการสอนเพศศึกษากว้าง ๆ ดังนี้

1. เพื่อให้มีความรู้พอเพียงในเรื่องกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย และสรีระของเพศทั้งสอง อันมีผลต่อความคิดสติปัญญา อารมณ์และจิตใจ

2. เพื่อช่วยขจัดความกังวลเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนา การปรับตัว และการวางตัวให้เหมาะสมทุกทางในด้านเพศ

3. เพื่อเสริมสร้างให้เกิดทัศนคติที่ถูกต้องในเรื่องเพศ ทั้งในตนเองและผู้อื่นจะเป็นเพศเดียวกันหรือต่างเพศก็ตาม

4. เพื่อให้ตระหนักถึงคุณค่าของการใช้มนุษยสัมพันธ์ที่ถูกต้องเพื่อการดำรงชีวิตที่ราบรื่นของแต่ละบุคคล ครอบครัวและสังคม

5. เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในเรื่องความสัมพันธ์ของเขากับเพื่อนมนุษย์ทั้งสองเพศ และช่วยให้มองเห็นและเข้าใจว่า คนนั้นมีหน้าที่ มีพันธะมีความรับผิดชอบต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน มิใช่แก่ตนเองและครอบครัวเท่านั้น

6. เพื่อสร้างความเข้าใจว่าการจะตัดสินใจที่ขอบด้วยเหตุผลนั้น จำเป็นต้องมีหลักทางด้านศีลธรรมเข้าไปร่วมด้วยเสมอ

7. เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างเพียงพอเกี่ยวกับการใช้เพศในทางไม่ถูกต้องตลอดจนมีความเข้าใจเกี่ยวกับความผิดปกติทางเพศ เพื่อที่จะได้รู้จักการป้องกันตนเองไม่ให้ถูกหลอกถูกเอารัดเอาเปรียบ ถูกข่มเหง หรือได้รับอันตรายต่อร่างกาย จิตใจ และชื่อเสียง

8. เพื่อให้เกิดความตระหนักว่าการกระทำทางเพศส่วนตัวมีผลกระทบต่อสังคม เช่น การปล่อยทิ้งบุตรตามสาธารณะ การหลอกลวงผู้หญิงไปค้าประเวณี ฯลฯ

9. เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบต่อสังคม โดยจัดสิ่งเลวร้ายต่าง ๆ ให้หมด เช่น การเอาเปรียบทางด้านเพศ การหาผลประโยชน์จากผู้อื่นในเรื่องการใช้เพศและการมั่วสุมอย่างไม่รับผิดชอบและอสุจริตกรรม กฎหมายเกี่ยวกับเพศที่ล้ำสมัยและอสุจริตกรรม

10. เพื่อให้เกิดความเข้าใจและฝึกหัดการนึกคิดจนกลายมาเป็นความเคยชินที่จะช่วยให้แต่ละคนรู้จักใช้ความเป็นเพศหญิง หรือชายของตนมาพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชนเพื่อให้เกิดประโยชน์ความสุข ความเจริญมีหน้าที่ต่าง ๆ เป็นครู พ่อแม่ ญาติพี่น้อง ลูก คู่รัก เพื่อน และพลเมืองดี เป็นต้น

พัฒนา สุจางค์ (2526 : 119) ได้กำหนดความมุ่งหมายของการสอนเพศศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อเป็นการสร้างทัศนคติ และแนวความคิดที่พึงปรารถนาต่อเรื่องเพศและชีวิตครอบครัว

2. เพื่อเป็นการเสริมสร้างนิสัยการปฏิบัติและความประพฤติอันดีงาม ซึ่งเป็นที่ยอมรับของสังคมและถูกต้องตามวัฒนธรรมของชาติ

3. เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องสรีระวิทยา และสุขวิทยาแห่งระบบการสืบพันธุ์ของมนุษย์ และในเรื่องลักษณะต่าง ๆ ของชีวิตครอบครัว

4. เพื่อให้ทราบและเข้าใจในผลหรือสิ่งต่าง ๆ ที่สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตนหรือแสดงความสามารถในลักษณะต่าง ๆ ในทางดีและไม่ดี
5. เพื่อแก้ไขความเข้าใจที่ผิดพลาด รวมทั้งแนวความคิดที่อาจจะนำมาซึ่งความวิตกกังวลและปมด้อยต่าง ๆ ในเรื่องเพศให้ลดน้อยลงหรือหมดสิ้นไป
6. เพื่อสร้างความเจริญของจิตใจ และอารมณ์ในทางเพศของนักเรียนให้แจ่มใสและเติบโตในทางที่ถูกที่ควร โดยมุ่งที่จะให้เป็นสมาชิกที่พึงปรารถนาของชั้นของครอบครัวและเป็นบิดามารดาที่ดีในอนาคต

จากความมุ่งหมายดังกล่าว สามารถสรุปความมุ่งหมายของการสอนเพศศึกษาดังนี้คือ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ มีเจตคติที่ดีเกี่ยวกับเรื่องเพศ และมีความประพฤติเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ถูกต้องเหมาะสม เป็นที่ยอมรับในสังคม ตลอดจนมีพัฒนาการทางเพศที่สมบูรณ์สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

สุชาติ โสภประยูร และ วรณี โสภประยูร (2531 : 215) กล่าวว่า หากการสอนเพศศึกษาที่บ้านเป็นไปอย่างไม่ถูกต้อง มักจะพบเสมอว่าเด็ก ๆ จะขาดการปลูกฝังเจตคติที่ดี และขาดการพัฒนานิสัยหรือความประพฤติทางเพศที่เหมาะสม ผลเสียที่อาจเกิดขึ้นกับเด็กในระยะต่อมาก็คือ เด็กจะเกิดความคับข้องใจเป็นอย่างมากเมื่อเขาโตขึ้น การสอนเพศศึกษาในโรงเรียนจึงควรจะเริ่มสอนได้ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หรือในชั้นอนุบาลเลขที่เดียวเพราะการเริ่มต้นที่ช้ากว่านี้ อาจจะเป็นการสายเกินไปก็ได้สำหรับเด็กที่มีปัญหาดังกล่าว นอกจากนี้ยังมีข้อได้เปรียบของการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาอีกมากมายที่สำคัญได้แก่

1. การสอนเพศศึกษาในชั้นประถมไม่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ เพราะเด็กประถมจะไม่มีปัญหาทางอารมณ์ เข้ามาเกี่ยวข้องในการเรียนเหมือนกับเด็กมัธยม
2. เด็กประถมมีความโน้มเอียงที่จะได้รับความรู้ที่ผิดพลาดได้ง่าย ซึ่งอาจจะทำให้เป็นภัยหรือเกิดอันตรายขึ้นกับเด็กได้ง่ายเช่นเดียวกัน

3. ถ้าเด็ก ๆ ได้รับเพศศึกษาจากแหล่งที่ไม่เหมาะสม อาจจะทำให้เด็กมีเจตคติทางเพศที่ไม่ดี อาจมองเรื่องเพศไปในแง่ร้าย แก้ไขได้ยาก และอาจจะสายเกินไป

4. ความรู้เรื่องเพศเป็นประสบการณ์ใหม่ เด็กประถมจึงมีความพร้อมในการเรียนเพศศึกษาได้มากกว่า และเรียนเป็นธรรมชาติได้ดีกว่าเด็กมัธยม

5. โดยทั่วไป การสอนเพศศึกษาในชั้นประถมกระทำได้ง่าย สะดวก และประสบความสำเร็จได้มากกว่าในชั้นมัธยม ยิ่งกว่านั้น การประถมศึกษา ยังเป็นการศึกษาภาคบังคับ เด็กส่วนใหญ่ของประเทศจึงมีโอกาสรียนเพศศึกษาได้ ถ้าหากโรงเรียนประถมทุกแห่งจะจัดสอนเพศศึกษาให้แก่เด็ก

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นกระบวนการมากกว่าเนื้อหา โครงสร้างความรู้ของหลักสูตร มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ ค่านิยม สามารถคิด และแก้ปัญหา เห็นคุณค่าของการเรียนรู้และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ได้

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) มีหลักสำคัญดังนี้

1. เป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อปวงชน
2. เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนนำประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต
3. เป็นการศึกษาที่มุ่งสร้างเอกภาพของชาติ โดยมีเป้าหมายหลักร่วมกัน แต่ให้ท้องถิ่นมีโอกาสพัฒนาหลักสูตรบางส่วนให้เหมาะสมกับสภาพและความต้องการได้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2535 : 1)

สำหรับเนื้อหาวิชาเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาเป็นหลักสูตรแบบบูรณาการ
ซึ่งอยู่ในกลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย
โดยเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเพศศึกษาในกลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตได้แก่
(กระทรวงศึกษาธิการ. 2535 : 25-75)

หน่วยที่ 1	สิ่งมีชีวิต
	- ตัวเรา
	- พืช
	- สัตว์
หน่วยที่ 2	ชีวิตในบ้าน
หน่วยที่ 9	ประชากรศึกษา (เรียนเฉพาะชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6)
ส่วนเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเพศศึกษาในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยได้แก่	
หน่วยที่ 5	ครอบครัวมีสุข
หน่วยที่ 7	หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา (สำหรับนักเรียนที่ไม่ได้ นับถือศาสนาพุทธ เรียนจริยศึกษาแทนในชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3-6)

การจัดโปรแกรมการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษานั้น สุชาติ
โสมประยูร และวราณี โสมประยูร (2531 : 216-218) กล่าวว่า สามารถ
แยกออกได้เป็น 2 ระดับดังนี้

1. ระดับชั้นประถมศึกษาในระดับ 1-2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 และชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3-4)

การสอนเพศศึกษาให้แก่เด็กเล็กควรจะเป็นแบบการอบรมสั่งสอนเรื่อง
เพศโดยสอดแทรกเข้าไปในวิชาต่าง ๆ ไปทีละเล็กละน้อย และให้ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน
ตลอดไป เพื่อจะได้ช่วยเตรียมเด็กให้สามารถพบกับการเปลี่ยนแปลงทางด้าน

ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ซึ่งจะเกิดขึ้นกับตัวเด็กต่อไปได้อย่างมีความสุข ด้วยความรู้ที่ขึ้นชมและภาคภูมิใจ นอกจากนี้ ถ้าเป็นไปได้การสอนเพศศึกษาให้แก่เด็กเล็ก โดยเฉพาะชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 ครูควรจะเป็นแบบการสอนตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น (Incidental teaching) และควรจัดสอนในลักษณะหรือสภาพการณ์ที่เป็นธรรมชาติ ตามความสนใจและปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็ก และต้องไม่แยกเป็นวิชาหนึ่งโดยเด็ดขาด แต่ครูควรจะได้สอดแทรกความรู้เรื่องเพศให้ผสมผสานเข้าไปในโปรแกรมการเรียนการสอนของโรงเรียนตามปกติ

ส่วนเนื้อหาสาระของบทเรียนต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศเหล่านี้ อาจจะมีอยู่บ้างเล็กน้อยที่เป็นเรื่องธรรมดา ๆ และเป็นพื้นฐาน ซึ่งเด็กโดยเฉพาะอย่างยิ่งในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 ควรจะได้รู้และเตรียมตัวเตรียมใจเอาไว้ก่อน เป็นการล่วงหน้า เช่น เรื่องความเจริญเติบโตทางเพศในด้านร่างกาย เป็นต้น แต่ลักษณะของการให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ ครูควรระวังในเรื่องเกี่ยวกับความรู้สึก ท่าที หรือทัศนคติของเด็กให้มาก เพราะทัศนคติที่ดีต่อเรื่องเพศในขณะนี้จะเป็นสิ่งสำคัญมากต่อการเรียนการสอนเพศศึกษาต่อไปในชั้นที่สูงขึ้น และความรู้เรื่องเพศต่าง ๆ ที่ครูจะนำมาสอน ควรจะให้อยู่ในขอบข่ายของความสนใจความพร้อมและประสบการณ์ของเด็กด้วยเสมอ

ตามปกติ สภาพแวดล้อมหลายอย่างจากทางบ้านจะเปิดโอกาสตามธรรมชาติให้แก่เด็กอยู่แล้วในเรื่องเพศเด็ก ๆ อาจได้เรียนรู้เรื่องอื่น ๆ รวมทั้งคำศัพท์ที่ขอมรับกันในหมู่เด็กมาบ้างแล้วพอสมควร ซึ่งอาจเป็นการช่วยครูในเรื่องการสอนคำศัพท์ได้บ้าง การที่ครูช่วยเสริมให้เด็กได้รู้จักประมวลค่าเกี่ยวกับอวัยวะและหน้าที่ของอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย จะช่วยให้เด็กสามารถสนทนากับเพื่อน ๆ ครู หรือพ่อแม่ได้ง่าย สะดวก และเป็นกันเองมากขึ้น โดยเด็ก ๆ จะไม่มีใครมีความกระดากอาย หรือมีความรู้สึกว่าตนเองพูดในสิ่งที่ไม่สมควรออกไป ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การสอนเพศศึกษาในชั้นประถมศึกษาตอนต้นดำเนินไปอย่างได้ผล

2. ระดับชั้นประถมศึกษาระดับ 3 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6)

เด็กระยะนี้กำลังอยู่ในวัยก่อนวัยรุ่นเป็นระยะที่สำคัญมาก เพราะนอกจากมีอิทธิพลของการเปลี่ยนแปลงทางเพศที่กำลังจะเข้าสู่วัยหนุ่มสาวเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยแล้วยังเป็นระยะที่บุคลิกภาพในด้านต่าง ๆ กำลังจะพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว

เพื่อให้การสอนเพศศึกษาแก่เด็กได้ต่อเนื่องมาจากชั้นประถมศึกษาตอนต้นเป็นอย่างดี ครูควรจะเน้นในเรื่องการส่งเสริมให้เด็กได้มีความรู้ความเข้าใจให้ละเอียดยิ่งขึ้นเกี่ยวกับเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางเพศ ทั้งในด้านการวิภาคและสรีระวิทยา ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญมากที่กำลังจะเกิดขึ้นกับตัวของเขาเอง ความจริงการเรียนการสอนในเรื่องเหล่านี้มิใช่เป็นเรื่องยุ่งยากมากนัก เพราะเด็ก ๆ วัยนี้มีความสนใจเป็นพิเศษในเรื่องเกี่ยวกับชีววิทยา หรือสรีระวิทยาของร่างกาย โดยทั่วไปอยู่แล้ว เพียงแต่ครูจะต้องมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องเนื้อหา และวิธีสอนเพศศึกษาอยู่บ้างเท่านั้น (การฉายภาพยนตร์ หรือภาพสไลด์เกี่ยวกับเรื่องระบบอวัยวะสืบพันธุ์และการมีประจำเดือน รวมทั้งเรื่องเพศอื่น ๆ ที่เหมาะสมควรกระทำได้แล้วสำหรับเด็กในระยะนี้ ไม่ควรจะรอให้เนิ่นนานต่อไปอีก)

เนื่องจากในวัยนี้เด็ก ๆ มีอายุและประสบการณ์ในเรื่องเพศเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นในบางครั้งจึงอาจพบว่า เด็ก ๆ ชอบใช้คำพูดต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศที่ค่อนข้างจะตลกขบขันบ้าง หรือหยาบไม่สุภาพบ้าง รวมทั้งเด็กบางคนจะเริ่มสนใจต่อเพศตรงข้ามขึ้นบ้างเป็นพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วนการเล่นตามลำพังซึ่งเคยชอบเล่นกับเพื่อนเพศเดียวกันมาก่อน ในช่วงระยะวัยนี้เด็ก ๆ ก็จะเริ่มหันมาเล่นรวมกันทั้งสองเพศมากขึ้น

นอกจากนี้เด็กประถมศึกษาตอนปลายยังเริ่มมีความรู้ลึกซึ้งมากขึ้น มีอารมณ์ และมีรสนิยมใจ หรือความประทับใจ (Impression) เกิดขึ้นได้ง่าย เช่น รู้สึกชอบไม่ชอบ พอใจไม่พอใจ มีความกระตือรือร้น ชอบคิดมาก และเริ่ม

เป็นคนเจ้าแง่แสนงอนมากขึ้น ฯลฯ จึงสมควรที่ครูจะได้ฉวยโอกาสนี้ช่วยปลูกฝัง หรือสร้างเสริมทัศนคติที่ดีต่าง ๆ รวมทั้งทัศนคติต่อเรื่องเพศด้วย เพราะทัศนคติ สำหรับเด็กในวัยนี้เป็นสิ่งสำคัญ ที่จะช่วยให้เขาได้มาซึ่งความรู้และความประพฤติ ที่ดี ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยในประเทศ

เกอร์นี่ (Gurney. 1966 : 1197-B) ได้ทำการวิจัย การยอมรับ การจัดสอนวิชาเพศศึกษา โดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างซึ่งมีอาชีพแตกต่างกัน 6 อาชีพได้แก่ แพทย์ นักการศึกษาสาขาประถมศึกษา นักการศึกษาสาขามัธยมศึกษา นักสังคมสงเคราะห์ เสมียนและพนักงาน นักกฎหมาย ผู้เคยประสบปัญหาเรื่อง เพศโดยตรง และโดยทางอ้อมมาก่อน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนควรรับผิดชอบ ในการสอนเพศศึกษา การสอนเพศศึกษาควรจะสอนรวมกันทั้งชายและหญิง นอกจากบางเรื่องเท่านั้น และควรเริ่มสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นต้นไป

จอห์นสัน และชัทท (Johnson and Schutt. 1966 : 64-67) ได้ ทำการวิจัย เรื่องเจตคติของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการสอนเพศศึกษา โดยใช้ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ ผู้บริหารโรงเรียนทั้งชายและหญิง จำนวน 1,500 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารร้อยละ 90 เห็นด้วย ควรจัดสอนเพศศึกษา ในโรงเรียน และมีข้อเสนอแนะว่าไม่ควรสอนแต่เรื่องการสืบพันธุ์เท่านั้น ควรจะ สอนเรื่องต่าง ๆ ที่ทำให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อเรื่องเพศและในการสอนควร คำนึงถึงศีลธรรมอันดีด้วย และยังให้ความคิดเห็นว่า การที่ทางโรงเรียนต่าง ๆ ยังมิได้จัดสอนเพศศึกษาขึ้นนั้น เป็นเพราะขาดครูผู้ทรงคุณวุฒิ และยังเกรงต่อ ปฏิบัติการของชุมชน หากจะจัดสอนเพศศึกษาขึ้นในโรงเรียนของตน

เบอร์รี่ (Berry. 1975 : 4118-A) ได้วิจัยเรื่องการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาใน คาดคันทรี่ (Dade County) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนส่วนใหญ่ได้รับการสอนเพศศึกษาโดยจัดสอนสอดแทรกในวิชาต่าง ๆ
2. โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดแคลนบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการสอนเพศศึกษา
3. โรงเรียนส่วนใหญ่จัดสอนเพศศึกษาในลักษณะต่าง ๆ แม้ว่าโรงเรียนนั้น ๆ จะยังไม่มีโครงการสอนเพศศึกษาอย่างเป็นทางการเป็นแบบแผนก็ตาม
4. โรงเรียนส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะสอนวิชาเพศศึกษาโดยการสอนสอดแทรกไว้ในวิชาอื่น ๆ มากกว่าที่จะสอนวิชาเพศศึกษาอย่างเป็นทางการ
5. นักเรียนทุกคนควรได้รับการสอนวิชาเพศศึกษาในลักษณะที่เหมาะสมกับวุฒิภาวะของตน

พาร์เซล และลัททแมน (Parcel and Luttman. 1981 : 278-281) ได้ศึกษาการประเมินผลโครงการเพศศึกษาที่จัดขึ้นให้กับนักเรียนเกรด 8 โดยใช้ตัวอย่างประชากร 200 คน จัดเด็กนักเรียนเข้าโครงการเพศศึกษา 46 คน เป็นกลุ่มควบคุมจำนวน 154 คน ระยะเวลาของโครงการ 5 สัปดาห์ มีการทดสอบก่อนและหลังเข้าโครงการ จากการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เข้าโครงการจะมีความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาและมีเจตคติไปในเชิงบวกมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการ แต่ในด้านมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานทั้งสองกลุ่มมีเจตคติไม่แตกต่างกัน โดยทั้งสองกลุ่มเห็นว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ไม่ใช่เรื่องเลวร้าย

เดิร์ท และแคสเซลล์ (Dearth and Cassell. 1976 : 593-598) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเจตคติระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงก่อนและหลังเรียนเพศศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยนิวเม็กซิโก (New Mexico) จำนวน 297 คน เป็นนักศึกษาหญิง 176 คน นักศึกษาชาย 121 คน พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน หลังจากเรียน

เรื่องเพศศึกษานักศึกษามีเจตคติที่ดีมากขึ้นกว่าก่อนเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เห็นด้วยว่า ศาสนาเป็นเครื่องเหนี่ยวรั้งในเรื่องเพศของบุคคลทุกระดับในสังคม ปัจจุบัน

ปอมปีแอน (Pompian. 1970 : 3711-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ความรู้และเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้ปกครอง และครู เกี่ยวกับโครงการเพศศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา มีจุดมุ่งหมายเพื่อ รวบรวมและวิเคราะห์ความรู้ต่าง ๆ ที่มีประโยชน์ในการพัฒนาโครงการเพศศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา โดยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้ปกครอง และครู จำนวน 62 คน ตอบแบบสอบถามก่อนที่จะให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา และเมื่อนักเรียนได้เรียนเพศศึกษาจากโครงการเพศศึกษาแล้ว 3 ปี ก็ให้ตอบคำถามชุดเดิมอีกครั้ง ผลการศึกษาพบว่า ในตอนแรกนักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้ไม่ค่อยถูกต้อง เกี่ยวกับเพศศึกษา แต่หลังจากได้เรียนเพศศึกษาแล้ว นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษากว้างขวางขึ้น นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อโครงการนี้ เด็กชายมีลักษณะเปิดเผยที่จะหาความรู้มากกว่าเด็กผู้หญิง นักเรียนส่วนมากต้องการเรียนโดยแยกเพศ และไม่ต้องการให้ผู้ปกครองเข้าเยี่ยมชมชั้นเรียน ผู้ปกครองต้องการให้เด็กศึกษาเรื่องเพศ และเห็นว่าโรงเรียนเป็นแหล่งที่ดีที่สุดที่จะให้ความรู้แก่นักเรียน

แมคแนบ (McNab. 1976 : 537-540) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทของ พ่อแม่กับพัฒนาการทางเจตคติเกี่ยวกับเพศในเด็ก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยเซาท์เทิร์นอิลลินอยส์ (Southern Illinois) จำนวน 177 คน เป็นชาย 91 คน หญิง 86 คน และพ่อแม่ของนิสิตเหล่านี้ด้วย กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตต้องกรอกแบบสอบถามสองตอน ตอนแรกเกี่ยวกับข้อมูลของตนเองและของพ่อแม่ แบบสอบถามตอนนี้พยายามที่จะแบ่งนิสิตพฤติกรรมทางเพศเป็นพวกเสรี (Liberal) และพวกอนุรักษ์นิยม (Conservative) ตอนที่สองเกี่ยวกับเจตคติเรื่องเพศในเรื่องการทำแท้ง การสำเร็วจนความใคร่

ด้วยตนเอง และความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศตรงข้าม กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพ่อแม่ ทำแบบสอบถามเฉพาะตอนที่สองเท่านั้น แล้วเอาคะแนนทั้งสองกลุ่มมาเปรียบเทียบกันพบว่าเจตคติในเรื่องเพศของพ่อแม่สัมพันธ์กับเจตคติในเรื่องเพศของลูก

สถาบันสาธารณสุขของอิตาลี (กองระบาดวิทยา สำนักงานปลัดกระทรวง สาธารณสุข. 1992 : 466 และ 473) ได้ทำการสำรวจเจตคติของกลุ่มพ่อแม่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกรุงโรมเกี่ยวกับ โรคเอดส์ การใช้ยาเสพติด และ เพศศึกษาตลอดจนบทบาทของพ่อแม่ในการที่จะให้สุศึกษาเกี่ยวกับ เอดส์ แก่ บุตรของเขา โดยได้กลุ่มตัวอย่างพ่อแม่ของเด็กนักเรียน จำนวน 725 คน จาก โรงเรียน 30 แห่ง ที่คัดเลือกมาจากโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาจำนวน 292 แห่ง ในกรุงโรม ผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 72) อายุเฉลี่ยของผู้ตอบคือ 44.3 ปี (30-72 ปี) อายุโดยเฉลี่ยของบุตรผู้ตอบคือ 16.3 ปี (13-22 ปี) ประมาณครึ่งหนึ่งของผู้ตอบ (ร้อยละ 49) ได้รับการศึกษาสูงกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และร้อยละ 10 ได้รับการศึกษาสูงกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

แบบสอบถามที่สถาบันสาธารณสุขของอิตาลีใช้ในการสำรวจครั้งนี้ เป็น คำถามที่เน้นไปที่เจตคติของพ่อแม่ต่อการสอนเรื่องเอดส์ ยาเสพติด และ เพศศึกษา กับบุตรของตน ในจำนวนพ่อแม่ 611 ครอบครัว ที่ได้รับการสัมภาษณ์นั้น 583 ครอบครัว (ร้อยละ 95) ได้เคยพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติดกับบุตรของเขา ส่วนเรื่องเอดส์ และเรื่องเพศมีการพูดคุยกันน้อยกว่า คือ มีการพูดคุยเรื่องเอดส์ กับบุตรของเขา 508 ครอบครัว (ร้อยละ 83) และเรื่องเพศ 460 ครอบครัว (ร้อยละ 75) ส่วนมากเห็นด้วยว่าหัวข้อเหล่านี้ควรจะถูกสอนในโรงเรียน โดยมี ผู้เห็นด้วยว่าควรจะสอนเรื่อง เอดส์ จำนวน 602 ครอบครัว (ร้อยละ 99) ควรจะสอนเรื่องยาเสพติด 600 ครอบครัว (ร้อยละ 98) และควรสอนเรื่องเพศ 578 ครอบครัว (ร้อยละ 95) นอกจากนี้เมื่อถามว่า พ่อแม่จะอนุญาตให้บุตร

ของนักศึกษาเรื่องเหล่านี้หรือไม่ ปรากฏว่ามีการอนุญาตให้บุตรของตนเข้าศึกษา
เกี่ยวกับ เอคส์ 577 ครอบครัว (ร้อยละ 94) เรื่องซาเซฟติด 571
ครอบครัว (ร้อยละ 93) และเรื่องเพศ 557 ครอบครัว (ร้อยละ 91)

สำหรับพ่อแม่ที่สนับสนุนการให้ความรู้เรื่อง เอคส์ ซาเซฟติด และ
เพศศึกษาเสนอว่าควรจะมีการสอนเรื่องเหล่านี้ก่อนที่เด็กจะมีอายุที่อยู่ในวัยที่เริ่มมี
พฤติกรรมเสี่ยง โดยเสนอแนะว่าควรจะให้ความรู้เรื่อง เอคส์ แก่เด็กนักเรียน
เมื่ออายุเฉลี่ย 11.7 ปี และให้ความรู้เรื่องซาเซฟติดและเรื่องเพศ ตอนอายุ
เฉลี่ย 9.2 ปี และ 10.2 ปี ตามลำดับ กลุ่มพ่อแม่เด็กให้ความเห็นว่าเนื้อหา
ที่จะให้ความรู้ ควรจะมีความชัดเจน โดย 573 ครอบครัว (ร้อยละ 95)
แนะนำว่าควรจะมีการให้ความรู้เรื่องถุงยางอนามัย โดยเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
เรื่อง เอคส์ และยังมีข้อเสนอแนะว่า บุคคลที่เหมาะสมในการสอนเรื่อง เอคส์
ซาเซฟติด และเพศศึกษา ความแตกต่างคือ 384 ครอบครัว (ร้อยละ 64)
ให้ความเห็นว่า แพทย์เป็นบุคคลที่เหมาะสมมากที่สุดในการให้ความรู้เรื่อง เอคส์
รองลงมาคือ ครู 122 ครอบครัว (ร้อยละ 20) และบุคคลที่มีเชื้อเอคส์ 37
ครอบครัว (ร้อยละ 6) สำหรับผู้ที่เหมาะสมจะให้ความรู้เรื่องซาเซฟติดมากที่สุด
อันดับแรกคือ ครู จำนวน 251 ครอบครัว (ร้อยละ 42) รองลงมาคือ
แพทย์ 165 ครอบครัว (ร้อยละ 27) และผู้ที่เคยติดซาเซฟติดเอง 100
ครอบครัว (ร้อยละ 17) ตามลำดับ ส่วนผู้ที่เหมาะสมจะให้ความรู้เรื่องเพศ
มากที่สุดนั้นคือ แพทย์ 301 ครอบครัว (ร้อยละ 52) ครู 196 ครอบครัว
(ร้อยละ 34) และตัวพ่อแม่ของเด็กเอง 38 ครอบครัว (ร้อยละ 7)
ตามลำดับ

มีกลุ่มพ่อแม่ของเด็กนักเรียนบางส่วนที่คัดค้านการให้ความรู้ในเรื่องของเอคส์
ซาเซฟติด และเพศศึกษา โดยพบว่ามักเป็นพ่อแม่ที่บุตรเรียนอยู่ในโรงเรียนสาธิต
วิทยาศาสตร์หรือโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วไป พ่อแม่ที่มีอายุมากกว่า 45 ปี พ่อแม่

ที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และพ่อแม่ที่ไม่ค่อยพูดคุยกับบุตรของตน ซึ่งทั้ง 4 กลุ่มนี้ มีจำนวนไม่เกินร้อยละ 8 (ช่วงร้อยละ 1.4 - ร้อยละ 7.4)

การวิจัยในประเทศ

สุทัศน์ จิณแพทย (2531 : 58-56) ได้ศึกษาเจตคติในเรื่องเพศและความต้องการที่จะศึกษาในเรื่องเพศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดกาญจนบุรี โดยใช้กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 390 คน ผลการศึกษาพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีเจตคติในเรื่องเพศในทางนิมาน และมีความต้องการที่จะศึกษาในเรื่องเพศในระดับมาก นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีเจตคติในเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน แต่มีความต้องการที่จะศึกษาในเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนชายมีความต้องการที่จะศึกษาในเรื่องเพศมากกว่านักเรียนหญิง ส่วนนักเรียนที่มีสถานที่ตั้งของโรงเรียนต่างกันมีเจตคติในเรื่องเพศและความต้องการที่จะศึกษาในเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

จกมล นาพิริฎ (2525 : 120-123) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสนใจทางด้านเพศศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนทดลอง กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 434 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีความสนใจด้านเพศศึกษาในระดับปานกลาง โดยสนใจหมวดชีวิตครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง และสนใจหมวดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาเป็นอันดับสุดท้าย
2. นักเรียนสนใจหัวข้อเรื่องการมีความรักมากที่สุด รองลงมาสนใจหัวข้อการสืบพันธุ์ของมนุษย์ วิธีการที่จะทำให้ครอบครัวมีความสุข การมีประจำเดือน การมีน้ำอสุจิ และกะเทยตามลำดับ

สุวรรณี เอ็งตระกูล (2523 : 51) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่เรียนโรงเรียนรัฐบาลสังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 139 คน แบ่งเป็นนักเรียนชาย 64 คน และนักเรียนหญิง 75 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนโดยส่วนรวมเห็นด้วยกับข้อความที่ว่า การเรียนเพศศึกษาช่วยให้ผู้เรียนรู้จักวางตัวและปรับตัวกับเพศตรงข้ามได้ดี สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข และยังสามารถควบคุมอารมณ์ทางเพศของตนได้ดียิ่งขึ้น ส่วนทางด้านหลักสูตรนักเรียนโดยส่วนรวมเห็นด้วยกับข้อความที่ว่า การเรียนเพศศึกษาทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องทางโรคได้ดีขึ้น มีความรู้เรื่องความรักและความสัมพันธ์ระหว่างเพศดีขึ้น เห็นความสำคัญของการวางแผนครอบครัว และนักเรียนต้องการรู้เรื่องเพศนอกเหนือจากเนื้อเรื่องที่มีอยู่ในวิชาสุขศึกษา

บรรเทา อุทัยศักดิ์ (2514 : 166-168) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูระดับประถมศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลที่มีต่อการสอนเพศศึกษา โดยสำรวจความคิดเห็นของครูในโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 309 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ข้อที่ครูเห็นด้วยมากที่สุดได้แก่

1.1 ควรจัดให้นักเรียนได้ทำสวนครัวและเลี้ยงสัตว์ เพื่อจะได้สังเกตการเจริญเติบโตและการแพร่พันธุ์ต่าง ๆ ครูเห็นด้วย ร้อยละ 93.98

1.2 โรงเรียนควรจัดให้นักเรียนชายหญิงมีโอกาสเรียนและเล่นร่วมกัน โดยไม่มีการแยกเพศ ครูเห็นด้วย ร้อยละ 88.37

2. ข้อที่ครูไม่แน่ใจมากที่สุดได้แก่

2.1 ถ้าโรงเรียนจัดการสอนเพศศึกษา จะทำให้ประชาชนนิยมส่งบุตรหลานเข้าเรียนเพิ่มขึ้น ครูไม่แน่ใจ ร้อยละ 77.32

2.2 ถ้าโรงเรียนจัดการสอนเพศศึกษาผู้ปกครองจะเห็นด้วย ครู
ตอบไม่แน่ใจ ร้อยละ 57.42

3. ข้อที่ครูไม่เห็นด้วยมากที่สุดได้แก่

3.1 การเริ่มสอนเพศศึกษาควรเริ่มสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
เป็นต้นไป ครูไม่เห็นด้วย ร้อยละ 71.98

3.2 เพศศึกษาเป็นเรื่องที่ครูควรสอนแก่นักเรียนที่มีปัญหาทางเพศ
เท่านั้น ครูไม่เห็นด้วย ร้อยละ 59.94

สรุปแล้วครูส่วนใหญ่ มีความเห็นด้วยกับการสอนเพศศึกษา และถ้าจะจัด
สอนเพศศึกษาควรเริ่มดำเนินการในชั้นประถมศึกษาตอนปลายก่อน เมื่อได้ผลดีแล้ว
จึงควรดำเนินการสอนในชั้นประถมศึกษาตอนต้นต่อไป

ชวน กลสิกร (2515 : 56-58) ได้สำรวจความคิดเห็นของครูใหญ่
โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา
โดยสำรวจความคิดเห็นจากครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 350 คน
ที่เข้ามารับการอบรมทางวิชาการ ซึ่งกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย
และภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร่วมกัน
จัดขึ้น ระหว่างวันที่ 1-30 ตุลาคม 2515 ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูใหญ่ส่วนรวมเห็นด้วยกับเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1.1 เรื่องความหมายและความสำคัญของเพศศึกษา ครูใหญ่
โดยส่วนรวมเห็นว่าเพศศึกษาช่วยให้เด็กเกิดความรู้ความเข้าใจและมีเจตคติ
ที่ดีในเรื่องธรรมชาติของเพศและพฤติกรรมระหว่างเพศ การเรียนเพศศึกษา
จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้อย่างมีความสุข
ความมุ่งหมายส่วนหนึ่งของการสอนเพศศึกษาก็เพื่อจะเตรียมตัวเด็กให้เป็นสามี
และภรรยาที่ดีในอนาคต และความรู้เรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมดาของคนเรา
ดังนั้นครูจึงควรสอนเพศศึกษาได้อย่างเปิดเผย

1.2 เรื่องหลักสูตรเพศศึกษาครูใหญ่โดยส่วนรวมเห็นว่าควรจัดหลักสูตรเพศศึกษาให้มีเนื้อหาทางด้านสังคม วัฒนธรรมและศีลธรรมให้มากพอ ๆ กับทางด้านกายวิภาคและสรีรวิทยา และโรงเรียนประถมศึกษาควรสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นต้นไป

1.3 เรื่องของการจัดและดำเนินการสอน ครูใหญ่โดยส่วนรวมเห็นว่าการสอนเพศศึกษาในชั้นประถมศึกษาตอนต้น ไม่จำเป็นต้องแยกสอนเฉพาะนักเรียนชายหรือนักเรียนหญิง และในปัจจุบันก็มีการเรียนการสอนเพศศึกษาอยู่ในโรงเรียนบ้างแล้วแต่คิดว่าควรจัดให้มีการเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้น

1.4 เรื่องวิธีสอนเพศศึกษา ครูใหญ่โดยส่วนรวมเห็นว่า ในโรงเรียนสหศึกษาควรจัดให้นักเรียนชายและหญิง มีโอกาสเรียนและเล่นร่วมกัน โดยไม่มีการแยกเพศ และในโรงเรียนสหศึกษานักเรียนจะได้ประโยชน์จากการเรียนรู้เรื่องเพศดีกว่าโรงเรียนที่มีเฉพาะนักเรียนชายหรือนักเรียนหญิง

1.5 เรื่องครูผู้สอนเพศศึกษา ครูใหญ่โดยส่วนรวมเห็นว่า โดยทั่วไปครูที่แต่งงานแล้วจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครูที่เป็นโสด และแพทย์หรือพยาบาลย่อมสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครูเพราะมีความรู้เรื่องเพศดีกว่า

1.6 เรื่องอุปกรณ์การสอนเพศศึกษาครูใหญ่โดยส่วนรวมเห็นว่าควรจัดให้นักเรียนทำสวนครัวและเลี้ยงสัตว์ เพื่อจะได้สังเกตการเจริญเติบโตและการแพร่พันธุ์ และการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ เช่น ไปชมสวนสัตว์ จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องเพศดีขึ้น

1.7 เรื่องความร่วมมือของชุมชนครูใหญ่ส่วนรวมเห็นว่า โครงการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ควรจะได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชนเป็นอย่างดี

2. ครูใหญ่โดยส่วนรวมไม่เห็นด้วยในเรื่อง นักเรียนอาจจะได้รับความรู้เรื่องเพศมาจากหลายแหล่งด้วยกันเพียงพอแล้ว โรงเรียนจึงไม่จำเป็นต้องสอนเพศศึกษาก็ได้ โรงเรียนประถมศึกษาควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นต้นไป และครูควรแนะนำให้นักเรียนหาความรู้เรื่องเพศจากวิทยุ

โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์หรือเอกสารต่าง ๆ

วสันต์ นาวเหนือ (2530 : 66-67) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้
อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดและหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ที่มีต่อ
เพศศึกษาในระดับประถมศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้อำนวยการการประถม
ศึกษาจังหวัด จำนวน 66 คน หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ จำนวน 277
คน จาก เขตการศึกษา 12 เขต ผลการศึกษาพบว่า

1. ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดและหัวหน้าการประถมศึกษา
อำเภอมีความคิดเห็นต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา ในระดับที่เห็นด้วย
2. ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดและหัวหน้าการประถมศึกษา
อำเภอมีความคิดเห็นต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาไม่แตกต่างกัน
3. ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดที่มีอายุ ประสบการณ์ในการ
ทำงาน ระดับการศึกษา และพื้นฐานวิชาเอกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อเพศศึกษา
ในระดับประถมศึกษาไม่แตกต่างกัน
4. หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีอายุ ประสบการณ์ในการทำงาน
และพื้นฐานวิชาเอกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อเพศศึกษา ในระดับประถมศึกษา
ไม่แตกต่างกัน
5. หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็น
ต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
โดยหัวหน้าที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยมากกว่า
หัวหน้าที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีและต่ำกว่าปริญญาตรี แต่ไม่พบความแตกต่าง
ระหว่างหัวหน้าที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีและต่ำกว่าปริญญาตรี

สารภี สุทธิเสวีวงศ์ (2509 : 74) ได้ทำการวิจัยเรื่องเจตคติและความ
สนใจของครู และผู้ปกครองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสาธิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีต่อการสอนเพศศึกษา ครูที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน

35 คน และผู้ปกครองที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 260 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. เจตคติและความสนใจในเรื่องลักษณะ และขอบเขตความรู้เรื่องเพศ ได้รับการสนับสนุนจากครู ร้อยละ 94 และจากผู้ปกครอง ร้อยละ 92
2. การสอนเรื่องอวัยวะสืบพันธุ์ ครูให้การสนับสนุน ร้อยละ 100 ผู้ปกครองให้การสนับสนุน ร้อยละ 84
3. การสอนเรื่องการควบคุมแรงดันทางเพศ ครูให้การสนับสนุน ร้อยละ 85 ผู้ปกครองให้การสนับสนุน ร้อยละ 93
4. คุณสมบัติของครูผู้สอนเพศศึกษา ครูเห็นด้วย ร้อยละ 97 ผู้ปกครองเห็นด้วย ร้อยละ 98
5. เรื่องวิธีสอนเพศศึกษา ครูเห็นด้วย ร้อยละ 92
6. เรื่องการแนะแนว ครูเห็นด้วย ร้อยละ 86
7. เรื่องความสำคัญของบิดามารดาในการสอนเพศศึกษา ครูเห็นด้วย ร้อยละ 100
8. เรื่องการวางแผนการสอนเพศศึกษา ผู้ปกครองเห็นด้วย ร้อยละ 89

ปราโมทย์ ปานกำเนิด (2531 : 68-69) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาที่บ้านของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2530 ในจังหวัดปทุมธานี จำนวนทั้งสิ้น 545 คน เป็นชาย 275 คน เป็นหญิง 270 คน ผลการศึกษาเป็นดังนี้คือ ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเจตคติที่เห็นด้วยต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้าน ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้คือ ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านสูงกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาค่ำกว่าระดับประถม และ

ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับปริญญา มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านสูงกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา ผู้ปกครองที่มี เพศ กลุ่มอายุ อาชีพ และศาสนาต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านไม่แตกต่างกัน

อรุณ ปาละโค (2527 : 52-54) ได้ศึกษาเจตคติในเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดขอนแก่น และมหาสารคาม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2525 จำนวนทั้งสิ้น 401 คน เป็นชาย 212 คน และหญิง 189 คน ผลการวิจัยพบว่า เจตคติเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับปานกลาง นักเรียนหญิงมีเจตคติเชิงนิมานในเรื่องเพศมากกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเมืองมีเจตคติเชิงนิมานในเรื่องเพศมากกว่านักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่นอกเมือง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

เรณู เจริญศรี (2525 : 67-70) ได้ศึกษาเรื่อง เจตคติของนักเรียนอาชีวศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนอาชีวศึกษาปีที่ 3 โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนอาชีวศึกษาปีที่ 3 รอบเช้า ปีการศึกษา 2523 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,113 คน จาก 12 วิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนอาชีวศึกษาปีที่ 3 มีเจตคติก่อนไปในทางคัดค้านเกี่ยวกับเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง
2. นักเรียนอาชีวศึกษาชาย มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงแตกต่างจากนักเรียนอาชีวศึกษาหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
3. นักเรียนอาชีวศึกษาที่มี อายุ การเคยหรือไม่เคยมีคู่อริ ลักษณะการพักอาศัยขณะเรียน อาชีพของบิดามารดา ที่แตกต่างกันจะมีเจตคติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนประเภท

สถานศึกษาที่แตกต่างกันจะมีเจตคติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

4. นักเรียนอาชีวศึกษาที่มี อายุของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดาและสถานภาพสมรสของบิดามารดาที่แตกต่างกันจะมีเจตคติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงไม่แตกต่างกัน

อรชร ปิตานนท์ (2528 : 36-40) ได้วิจัยการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในภาคตะวันออก โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในภาคตะวันออก จำนวน 450 คน โดยศึกษาในด้านการวางตัวต่อเพศตรงข้าม ด้านการเลือกคู่ครอง ด้านการสมรส ด้านการวางแผนครอบครัว ด้านสุขปฏิบัติในเรื่องเพศ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง ด้านการระบายอารมณ์ทางเพศและด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศเป็นไปในทางบวก 6 ด้าน โดยด้านความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง และด้านการระบายอารมณ์ทางเพศ มีความคิดเห็นในระดับเป็นกลาง

2. นักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศเป็นไปในทางบวก 7 ด้าน โดยด้านการระบายอารมณ์ทางเพศมีความคิดเห็นในระดับเป็นกลาง

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 6 ด้าน และไม่แตกต่างกัน 2 ด้านคือ ด้านการเลือกคู่ครอง และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ

ปรีชา อันตระกูล (2523 : 149-151) ทำการวิจัยเรื่อง ความรู้ และเจตคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านเพศศึกษาและการวางแผนครอบครัว โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 925 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การศึกษาปัจจัยทางประชากร พบว่า เพศมีผลต่อการมีความรู้เรื่องเพศศึกษา กล่าวคือ นักเรียนหญิงมีความรู้เรื่องเพศศึกษามากกว่านักเรียนชาย แต่มีเจตคติด้านเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน

2. การศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจ พบว่านักเรียนที่บิดามารดามีอาชีพและรายได้แตกต่างกัน มีความรู้ด้านเพศศึกษาแตกต่างกัน แต่มีเจตคติด้านเพศศึกษาและการวางแผนครอบครัวไม่แตกต่างกัน

3. ปัจจัยด้านสังคม พบว่านักเรียนที่มีแผนกวิชาต่างกันมีความรู้ด้านเพศศึกษาต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนที่เรียนแผนกวิทย์ มีความรู้ด้านเพศศึกษาและการวางแผนครอบครัวดีกว่านักเรียนแผนกศิลป์ แต่นักเรียนทั้งสองแผนกมีเจตคติต่อเรื่องนี้ไม่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่นับถือศาสนา และมีที่พักอาศัยต่างกัน มีความรู้และเจตคติด้านเพศศึกษาและการวางแผนครอบครัวไม่แตกต่างกัน

นิยม ฉิมตระกูล (2518 : 81-83) พิเศษสุ ศรีวรกุล (2518 : 76-78) และสำราญ เพชรจอม (2518 : 76-78) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาเจตคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในส่วนกลาง ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนต่างประเภทกันคือ โรงเรียนสาธิต โรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์ ผลการวิจัยของบุคคลทั้งสามสอดคล้องกันดังนี้คือ

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนทั้งสามประเภท มีเจตคติที่ดีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

2. นักเรียนชายและหญิงมีเจตคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักเรียนชายมีเจตคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษามากกว่านักเรียนหญิง

3. นักเรียนที่รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีเจตคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน

ส่วนผลการวิจัยที่แตกต่างกันมีดังนี้

1. นักเรียนโรงเรียนชาย โรงเรียนสตรี และโรงเรียนสหศึกษา ที่เป็นโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนสาธิต มีเจตคติต่อการจะจัดสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน แต่โรงเรียนทั้งสามประเภทที่เป็นโรงเรียนราษฎร์จะมีเจตคติต่อการจะจัดสอนเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนที่บิดามารดามีอาชีพแตกต่างกันในโรงเรียนรัฐบาลมีเจตคติต่อการจะจัดสอนเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ส่วนนักเรียนที่มีบิดามารดามีอาชีพแตกต่างกันในโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนสาธิตมีเจตคติต่อการจัดสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน

ภุมเรียง อริษกะบุตร (2513 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยศึกษาการเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงจารีตประเพณีในระหว่างบุคคลต่างเพศ ต่างรุ่นและต่างสภาพแวดล้อมทางสังคม โดยมีกลุ่มตัวอย่าง 120 คน จากครอบครัวที่มีสมาชิกประกอบด้วยบุคคล 3 รุ่น ได้แก่ ปู่ย่าตายาย พ่อแม่ และหลาน ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดอ่างทอง และกรุงเทพ-ธนบุรี ผลการวิจัยพบว่า

1. ในระหว่างเพศ

ก) ทั้งกลุ่มเพศหญิงและเพศชายมีเจตคติที่ดีเหมือน ๆ กันในเรื่องการลงโทษเด็กเมื่อกระทำความผิด การเชื่อฟังความคิดเห็นของผู้ที่มีอายุมากกว่า การแยกเด็กหญิง-ชายวัยรุ่นให้เรียนคนละแห่ง การมีบุตรหลาย ๆ คน และการเคร่งครัดต่อศาสนาของตน

ข) ทั้งกลุ่มเพศหญิงและเพศชายมีเจตคติที่ไม่ดีเหมือน ๆ กันในเรื่องการให้เด็กตัดสินใจด้วยตนเอง การคุมกำเนิด การปล่อยให้เด็กสาววัยรุ่นออกไปเที่ยวนอกบ้านตามลำพัง การแต่งงานกับคนต่างชาติศาสนา และการนุ่งกระโปรงสั้น

2. ในระหว่างรุ่น

ก) กลุ่มสูงอายุ กลุ่มกลางคน และกลุ่มวัยรุ่น มีเจตคติที่แตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มสูงอายุมีเจตคติที่ดีกว่ากลุ่มกลางคน กลุ่มกลางคนดีกว่า กลุ่มวัยรุ่น ในเรื่อง การลงโทษเด็กเมื่อเด็กกระทำความผิด การเชื่อฟังความคิดเห็นของผู้ที่มีอายุมากกว่า การมีบุตรหลาย ๆ คน และกลุ่มสูงอายุมีเจตคติที่ไม่ดีมากกว่ากลุ่มกลางคน กลุ่มกลางคนไม่ดีกว่ากลุ่มวัยรุ่น ในเรื่อง การปล่อยให้เด็กสาววัยรุ่นออกไปเที่ยวนอกบ้านตามลำพัง การนุ่งกระโปรงสั้น ส่วนในเรื่อง การใช้วิธีการคุมกำเนิด กลุ่มสูงอายุมีเจตคติที่ไม่ดีมากกว่ากลุ่มวัยรุ่น และกลุ่มวัยรุ่นไม่ดีกว่ากลุ่มกลางคน

ข) ทั้งกลุ่มสูงอายุ กลุ่มกลางคน และกลุ่มวัยรุ่น มีเจตคติที่ดีเหมือน ๆ กัน ในเรื่อง การแยกเด็กหญิง-ชายวัยรุ่นให้เรียนคนละแห่ง การเคร่งครัดต่อศาสนาของตน และมีเจตคติที่ไม่ดีเหมือน ๆ กัน ในเรื่อง การแต่งงานกับคนต่างชาติศาสนา ส่วนในเรื่อง การให้เด็กตัดสินใจด้วยตนเอง กลุ่มสูงอายุ กลุ่มกลางคนมีเจตคติที่ไม่ดี กลุ่มวัยรุ่นมีเจตคติที่ดี แต่ทั้งสามกลุ่มนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

3. ในระหว่างสภาพแวดล้อมทางสังคม

ก) กลุ่มในเมืองและกลุ่มในชนบท มีเจตคติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยที่กลุ่ม ในเมืองมีเจตคติที่ดีกว่าในชนบท ในเรื่อง การเชื่อฟังความคิดเห็นของผู้ที่มีอายุมากกว่า และกลุ่มในชนบทมีเจตคติที่ไม่ดีมากกว่ากลุ่มในเมือง ในเรื่อง การนุ่งกระโปรงสั้น

ข) ทั้งกลุ่มในเมืองและในชนบท มีเจตคติที่ดีเหมือน ๆ กัน ในเรื่อง การลงโทษเด็กเมื่อเด็กกระทำความผิด การแยกเด็กหญิง-ชายวัยรุ่นให้เรียนคนละแห่ง การมีบุตรหลาย ๆ คน การเคร่งครัดต่อศาสนาของตน และมีเจตคติที่ไม่ดีเหมือนกัน ในเรื่อง การใช้วิธีการคุมกำเนิด การปล่อยให้เด็กสาววัยรุ่นออกไปเที่ยวนอกบ้านตามลำพัง การแต่งงานกับคนต่างชาติศาสนา ส่วนในเรื่อง การให้เด็กตัดสินใจด้วยตนเอง กลุ่มในเมืองมีเจตคติที่ดี กลุ่มในชนบทมีเจตคติที่ไม่ดี แต่ทั้งสองกลุ่มนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ดังนั้นสรุปผลการวิจัยได้ว่า เจตคติที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงจารีตประเพณี
ในระหว่างบุคคลต่างเพศไม่แตกต่างกัน แต่จะแตกต่างกันในระหว่างรุ่นและ
ระหว่างสภาพแวดล้อมทางสังคม

วารุณี วงศ์วิเชียร (2524 : 101-109) ได้ศึกษา เจตคติต่อการ
ตัดสินใจเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวของนักศึกษาที่นับถือพุทธศาสนาและศาสนาอิสลาม
ที่เรียนและไม่เรียน ประชากรศึกษาในสถาบันผลิตครูภาคใต้ โดยใช้กลุ่ม
ตัวอย่าง จำนวน 200 คน พบว่า นักศึกษาที่นับถือพุทธศาสนามีเจตคติต่อ
การตัดสินใจเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวไปในเชิงบวกมากกว่านักศึกษาที่นับถือศาสนา
อิสลาม นักศึกษาที่นับถือพุทธศาสนาที่เรียนประชาการศึกษา มีเจตคติต่อเรื่องนี้
ไปในเชิงบวกมากกว่า นักศึกษาที่นับถือพุทธศาสนาที่ไม่ได้เรียนประชาการศึกษา
แต่นักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามที่เรียนและไม่เรียนประชาการศึกษา มีเจตคติ
ต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวไปในเชิงบวกไม่แตกต่างกัน

จิวรรณ รอนนุชิต (2529 : 77-83) ได้วิจัยทำการเปรียบเทียบ
ความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศศึกษาระหว่างนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน
เอกชนสอนศาสนาอิสลามกับโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 2
โดยกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 720 คน เป็นชาย 360 คน หญิง 360 คน
ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม
มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
โดยนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศศึกษาถูกต้องในระดับมาก ส่วน
นักเรียนชายถูกต้องในระดับปานกลาง

2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา มี
ความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนชายโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามและนักเรียนชายในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนชายโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศศึกษาถูกต้องในระดับปานกลาง ส่วนนักเรียนชายโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษามีความคิดเห็นถูกต้องในระดับมาก

4. นักเรียนหญิงโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามและนักเรียนหญิงโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการวิจัยต่าง ๆ ทั้งในประเทศและในต่างประเทศจะเห็นได้ว่าบุคคลในอาชีพต่าง ๆ ทั้งที่เกี่ยวข้องกับสถาบันการศึกษาและไม่เกี่ยวข้องกับสถาบันการศึกษา รวมทั้งผู้ประกอบการ และตัวนักเรียนเอง ส่วนมากแล้วต่างมีเจตคติที่ดีต่อการสอนเพศศึกษา และต้องการให้มีการสอนเพศศึกษา ในสถานศึกษาด้วย โดยให้สอนสอดแทรกไปกับวิชาต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพของผู้เรียน ซึ่งผู้สอนควรเป็นผู้มีความรู้ในเรื่องเพศศึกษาเป็นอย่างดี ได้แก่ แพทย์ พยาบาล และครู และคิดว่าควรจะมีเนื้อหาในหลักสูตรให้มากขึ้น และการสอนเพศศึกษาในสถานศึกษานั้นควรจะได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชน ซึ่งเจตคติในเรื่องเพศของผู้ปกครองจะสัมพันธ์กับเจตคติในเรื่องเพศของลูกด้วย นอกจากนี้ยังพบว่า เจตคติในเรื่องเพศมักจะแตกต่างกัน ตามตัวแปรเหล่านี้ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ สภาพแวดล้อม สถานศึกษา ศาสนา และเชื้อชาติ

จากผลการวิจัยดังกล่าวมาแล้ว ทำให้ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานในการวิจัยไว้ดังนี้

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีเพศต่างกัน จะมีเจตคติต่อการสอน
เพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างกัน
2. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีอายุน้อยกว่า จะมีเจตคติต่อ
การสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาดีกว่าผู้ปกครองที่มีอายุมากกว่า
3. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ที่นับถือศาสนาต่างกัน จะมีเจตคติต่อ
การสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างกัน
4. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีเจตคติ
ต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างกัน
5. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีอาชีพต่างกัน จะมีเจตคติต่อ
การสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างกัน
6. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีเชื้อชาติต่างกันจะมีเจตคติต่อ
การสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ เป็นผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2535 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ จำนวนทั้งสิ้น 10,545 คน

ตาราง 1 จำนวนประชากรในแต่ละอำเภอ

อำเภอ	จำนวนประชากร (คน)
อำเภอเมืองสมุทรปราการ	3,991
อำเภอพระประแดง	2,178
อำเภอบางพลี	2,121
อำเภอบางบ่อ	1,198
อำเภอพระสมุทรเจดีย์	1,057
รวม	10,545

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ 2535

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2535 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 385 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Sampling) โดยการประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ซึ่งคำนวณจากสูตร (Yamane, 1967 : 886)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

- เมื่อ n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 N แทน จำนวนประชากร
 e แทน ความคลาดเคลื่อนของการสุ่ม (ในครั้งนี้ .05)

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. แบ่งโรงเรียนออกตามกลุ่มสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ (สปอ.) แล้วสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) มา 2 สปอ. จากจำนวนทั้งหมด 5 สปอ. คิดเป็นร้อยละ 40 โดยสุ่มได้ สปอ.เมืองสมุทรปราการ และ สปอ.พระสมุทรเจดีย์
2. คำนวณจำนวนตัวอย่างโดยใช้สัดส่วนของจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใน สปอ.เมืองสมุทรปราการและสปอ.พระสมุทรเจดีย์กับจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
3. สุ่มแบบแบ่งกลุ่มจากสปอ.เมืองสมุทรปราการและสปอ.พระสมุทรเจดีย์ อย่างละ 3 โรงเรียน
4. ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างนักเรียนแบบเป็นสัดส่วนตามโรงเรียน (Proportional Random Sampling)
5. สํารวจจำนวนนักเรียนที่สุ่มได้ เพื่อหาจำนวนผู้ปกครองนักเรียน โดยนักเรียน 1 คนจะเลือกผู้ปกครองเป็นตัวอย่าง 1 คน และเลือกผู้ปกครองเพศชายและเพศหญิงจำนวนเท่า ๆ กัน โดยวิธีแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 2-3

ตาราง 2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ส.ป.อ.	จำนวนประชากร	กลุ่มตัวอย่าง		รวม
		ชาย	หญิง	
เมืองสมุทรปราการ	3,991	152	152	304
พระสมุทรเจดีย์	1,057	40	41	81
รวม	5,048	192	193	385

ตาราง 3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกตามโรงเรียนที่เป็นตัวแทนในแต่ละสปอ.

สปอ.	ชื่อโรงเรียน	จำนวน	กลุ่มตัวอย่าง		รวม
			ชาย	หญิง	
เมืองสมุทรปราการ	พราณีวัชร	242	82	83	165
	อนุบาลวัดพิชัย				
	สงคราม	153	53	52	105
	คลองบางปลิ่	50	17	17	34
พระสมุทรเจดีย์	พระสมุทรเจดีย์	257	22	23	45
	คลองสองพี่น้อง	151	14	13	27
	วัดไตรมิตรวราราม	50	4	5	9
รวมทั้งสิ้น		903	192	193	385

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อสอบถามเจตคติที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาของผู้ปกครอง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา

จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ปกครองตามตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ ศาสนา ระดับการศึกษา อาชีพและเชื้อชาติ

ตอนที่ 2 เป็นข้อความถามวัดเจตคติในเชิงนิมิต และเชิงนิเสธ ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แบ่งเนื้อหาเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ความมุ่งหมายในการสอนเพศศึกษา เนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษา วิธีการสอนเพศศึกษา และผู้สอนเพศศึกษา

เกณฑ์การให้คะแนน

แบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีข้อความสองลักษณะคือ ข้อความที่แสดงว่าบุคคลนั้นมีเจตคติเชิงนิมิต กับข้อความที่แสดงว่าบุคคลนั้นมีเจตคติเชิงนิเสธ ซึ่งมีเกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนดังนี้

1. เมื่อเป็นข้อความเชิงนิมิต ถ้าตอบว่า

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

2. เมื่อเป็นข้อความเชิงนิเสธ ถ้าตอบว่า

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน

3. เกณฑ์ในการวิเคราะห์พิจารณาความสำคัญของแบบสอบถามวัด
เจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาใช้เกณฑ์ประเมิน
ค่าเฉลี่ยของเบสท์ (Best. 1970 : 174-178) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.50-5.00	หมายความว่า	มีเจตคติดีมาก
ค่าเฉลี่ย	3.50-4.49	หมายความว่า	มีเจตคติดี
ค่าเฉลี่ย	2.50-3.49	หมายความว่า	มีเจตคติด้านกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50-2.49	หมายความว่า	มีเจตคติที่ไม่ดี
ค่าเฉลี่ย	1.00-1.49	หมายความว่า	มีเจตคติที่ไม่ดีอย่างมาก

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาขอบเขตเนื้อหาหลักสูตรเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา รวมทั้ง
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบสอบถามเจตคติจากหนังสือและ
เอกสาร
3. สร้างแบบสอบถามตามหลักเกณฑ์ ให้ครอบคลุมหัวข้อที่ต้องการศึกษา
ซึ่งประกอบด้วย ความมุ่งหมายในการสอนเพศศึกษา เนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษา
วิธีการสอนเพศศึกษา และผู้สอนเพศศึกษา รายละเอียดของเครื่องมือดังปรากฏ
ในภาคผนวก ข.

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. หาความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น
จำนวน 94 ข้อ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านสุขศึกษา จำนวน 5 ท่านพิจารณา
ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) แล้วนำแบบสอบถาม
มาปรับปรุงแก้ไข เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบ

ความสมบูรณ์อีกครั้ง

2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว จำนวน 80 ข้อไปทดลองใช้ (Try-out) กับผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดด่านสำโรง จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 100 คน

3. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้แล้วมาตรวจให้คะแนน แล้วนำมาหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) ด้วยเทคนิค ร้อยละ 25 ของเอ็ดเวิร์ด (Edwards. 1957 : 152) ข้อที่มีค่าตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไปถือว่าใช้ได้ ซึ่งมีจำนวน 64 ข้อ

4. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำข้อคำถามจำนวน 64 ข้อ ที่มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1970 : 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.945 ซึ่งจัดว่าแบบสอบถามฉบับนี้มีความเชื่อมั่นสูงเหมาะที่จะนำไปใช้ในการศึกษาครั้งนี้

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ถึงผู้อำนวยการการประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการออกหนังสือถึงผู้อำนวยการการประถมศึกษา อำเภอเมืองสมุทรปราการและอำเภอพระสมุทรเจดีย์ เพื่อออกหนังสือถึงผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. รับหนังสือจากสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ส่งไปสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองสมุทรปราการและอำเภอพระสมุทรเจดีย์ หลังจากนั้นนำหนังสือจากสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอดังกล่าว จัดส่งไปให้ผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมทั้งนัดหมาย วัน เวลาที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล

3. ผู้วิจัยเดินทางไปส่งและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยนำแบบสอบถามมอบให้นักเรียน และให้นักเรียนนำกลับไปให้ผู้ปกครองของตน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 385 คน ได้แบบสอบถามคืนมา 385 ฉบับ เมื่อนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์แล้ว พบว่าเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ 385 ฉบับ คิดเป็นร้อยละร้อยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

4. การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลประมาณ 2 สัปดาห์

วิธีจัดการกับข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS[®] (Statistical Package for the Social Science Version

10) โดยใช้สถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน มีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม จำนวน 385 ฉบับมาลงรหัส
2. ตรวจสอบความถูกต้องในการลงรหัส ซึ่งดำเนินการตรวจสอบโดยคน (Manual Check)
3. จัดเตรียมโปรแกรมและเตรียมข้อมูลเพื่อเข้าเครื่องจักรคำนวณ
4. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป VS. Edit
5. ดำเนินการประเมินผลข้อมูล เพื่อแสดงในรูปตารางและค่าสถิติต่าง ๆ โดยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS[®]

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 ค่าร้อยละ
 - 1.2 ค่าเฉลี่ย โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2534 : 40)

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน โดยใช้สูตร (ชูศรี
วงศ์รัตน์. 2534 : 74)

$$S = \sqrt{\frac{n\Sigma x^2 - (\Sigma x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

Σx^2 แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\Sigma x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของแบบสอบถาม

2.1 หาดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาความเที่ยงตรง
เชิงพินิจ โดยใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 124)

$$IC = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ IC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะ
ความต้องการ

ΣR แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบสอบถาม เป็นรายข้อด้วยเทคนิค 25 เปอร์เซนต์ของเอดเวิร์ด (Edward) โดยใช้สูตร สถิติค่า ที (t-test) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 139)

$$t = \frac{\bar{X}_{\text{สูง}} - \bar{X}_{\text{ต่ำ}}}{\sqrt{\frac{S_{\text{สูง}}^2}{n_{\text{สูง}}} + \frac{S_{\text{ต่ำ}}^2}{n_{\text{ต่ำ}}}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาของการแจกแจงแบบ ที
 $\bar{X}_{\text{สูง}}$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
 $\bar{X}_{\text{ต่ำ}}$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
 $S_{\text{สูง}}$ แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
 $S_{\text{ต่ำ}}$ แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
 $n_{\text{สูง}}, n_{\text{ต่ำ}}$ แทน จำนวนคนที่เลือกมาจากกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ซึ่งเท่ากัน

2.3 การวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) โดยใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 132)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
 n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ
 S_t^2 แทน ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1, 2, 6 โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2534 : 177)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

โดยมี

$$df = \frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{\frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1} \right)^2}{n_1 - 1} + \frac{\left(\frac{S_2^2}{n_2} \right)^2}{n_2 - 1}}$$

เมื่อ t แทน ค่าเฉลี่ยที่ใช้พิจารณาใน t-distribution

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

S_1, S_2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

n_1, n_2 แทน จำนวนคนในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

3.2 ทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่มีการกระจายของประชากรไม่เป็นโค้งปกติ เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 โดยใช้สูตร (วิเชียร เกตุสิงห์, 2522 : 112)

$$Z = \frac{u - \frac{n_1 n_2}{2}}{\sqrt{\frac{n_1 n_2 (n_1 + n_2 + 1)}{12}}}$$

$$U_1 = n_1 n_2 + \frac{n_1(n_1 + 1)}{2} - R_1$$

$$U_2 = n_1 n_2 + \frac{n_2(n_2 + 1)}{2} - R_2$$

- เมื่อ n_1 เป็นจำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่น้อยกว่า
 n_2 เป็นจำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่มากกว่า
 R_1 เป็นผลบวกของอันดับที่ในกลุ่มที่มีน้อยกว่า (n_1)
 R_2 เป็นผลบวกของอันดับที่ในกลุ่มที่มีมากกว่า (n_2)

3.3 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 4,5 โดยใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 247)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

- เมื่อ F แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
 MS_b แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
 MS_w แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

ถ้าหากพบว่า ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีแบบนิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls Method) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2534 : 268)

$$q \cdot \sqrt{\frac{MS_w}{n}}$$

เมื่อ q แทน ค่าสถิติ q (q -statistic) จากตาราง
 MS_{within} แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม
 k แทน จำนวนคะแนนในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า

ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
S^2	แทน	ความแปรปรวน
t	แทน	ค่าสถิติที่พิจารณาใน t-distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่พิจารณาใน F-distribution
df	แทน	ขั้นแห่งความอิสระ
SS	แทน	ค่า Sum of Squares
MS	แทน	ค่า Mean of Squares
R	แทน	ผลบวกของอันดับที่ในกลุ่ม
Z	แทน	ค่าสถิติที่พิจารณาใน Mann-Whitney U-test
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน
385 ฉบับ เป็นแบบสอบถามที่มีคำตอบสมบูรณ์ คิดเป็นร้อยละร้อย

นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์และเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตาราง แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 วิเคราะห์สภาพทั่วไปของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการแจกแจง ความคิดเป็นร้อยละ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา โดย

2.1 วิเคราะห์เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา ในประเด็นต่าง ๆ

2.2 วิเคราะห์เจตคติโดยส่วนรวมของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ว่ามีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา เป็นอย่างไร

2.3 เปรียบเทียบเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาตามตัวแปรอิสระได้แก่ เพศ อายุ ศาสนา ระดับการศึกษา อาชีพ และเชื้อชาติ โดย

2.3.1 เพศ อายุ และเชื้อชาติ ใช้สถิติโดยการทดสอบค่าที (t-test) เนื่องจากการสำรวจพบผู้ปกครองที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป 4 คน ซึ่งเป็นจำนวนน้อยจึงอนุโลมไปเข้ากลุ่มกับผู้ที่มีอายุ 60 ปี ส่วนเชื้อชาติ สำรวจพบเฉพาะเชื้อชาติไทย และเชื้อชาติจีนเท่านั้นไม่พบเชื้อชาติมอญและเชื้อชาติอื่น ๆ

2.3.2 ศาสนา ใช้สถิติโดยการทดสอบค่า ยู (U-test) เนื่องจากมีการกระจายไม่อยู่ในโค้งปกติ และสำรวจพบเฉพาะศาสนาพุทธและศาสนาคริสต์เท่านั้นไม่พบศาสนาอิสลามและศาสนาอื่น ๆ

2.3.3 ระดับการศึกษาและอาชีพ ใช้สถิติโดยการทดสอบค่า เอฟ (F-test) และถ้าพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการของนิวแมนคูลส์ (Newman Keuls Method)

ผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 วิเคราะห์สภาพทั่วไปของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการวิเคราะห์รายละเอียดตามตัวแปรที่ต้องการศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ ศาสนา ระดับการศึกษา อาชีพ และเชื้อชาติของผู้ปกครองนักเรียน ดังปรากฏตามตาราง 4-9

ตาราง 4 กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	192	49.9
หญิง	193	50.1
รวม	385	100

จากตาราง 4 แสดงว่าผู้ปกครองเพศหญิงมีมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 50.1 ส่วนเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 49.9

ตารางที่ 5 กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
21-40 ปี	254	66
41-60 ปี	131	34
รวม	385	100

จากตาราง 5 แสดงว่าผู้ปกครองที่มีอายุระหว่าง 21-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 66 ส่วนผู้ปกครองที่มีอายุระหว่าง 41-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 34

ตาราง 6 กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามศาสนา

ศาสนา	จำนวน	ร้อยละ
พุทธ	376	97.7
คริสต์	9	2.3
รวม	385	100

จากตาราง 6 แสดงว่าผู้ปกครองกลุ่มที่นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 97.7 ส่วนผู้ปกครองกลุ่มที่นับถือศาสนาคริสต์ คิดเป็นร้อยละ 2.3

ตารางที่ 7 กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าประถมศึกษา	29	7.5
ประถมศึกษา	186	48.3
มัธยมศึกษา	98	25.5
อุดมศึกษา	72	18.7
รวม	385	100

จากตาราง 7 แสดงว่าผู้ปกครองกลุ่มที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.3 รองลงมาคือ กลุ่มที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 25.5 กลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ กลุ่มที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 7.5

ตาราง 8 กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการและลูกจ้างรัฐบาล		
หรือรัฐวิสาหกิจ	83	21.5
ค้าขายหรือธุรกิจ	95	24.7
เกษตรกรรม	11	2.9
รับจ้างทั่วไป	196	50.9
รวม	385	100

จากตาราง 8 แสดงว่าผู้ปกครองกลุ่มที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.9 รองลงมาคือกลุ่มที่มีอาชีพ ค้าขายหรือธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 24.7 กลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุด ได้แก่ กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 2.9

ตาราง 9 กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเชื้อชาติ

เชื้อชาติ	จำนวน	ร้อยละ
ไทย	349	90.6
จีน	36	9.4
รวม	385	100

จากตาราง 9 แสดงว่าผู้ปกครองกลุ่มที่มีเชื้อชาติไทย คิดเป็นร้อยละ 90.6 ส่วนผู้ปกครองกลุ่มที่มีเชื้อชาติจีน คิดเป็นร้อยละ 9.4

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา

2.1 วิเคราะห์เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาในประเด็นต่าง ๆ เสนอในตาราง 10-13

ตาราง 10 เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการ
สอนเพศศึกษาในเรื่องความมุ่งหมายในการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา

ข้อความ	$\bar{X}$	S	ระดับเจตคติ
1. เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ เกิดเจตคติและพฤติกรรมในเรื่อง เพศที่ถูกต้อง	3.86	1.01	ดี
2. เพื่อให้เด็กสามารถควบคุมอารมณ์ ทางเพศได้อย่างเหมาะสม	3.72	1.12	ดี
3. เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีความเจริญ เติบโตที่สามารถปรับตัวอยู่ใน สังคมได้อย่างมีความสุข	4.07	0.89	ดี
4. เพื่อเตรียมตัวเด็กให้สามารถเผชิญ กับการเปลี่ยนแปลงของร่างกายได้ อย่างเหมาะสม	3.94	0.93	ดี
5. เพื่อเตรียมตัวเด็กให้เป็นสามีหรือ ภรรยาที่ดีในอนาคต	3.39	1.28	ปานกลาง
6. เพื่อช่วยให้ชีวิตครอบครัวมีความสุข มากขึ้น	3.81	1.06	ดี
7. เพื่อลดปัญหาสังคมที่เกิดจากพฤติกรรม ทางเพศ	3.80	1.05	ดี
8. เพื่อให้เด็กภูมิใจในเพศของตนและ มีความรู้สึที่ดีต่อเพศตรงข้าม	3.57	1.10	ดี

ตาราง 10 (ต่อ)

	ข้อความ	$\bar{X}$	S	ระดับเจตคติ
9.	เพื่อให้เด็กรู้จักวางตัวและปรับตัว เข้ากับเพศตรงข้ามได้ตามแนวทางที่ สังคมยอมรับ	3.79	1.00	ดี
10.	เพื่อให้เด็กรับทราบความเป็นจริง เรื่องเพศจากแหล่งที่ถูกต้องเหมาะสม	3.75	1.10	ดี
11.	เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเชื่อและ ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ	3.91	0.98	ดี
12.	เพื่อให้เด็กสามารถตัดสินใจและ เลือกทางปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	3.47	1.16	ปานกลาง
13.	เพื่อให้ตระหนักถึงความคาดหวัง ทางสังคมที่มีต่อบทบาทของการ เป็นเพศชายและเพศหญิง	3.49	1.14	ปานกลาง
14.	เพื่อป้องกันการทำแท้งและการมีบุตร นอกกฎหมาย	3.42	1.24	ปานกลาง
15.	เพื่อให้เด็กสามารถพูดคุยเรื่องเพศได้ อย่างเหมาะสม	3.05	1.22	ปานกลาง
	รวม	3.67	0.67	ดี

จากตาราง 10 แสดงว่าผู้ปกครองมีเจตคติในเรื่องความมุ่งหมายในการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาอยู่ในระดับดี โดยคะแนนเฉลี่ยของข้อความที่มากที่สุดได้แก่ ข้อความในข้อ 3 เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีความเจริญเติบโตที่ดีสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข คะแนนเฉลี่ยรองลงมาได้แก่ข้อความในข้อ 4 เพื่อเตรียมตัวเด็กให้สามารถเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกายได้อย่างเหมาะสม และคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ข้อความในข้อ 15 เพื่อให้เด็กสามารถพูดคุยเรื่องเพศได้อย่างเหมาะสม

ตาราง 11 เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในเรื่องเนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษาที่ควรสอนในระดับประถมศึกษา

ข้อความ	$\bar{X}$	S	ระดับเจตคติ
16. ควรเน้น ด้านสังคม วัฒนธรรม และศีลธรรมให้มาก	4.31	0.89	ดี
17. เนื้อหาที่สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ควรเป็นลักษณะพื้นฐานธรรมดาดังได้แก่ การรู้จักแยกเพศ การรู้จักแต่งกายให้เหมาะสมกับเพศของตน	4.04	0.98	ดี
18. เนื้อหาที่สอนต้องสนองความสนใจ ความต้องการรับรู้และปัญหาของเด็กแต่ละวัย	3.91	0.89	ดี

ตาราง 11 (ต่อ)

	ข้อความ	$\bar{X}$	S	ระดับเจตคติ
19.	ควรเน้นให้รู้จักและยอมรับในเพศ ของตน รวมทั้งยอมรับความ เป็นเพศตรงข้ามด้วย	3.69	1.03	ดี
20.	ไม่ควรสอนเรื่องการคุมกำเนิด เพราะจะทำให้เกิดการสำส่อน ทางเพศมากขึ้น	2.58	1.31	ปานกลาง
21.	ไม่ควรสอนเรื่องการป้องกัน โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในวัยนี้ เพราะจะทำให้เด็กอกสากลง	2.65	1.33	ปานกลาง
22.	ควรสอนเรื่องการมีประจำเดือน การหลั่งน้ำอสุจิ	3.06	1.32	ปานกลาง
23.	ควรสอนเรื่องระบบอวัยวะ สืบพันธุ์ของเพศชาย เพศหญิง และสุขปฏิบัติ	3.03	1.29	ปานกลาง
24.	ควรสอนเรื่องการเตรียมตัว เพื่อเป็นสามีหรือภรรยาที่ดี ในอนาคต	3.00	1.30	ปานกลาง
25.	ควรสอนเรื่องวิธีการสร้าง ครอบครัวให้มีความสุข	3.74	1.09	ดี

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อความ	$\bar{X}$	S	ระดับเจตคติ
26. ไม่ควรสอนเรื่องการแต่งงาน และการครองเรือน เพราะ เป็นเรื่องของผู้ใหญ่ ไม่เหมาะสม กับเด็กวัยนี้	2.65	1.20	ปานกลาง
27. ไม่ควรนำเรื่องของศีลธรรม มาเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศศึกษา	3.20	1.28	ปานกลาง
รวม	3.32	0.49	ปานกลาง

จากตาราง 11 แสดงว่าผู้ปกครองมีเจตคติในเรื่องเนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษาที่ควรสอนในระดับประถมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง โดยคะแนนเฉลี่ยของข้อความที่มากที่สุดได้แก่ข้อความในข้อ 16 ควรเน้นด้านสังคม วัฒนธรรม และศีลธรรมให้มาก คะแนนเฉลี่ยรองลงมาได้แก่ข้อความในข้อ 17 เนื้อหาที่สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ควรเป็นลักษณะพื้นฐานธรรมตาได้แก่การ รู้จักแยกเพศ การรู้จักแต่งกายให้เหมาะสมกับเพศของตน และคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ข้อความในข้อ 20 ไม่ควรสอนเรื่องการคุมกำเนิดเพราะจะทำให้เกิดการสำส่อนทางเพศมากขึ้น

ตาราง 12 เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในเรื่องวิธีการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา

	ข้อความ	$\bar{x}$	S	ระดับเจตคติ
28.	ครูควรใช้ภาษาที่สุภาพไม่หยาบโจน เพื่อไม่ให้เด็กเห็นเรื่องเพศเป็นเรื่อง ลามก	4.18	0.84	ดี
29.	ครูควรสอนจากสิ่งที่ใกล้ตัวไปหา สิ่งที่ไกลตัว	3.81	0.95	ดี
30.	ไม่ควรสอนเรื่องเพศศึกษา อย่างเปิดเผยเพราะเรื่องเพศ เป็นเรื่องลับ	2.87	1.23	ปานกลาง
31.	ควรสอนนักเรียนรวมกันไม่ควร แยกเพศชายหญิง	3.45	1.09	ปานกลาง
32.	ควรสอนเพศศึกษาตามความ ต้องการรับรู้ และความสนใจของเด็ก	3.45	1.11	ปานกลาง
33.	ควรแยกวิชาเพศศึกษาออกมาสอน ต่างหาก ไม่ควรสอนสอดแทรก ในวิชาอื่น ๆ	2.48	1.17	ไม่ดี
34.	ควรสอนตามจิตวิทยาการรับรู้ ของเด็กวัยต่าง ๆ	3.84	0.94	ดี
35.	ควรสอนให้เป็นระบบต่อเนื่องกันไป ตั้งแต่เด็กเล็กจนถึงเด็กโต	3.65	1.13	ดี

ตาราง 12 (ต่อ)

	ข้อความ	$\bar{X}$	S	ระดับเจตคติ
36.	ควรสนับสนุนให้เด็กคบเพื่อน ทั้งเพศเดียวกันและเพศตรงข้าม	3.88	0.90	ดี
37.	ผู้ปกครองควรให้ความร่วมมือในการ สอนเพศศึกษาในโรงเรียน	3.54	1.13	ดี
38.	ครูอาจสอนเพศศึกษาโดยการ เปรียบเทียบการแพร่พันธุ์ของ สัตว์และพืชเพื่อให้เด็กเข้าใจ เรื่องเพศศึกษาคือขั้น	3.72	1.02	ดี
39.	ควรจัดแยกครูชายสอนนักเรียนชาย ครูหญิงสอนนักเรียนหญิง	2.85	1.27	ปานกลาง
40.	ควรมีหนังสือนอกเวลา ประกอบการเรียนเรื่องเพศศึกษา ให้นักเรียนได้อ่าน	3.07	1.22	ปานกลาง
41.	การสอนเพศศึกษาเป็นหน้าที่เฉพาะ ของครู ผู้ปกครองไม่ควรเข้าไป ยุ่งเกี่ยว	3.44	1.19	ปานกลาง
42.	ควรยกปัญหาส่วนตัวเรื่องเพศ ของเด็กมาพูดกันในชั้นเรียน	3.55	1.17	ดี
43.	ควรจัดให้มีนิทรรศการทาง เพศศึกษาในโรงเรียนบ้าง	3.22	1.17	ปานกลาง

ตาราง 12 (ต่อ)

	ข้อความ	$\bar{x}$	S	ระดับเจตคติ
44.	ควรนำปัญหาทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับ เพศศึกษามาวกิปราชในชั้นเรียน เพื่อให้เด็กมีความรู้มากขึ้น	3.66	1.02	ดี
45.	ควรสอนเพศศึกษาเฉพาะเด็ก ประถมศึกษาตอนปลายเท่านั้น	2.79	1.21	ปานกลาง
46.	ควรสอนเพศศึกษา ตั้งแต่ชั้น ประถมศึกษาตอนต้น	2.78	1.21	ปานกลาง
47.	ควรสอนเพศศึกษาเฉพาะเด็ก ที่มีปัญหาเรื่องเพศเท่านั้น	3.63	1.20	ดี
48.	หากเด็กพูดคำหยาบคาย ในเรื่องเพศควรทำโทษเพื่อไม่ให้ ผู้อื่นเอาเยี่ยงอย่าง	2.43	1.19	ไม่ดี
49.	ควรสนับสนุนให้เด็กแกลเล่น เป็นกลุ่มเฉพาะเพศเดียวกัน	3.45	1.24	ปานกลาง
	รวม	3.35	0.39	ปานกลาง

จากตาราง 12 แสดงว่าผู้ปกครองมีเจตคติในเรื่องวิธีการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง โดยคะแนนเฉลี่ยของข้อความที่มากที่สุดได้แก่ข้อความในข้อ 28 ครูควรใช้ภาษาสุภาพไม่หยาบโหดเพื่อไม่ให้เด็กเห็นเรื่อง

เพศเป็นเรื่องลามก คะแนนเฉลี่ยรองลงมาได้แก่ข้อความในข้อ 36 ควรสนับสนุนให้เด็กคบเพื่อนทั้งเพศเดียวกันและเพศตรงข้าม และคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ข้อความในข้อ 48 หากเด็กพูดคำหยาบคายในเรื่องเพศควรทำโทษเพื่อไม่ให้ผู้อื่นเอาเยี่ยงอย่าง

ตาราง 13 เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในเรื่องผู้สอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา

ข้อความ	$\bar{X}$	S	ระดับเจตคติ
50. ครูผู้สอนเพศศึกษาต้องมีความรู้ความเข้าใจและมีเจตคติที่ดีในเรื่องเพศเสียก่อน	4.22	0.86	ดี
51. ครูผู้สอนเพศศึกษาควรได้รับการอบรมในด้านการสอนเพศศึกษามาเป็นอย่างดี	4.13	0.85	ดี
52. ครูสตรีไม่ควรสอนเพศศึกษาเพราะเป็นเรื่องน่าอับอาย	3.64	1.11	ดี
53. ครูชายเหมาะสมที่จะสอนเพศศึกษามากกว่าครูสตรี	3.67	1.10	ดี
54. ครูที่สอนเพศศึกษา ควรมีอายุมากและทำการสอนมาแล้วหลายปี	2.61	1.23	ปานกลาง
55. ครูทุกคนในโรงเรียนควรมีหน้าที่รับผิดชอบในการสอนเพศศึกษาทั้งทางตรงและทางอ้อม	3.68	1.04	ดี

ตาราง 13 (ต่อ)

	ข้อความ	$\bar{x}$	S	ระดับเจตคติ
56.	ครูที่แต่งงานแล้วจะสอนเพศศึกษา ได้ดีกว่าครูโสด	2.74	1.23	ปานกลาง
57.	แพทย์และพยาบาลจะสอน เพศศึกษาได้ดีกว่าครู เพราะ มีความรู้เรื่องเพศดีกว่า	2.64	1.18	ปานกลาง
58.	ความประพฤติของครูในเรื่องเพศ จะเป็นตัวอย่างแก่นักเรียน	3.49	1.26	ปานกลาง
59.	ครูผู้สอนเพศศึกษาควรเป็นครู ที่สอนวิชาสุขศึกษาเท่านั้น	3.10	1.19	ปานกลาง
60.	ครูผู้สอนเพศศึกษาควรมีท่าที ที่เป็นกันเองกับเด็กเพื่อให้เด็ก กล้าที่จะซักถาม	3.89	0.94	ดี
61.	ครูที่สอนเพศศึกษาอาจเป็น เพศชายหรือเพศหญิงก็ได้และ ไม่จำเป็นต้องแต่งงานแล้วเสมอไป	3.86	0.97	ดี
62.	ครูที่สอนเพศศึกษา ต้องมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเนื้อหา และ วิธีการสอนที่เหมาะสมกับเด็ก แต่ละวัย	4.12	0.87	ดี
63.	ครูที่จะให้คำแนะนำเรื่องเพศ แก่เด็กควรจะเป็นเพศเดียวกับเด็ก	2.83	1.27	ปานกลาง

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อความ	$\bar{x}$	S	ระดับเจตคติ
64. ครูผู้สอนเพศศึกษาจะต้องมีความรู้ ในเรื่องพัฒนาการทางเพศของเด็ก แต่ละวัยเป็นอย่างดี	4.02	0.99	ดี
รวม	3.51	0.42	ดี

จากตาราง 13 แสดงว่าผู้ปกครองมีเจตคติในเรื่องผู้สอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาอยู่ในระดับดี โดยคะแนนเฉลี่ยของข้อความที่มากที่สุดได้แก่ข้อความในข้อ 50 ครูผู้สอนเพศศึกษาต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และมีเจตคติที่ดีในเรื่องเพศเสียก่อน คะแนนเฉลี่ยรองลงมาได้แก่ข้อความในข้อ 51 ครูผู้สอนเพศศึกษาควรได้รับการอบรมในด้านการสอนเพศศึกษามาเป็นอย่างดี และคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ข้อความในข้อ 54 ครูที่สอนเพศศึกษา ควรมีอายุมากและทำการสอนมาแล้วหลายปี

2.2 วิเคราะห์เจตคติโดยส่วนรวมของผู้ปกครองนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา

ตาราง 14 เจตคติโดยส่วนรวมของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา

ตัวแปร	N	$\bar{X}$	S	ระดับเจตคติ
เจตคติที่มีต่อการสอนเพศศึกษา ในระดับประถมศึกษา	385	3.46	0.37	ปานกลาง

จากตาราง 14 แสดงว่าผู้ปกครองมีเจตคติโดยส่วนรวมต่อการสอน
เพศศึกษาในระดับประถมศึกษา ในระดับปานกลาง

2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติของผู้ปกครองนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาตามตัวแปร
อิสระ ในตาราง 15-22

ตาราง 15 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาระหว่างผู้ปกครองชายกับ
ผู้ปกครองหญิง

เพศ	N	$\bar{x}$	S^2	t
ชาย	192	3.4159	0.0250	2.1900*
หญิง	193	3.4984	0.0280	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t_{\alpha} = 1.9600$)

จากตาราง 15 แสดงว่าผู้ปกครองชายกับผู้ปกครองหญิงมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 1 โดยผู้ปกครองหญิงมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาดีกว่าผู้ปกครองชาย

ตาราง 16 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาระหว่างผู้ปกครองที่มีอายุต่างกัน

อายุ	N	$\bar{X}$	S^2	t
21-40 ปี	254	3.4516	0.0230	0.4100
41-60 ปี	131	3.4680	0.0330	

* มัณยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t_{\alpha} = 1.6450$)

จากตาราง 17 แสดงว่าผู้ปกครองที่มีอายุต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการที่มีอายุน้อยกว่าจะมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาดีกว่าผู้ปกครองที่มีอายุมากกว่า

ตาราง 17 เปรียบเทียบเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาระหว่างผู้ปกครองที่นับถือศาสนา
ต่างกัน

ศาสนา	N	R	U	Z
พุทธ	376	72891.3600		
			1369	- 0.9792
คริสต์	9	1413.9900		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($Z_{\alpha} = 1.9600$)

จากตาราง 17 แสดงว่าผู้ปกครองที่นับถือศาสนาต่างกันมีเจตคติ
ต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ
สมมุติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัด
สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ที่นับถือศาสนาต่างกันจะมีเจตคติ
ต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างกัน

ตาราง 18 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติของผู้ปกครอง
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา
จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	2.5449	0.8483	6.4109**
ภายในกลุ่ม	381	50.4138	0.1323	
รวม	384	52.9586		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F_{3,381} = 3.8300$)

จากตาราง 18 แสดงว่าผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีเจตคติ
ต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 4 จึงนำไปทดสอบความแตกต่าง
ของค่าเฉลี่ยในรายคู่ต่อไปโดยวิธีของนิวแมนคูลส์ (Newman Keuls Method)
ดังปรากฏ ตามตาราง 19

ตาราง 19 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเจตคติที่มีต่อการสอนเพศศึกษา
ในระดับประถมศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับ
การศึกษาแตกต่างกัน

ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ต่ำกว่าประถม ศึกษา	ประถม ศึกษา	มัธยม ศึกษา	อุดม ศึกษา
		3.3394	3.3990	3.5038	3.5916
ต่ำกว่าประถมศึกษา	3.3394	-	0.0596	0.1644	0.2522*
ประถมศึกษา	3.3990		-	0.1048*	0.1926*
มัธยมศึกษา	3.5038			-	0.0878
อุดมศึกษา	3.5916				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

จากตาราง 19 แสดงว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษามีเจตคติ
ต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างจากผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับ
ต่ำกว่าประถมศึกษาและระดับประถมศึกษา ส่วนผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับ
มัธยมศึกษา มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างจาก
ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา และไม่พบความแตกต่างระหว่าง
ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษากับผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับมัศึกษากับผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่า
ประถมศึกษา ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษากับผู้ปกครองที่มีการศึกษา
ระดับต่ำกว่าประถมศึกษา

ตาราง 20 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติของผู้ปกครอง
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา
จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	3.0260	1.0087	7.6963**
ภายในกลุ่ม	381	49.9327	0.1311	
รวม	384	52.9586		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F_{3,381} = 3.8300$)

จากตาราง 20 แสดงว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 5 จึงนำไปทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในรายคู่ต่อไปโดยวิธีของนิวแมนคูลส์ (Newman Keuls Method) ดังปรากฏตามตาราง 21

ตาราง 21 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเจตคติที่มีต่อการสอนเพศศึกษา
ในระดับประถมศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีอาชีพ
แตกต่างกัน

อาชีพ	ค่าเฉลี่ย	ค้าขายหรือ ธุรกิจ	รับจ้าง ทั่วไป	รับราชการและ ลูกจ้างรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจ	เกษตร กรรม
		3.3939	3.4141	3.6020	3.6790
ค้าขายหรือธุรกิจ	3.3939	-	0.0202	0.2081*	0.2851
รับจ้างทั่วไป	3.4141		-	0.1879*	0.2649*
รับราชการและ ลูกจ้างรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจ	3.6020			-	0.0770
เกษตรกรรม	3.6790				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 แสดงว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการและลูกจ้างรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างจากผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขายหรือธุรกิจ และผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป ส่วนผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกรรมมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างจากผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป และไม่พบความแตกต่างระหว่าง

ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการและลูกจ้างรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจกับผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกร ผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกรกับผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขายหรือธุรกิจ ผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขายหรือธุรกิจกับผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป

ตาราง 22 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาระหว่างผู้ปกครองที่มีเชื้อชาติต่างกัน

เชื้อชาติ	N	$\bar{x}$	S^2	t
ไทย	349	3.4635	0.0200	1.0300
จีน	36	3.3963	0.0640	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t_{\alpha} = 1.9600$)

จากตาราง 22 แสดงว่าผู้ปกครองที่มีเชื้อชาติต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา ไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 6 ที่ว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการที่มีเชื้อชาติต่างกันจะมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างกัน

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการค้นคว้า

เพื่อศึกษาเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา และเปรียบเทียบเจตคติระหว่างผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มี เพศ อายุ ศาสนา ระดับการศึกษา อาชีพ และเชื้อชาติที่ต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เป็นผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2535 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 385 คน เป็นเพศชาย 192 คน เป็นเพศหญิง 193 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เป็นแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ปกครอง ได้แก่ เพศ อายุ ศาสนา ระดับการศึกษา อาชีพและเชื้อชาติ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามวัดเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษา ในระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งเนื้อหาเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ความมุ่งหมายในการสอนเพศศึกษา เนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษา วิธีการสอนเพศศึกษา และผู้สอนเพศศึกษา ผู้วิจัยนำไปทดลองใช้กับผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดด่านสำโรง จำนวน 100 คน ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.945

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์สภาพทั่วไปของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ โดยแจกแจงความถี่เป็นร้อยละและเสนอในรูปตาราง
2. หาค่าคะแนนเฉลี่ยเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดสมุทรปราการที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา
3. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยการทดสอบค่าที (t-test) และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่อยู่ในโค้งปกติ ด้วยการทดสอบค่ายู (U-test)
4. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีนิวแมนคูลส์ (Newman Keuls Method)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 เป็นรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งพบผู้ปกครองเพศชายและเพศหญิงในจำนวนในใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-40 ปี นับถือศาสนาพุทธ มีการศึกษาระดับประถมศึกษา อาชีพรับจ้างทั่วไป และมีเชื้อชาติไทย

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดสมุทรปราการที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา สรุปได้ดังนี้

2.1 ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

2.2 ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีอายุเชื้อชาติและนับถือศาสนาต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาไม่แตกต่างกัน

2.3 ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ปกครองเพศหญิงมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาดีกว่าผู้ปกครองเพศชาย

2.4 ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดย

2.4.1 ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษามีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษามากกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษาและระดับประถมศึกษา

2.4.2 ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาดีกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา

2.5 ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีอาชีพต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดย

2.5.1 ผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกรรมมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาดีกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป

2.5.2 ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการและลูกจ้างรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาดีกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขายหรือธุรกิจและผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาอภิปรายได้ดังนี้

1. เจตคติโดยส่วนรวมของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้ปกครองส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจถึงการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษาอย่างแท้จริง และคิดว่าเด็กในระดับประถมศึกษายังเป็นเด็กที่เล็กเกินไปที่จะเรียนรู้ในเรื่องนี้โดยคิดว่า ควรจะเริ่มเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นมากกว่าคือ ควรสอนในระดับมัธยมศึกษาซึ่งจะเห็นได้จากการวิจัยของสารภี สุทธิเสวันต์ (2509 : 74) ที่พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่สนับสนุนให้มีการสอนเพศศึกษาในระดับมัธยมศึกษาและจากการศึกษาของปราโมทย์ ปานกำเนิด (2531 : 68-69) พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเจตคติที่เห็นด้วยต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้าน นอกจากนี้ อภิทธิพลทางวัฒนธรรมดั้งเดิมของไทยที่เชื่อว่า เรื่องเพศสัมพันธ์ การครองรักครองเรือน การเป็นมารดาและการเลี้ยงดูบุตรเป็นเรื่องธรรมชาติ ทุกคนจะเรียนรู้ได้เองเมื่อถึงเวลาคือ เมื่อเป็นผู้ใหญ่

(บุหงา สัมปชชิต, 2531 : 96; อ้างอิงมาจาก สุรพล บุญทรง. 2523) ดังนั้นจึงทำให้ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

2. จากสมมุติฐานข้อที่ 1 ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการที่มีเพศต่างกัน จะมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างกัน จากการศึกษพบว่า ผู้ปกครองชายและผู้ปกครองหญิงมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่าผู้ปกครองหญิงมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาดีกว่าผู้ปกครองชาย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของอรุณ ปาละโค (2527 : 52-54) ที่พบว่า นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีเจตคติในเรื่องเพศแตกต่างกันโดย นักเรียนหญิงมีเจตคติเชิงนิมิตในเรื่องเพศมากกว่านักเรียนชาย และจากการศึกษาของปิ่นนัท ทวีชัยมั่นคงทวี (2535 : 68) พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีเจตคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศแตกต่างกัน โดยนักเรียนหญิงมีเจตคติในทางบวกต่อการคบเพื่อนต่างเพศสูงกว่านักเรียนชาย นอกจากนี้ อรชร ปิตานนท์ (2528 : 36-40) ยังศึกษาพบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันด้วย ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองชายและผู้ปกครองหญิงมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างกันโดย ผู้ปกครองหญิงมีเจตคติดีกว่าผู้ปกครองชายนั้นอาจเนื่องมาจาก

2.1 การที่สังคมไทยโบราณ ผู้หญิงมีฐานะด้อยกว่าผู้ชายมาก ไม่ว่าจะเป็นการอบรมเลี้ยงดูและการศึกษา การทำงาน การเลือกคู่ครอง ฯลฯ ผู้ชายจะได้รับการยกย่องเหนือกว่าผู้หญิงทั้งทางด้านพฤตินัยและนิตินัย ถึงแม้ว่าภายหลังจะได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมตะวันตกแล้วทำให้ฐานะของผู้หญิงไทยเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นแต่ก็ยังไม่เท่าเทียมกับผู้ชายอยู่นั่นเอง (สุรีย์ สุวรรณภาค. 2529 : 34) จากตัวอย่างเรื่องเพศ ซึ่งเป็นเรื่องที่สัมพันธ์

ใกล้เคียงกับคนเรามากที่สุด แต่ผู้หญิงก็ไม่สามารถจะหาความรู้ในเรื่องเพศศึกษาได้อย่างสะดวกเหมือนกับผู้ชายที่สามารถหาความรู้เรื่องเพศศึกษาได้อย่างสะดวกและเปิดเผย โดยไม่ถูกครหานินทา ซึ่งจากการศึกษาของบุปผา สีมารบรพ์ (2517 : 29) ที่ได้ศึกษาค่านิยมของนิสิตมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง พบว่า นิสิตชายต้องการความเป็นอิสระและไม่ผูกพันกับประเพณีต่าง ๆ นักและคาดหวังว่าหญิงควรประพฤติอยู่ในกรอบประเพณีมากกว่าชาย ส่วนนิสิตหญิงเองต้องการความเสมอภาคในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง พฤติกรรมใดที่ชายประพฤติได้หญิงก็ควรประพฤติได้ด้วยโดยไม่ถือว่าเป็นการเสียหาย จะเห็นได้ว่า หากผู้หญิงจะมีความรู้ในเรื่องเพศศึกษาโดยไม่ถูกครหาจึงต้องเป็นลักษณะการเรียนรู้ทางวิชาการเท่านั้น ดังนั้นจึงอาจทำให้ผู้หญิงสนับสนุนให้มีการสอนเพศศึกษามากกว่าผู้ชายในขณะที่ผู้ชายถือว่าแม้ไม่ได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาจากโรงเรียนก็สามารถรับจากแหล่งอื่นได้

2.2 จากการที่ผู้หญิงมีความละเอียดอ่อนมากกว่าผู้ชาย ดังนั้นจึงมองปัญหาต่าง ๆ อย่างลึกซึ้ง และทุกแง่มุม เช่น ปัญหาทางสังคมที่เกิดจากพฤติกรรมทางเพศ ผู้หญิงจะมองสาเหตุที่เกิดไกลไปกว่าสิ่งที่เห็นเฉพาะหน้า ซึ่งไม่ได้เกิดเพราะสิ่งแวดล้อมชั่วๆ สื่อมวลชน สิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ การแต่งกายหรือบรรยากาที่เป็นใจ เพราะสิ่งที่กล่าวมาเป็นเพียงสิ่งส่งเสริมเท่านั้น สาเหตุที่แท้จริงเกิดเพราะคนเราไม่มีความรู้ ความเข้าใจที่แท้จริงในเรื่องเพศศึกษา จึงทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา ซึ่งจากการค้นคว้าวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความผิดทางเพศที่กระทำในประเทศสหรัฐฯ แสดงให้เห็นว่าคนที่ประพฤติดังกล่าวเป็นผู้ที่ไม่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษามาก่อน (สุชาติ โสภประสุร และ วรณี โสภประสุร, 2531 : 167) ดังนั้นจึงอาจทำให้ผู้ปกครองหญิงสนับสนุนในเรื่องการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษามากกว่าผู้ปกครองชาย

3. จากสมมุติฐานข้อที่ 2 ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการที่มีอายุน้อยกว่า

จะมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาดีกว่าผู้ปกครองที่มีอายุน้อยกว่า จากผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีอายุน้อยกว่า มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาไม่แตกต่างจากผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีอายุมากกว่า ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของสถาบันสาธารณสุขของอิตาลี (กองระบาดวิทยา สำนักปลัดกระทรวงสาธารณสุข. 1992 : 466,473) ที่พบว่า กลุ่มพ่อแม่ เด็กที่สนับสนุนการให้ความรู้ในเรื่องของเอดส์ ยาเสพติด และเพศศึกษามักจะเป็นกลุ่มอายุน้อยกว่า ขณะที่กลุ่มคัดค้านการให้ความรู้มักจะมีอายุมากกว่า 45 ปี และจากการศึกษาของเรณู เจริญศรี (2525 : 67-70) พบว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกันมีเจตคติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงแตกต่างกัน ส่วนภูมิเรื่อง อริยกะบุตร (2513 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงจารีตประเพณีในระหว่างต่างรุ่นพบว่า กลุ่มสูงอายุ กลุ่มกลางคน และกลุ่มวัยรุ่นมีเจตคติที่แตกต่างกัน แต่ผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของปราโมทย์ ปานกำเนต (2531 : 68-69) ที่พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีอายุต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านไม่แตกต่างกัน และจากการศึกษาของพวงทอง ป้องภัก (2528 : 82-84) ที่พบว่า มารดาไทย พุทธ และมารดาไทยมุสลิมที่มีอายุต่างกันมีความเชื่อด้านการดูแลสุขภาพเด็กก่อนวัยเรียนไม่แตกต่างกัน สาเหตุที่ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีอายุน้อยกว่ามีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาไม่แตกต่างจากผู้ปกครองที่มีอายุมากกว่าอาจเนื่องมาจาก ปัจจุบันสังคมเปลี่ยนไปเนื่องจากอิทธิพลของอารยธรรมตะวันตกทำให้คนไทยมีการแสดงออกทางเพศอย่างเสรีมากขึ้น มีการรับรู้เรื่องเพศจากสื่อมวลชนในรูปแบบต่าง ๆ มากขึ้นจาก วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนต์ หนังสือ และวารสารต่าง ๆ คนในแต่ละวัยจึงมีโอกาสดูรับรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ได้เท่าเทียมกัน ดังนั้นผู้ที่ได้รับการเรียนรู้จากสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ก็ย่อมมีโอกาสดูถูกอิทธิพลของข้อมูลเหล่านี้ทำให้เกิดเจตคติในเรื่องเพศไปในทิศทางเดียวกัน ฉะนั้นจึงอาจทำให้ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีอายุน้อย

กว่ามีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาไม่แตกต่างจากผู้ปกครองที่มีอายุมากกว่า

4. จากสมมุติฐานข้อที่ 3 ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการที่นับถือศาสนาต่างกันจะมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างกัน

จากการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีศาสนาต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของเชิร์ส (ฟวงทอง ป้องภัก. 2528 : 84; อ้างอิงมาจาก Sears. 1957) ที่ได้ศึกษาความเชื่อแบบแผนของการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่มีผลต่อสุขภาพโดยศึกษามารดาในมลรัฐนิวอิงแลนด์ พบว่าความเชื่อ แบบแผนของการอบรมเลี้ยงดูเด็กแตกต่างไปตามศาสนา วัฒนธรรม และ วารุณี วงศ์วิเชียร (2524 : 101-109) ได้ศึกษาพบว่า นักศึกษาที่นับถือศาสนาพุทธมีเจตคติต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวไปในเชิงบวกมากกว่านักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลาม ส่วน วิวรรณ รอนนุติ (2529 : 77-83) ได้ศึกษาพบว่า นักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามกับนักเรียนโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศศึกษาแตกต่างกัน แต่การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของปราโมทย์ ปานกำเนิด (2531 : 68-69) ที่พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีศาสนาต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับ ปรีชา อันตระกูล (2523 : 149-151) ที่ศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครที่นับถือศาสนาต่างกันมีความรู้และเจตคติด้านเพศศึกษาและการวางแผนครอบครัวไม่แตกต่างกัน ซึ่งการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่นับถือศาสนาต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาไม่แตกต่างกันอาจเนื่องจาก การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สำรวจพบเพียงผู้ปกครองที่นับถือศาสนาพุทธและศาสนาคริสต์เท่านั้นไม่มีผู้ปกครองที่นับถือศาสนาอิสลามและศาสนาอื่น ๆ ซึ่งศาสนาพุทธมีลักษณะยึดหยุ่นค่อนข้างสูงให้อิสระแก่พุทธศาสนิกชน

ในการตัดสินใจเลือกที่จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยเหตุผลของตน มิใช่กระทำตามผู้อื่นและในศาสนาพุทธก็ไม่ได้มีข้อกำหนดกฎเกณฑ์ในเรื่องเพศศึกษา เพียงแต่มิให้กระทำผิดศีลธรรมเท่านั้น ส่วนในศาสนาคริสต์ก็ไม่ได้มีบทบัญญัติหรือข้อบังคับในเรื่องเพศเช่นกัน ดังนั้นผู้ที่นับถือศาสนาพุทธและผู้ที่นับถือศาสนาคริสต์จึงมีความอิสระในการเลือกจะกระทำสิ่งใดด้วยความรู้สึกนึกคิดของตนที่ไม่ผิดศีลธรรมและจรรยาอันดีงาม อีกประการหนึ่งคือ บุคคลทั้ง 2 กลุ่มต่างเป็นคนไทยอยู่ในสภาพสังคมที่คล้าย ๆ กัน ได้รับความรู้เรื่องเพศจากสื่อมวลชนในรูปแบบที่คล้ายกัน ย่อมทำให้มีโอกาสรับเอาอิทธิพลทางด้านเพศมา ทำให้เกิดเจตคติในเรื่องเพศในทิศทางเดียวกัน ดังนั้นจึงอาจทำให้ผู้ปกครองที่นับถือศาสนาพุทธและผู้ปกครองที่นับถือศาสนาคริสต์มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาไม่แตกต่างกัน

5. จากสมมุติฐานข้อที่ 4 ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างกัน จากการศึกษพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษามีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาดีกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษาและประถมศึกษา และผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาดีกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวสันต์ นาวาเหนือ (2530 : 66-67) ที่พบว่า หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างกัน และสอดคล้องกับปราโมทย์ ปานกำเนต (2531 : 68-69) ที่พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านแตกต่างกัน ส่วนการศึกษาของบุศรา ใจชื้อกุล (2533 : 134-137) พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความรู้

และเจตคติในการดูแลสุขภาพเด็กก่อนวัยเรียนแตกต่างกัน และ กัลยา นาคเพ็ชร (2521 : 115-118) ศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันทำให้เจตคติของมารดาต่อประเพณีและความเชื่อในการบริโภคแตกต่างกัน ส่วน ปิยวรรณ วิรัชชัย (2521 : 63-64) ก็ศึกษาพบว่า มารดาที่มีระดับการศึกษาค่ำมีความเชื่ออย่างไม่มีเหตุผลในการเลี้ยงดูเด็กมากกว่ามารดาที่มีระดับการศึกษานานกลางและสูง ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของสุโท เจริญสุข (2520 : 40-41) ที่ว่า คนที่มีการศึกษาและประสบการณ์มากจะช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถให้ตนเองเสมอ ผู้ที่เคยผ่านการศึกษาระดับสูงก็รู้มากเห็นมาก พัฒนาการด้านความเชื่อและอุดมคติจึงเป็นไปได้ดีกว่าคนที่มีระดับการศึกษาต่ำ และ สุชา จันทร์เอม (2521 : 157) ยังกล่าวไว้ว่า เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้หรือเกิดจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล การศึกษาในสถาบันการศึกษา ก็จัดเป็นการเรียนรู้อย่างหนึ่ง ซึ่งถ้าคนมีการศึกษาในระดับที่ใกล้เคียงกันก็จะมีโอกาสเกิดเจตคติที่คล้าย ๆ กันด้วย ดังนั้นจึงอาจทำให้ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างกัน

6. จากสมมุติฐานข้อที่ 5 ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีอาชีพต่างกัน จะมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างกัน จากการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีอาชีพต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีอาชีพเกษตรกรรมมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาดีกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป และผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีอาชีพรับราชการและลูกจ้างรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาดีกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขายหรือธุรกิจ และอาชีพรับจ้างทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของสุโท เจริญสุข (2520 : 40-41) ที่ว่า เจตคติ

และศีลธรรมจรรยา ย่อมเป็นไปตามอาชีพของคน เช่น แนวความคิด และการกระทำของคนอาชีพหาเช้ากินค่ำกับคนอาชีพระดับสูงที่สังคมยกย่อง จะเห็นว่าต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจากสภาพสังคมในอาชีพต่าง ๆ ทำให้มีโอกาสเรียนรู้เกิดเจตคติ และค่านิยมที่ต่างกันได้ ดังจะเห็นได้ว่า บุคคลที่อยู่ในสังคมแบบเกษตรกรรม มักมีค่านิยมในเรื่องของการยึดถือตัวบุคคลและความสัมพันธ์ส่วนตัว ส่วนในสังคมอุตสาหกรรมมักยึดถือค่านิยมในด้านความสามารถส่วนตัวของบุคคลและหลักเกณฑ์ (อดุล วิเชียรเจริญ.ม.ป.ป. : 42) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ นิยม ฉิมตระกูล (2518 : 81-83) และ พิเศษศรี ศรีวรกุล (2518 : 77-78) ที่พบว่า นักเรียนที่มีบิดามารดามีอาชีพต่างกันในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนสาธิตมีทัศนคติต่อการจัดการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันและสอดคล้องกับการศึกษาของเรณู เจริญศรี (2525 : 67-70) ที่พบว่า นักเรียนที่บิดามารดามีอาชีพต่างกันจะมีทัศนคติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงแตกต่างกัน ส่วน พรหมนิสไพบูลย์ (2505 : 498-500) ศึกษาพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงในโรงเรียนสหศึกษาสามารถปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนต่างเพศได้ดีกว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนสำหรับเด็กชายหรือเด็กหญิงและ สิริวรรณ คำเข้ม (นิมมวล อันทะชัย. 2532 : 26; อ้างอิงมาจาก สิริวรรณ คำเข้ม. 2520) ยังศึกษาพบว่า นักศึกษาหญิงปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน ที่จบจากโรงเรียนสตรีมีการปรับตัวแตกต่างจากนักศึกษาหญิงที่จบจากโรงเรียนสหศึกษาโดยนักศึกษาหญิงที่จบจากโรงเรียนสหศึกษามีเพื่อนต่างเพศมาก และมีความเชื่อมั่นในตนเองในการคบเพื่อนต่างเพศ นอกจากนี้ นิมมวล อันทะชัย (2532 : 61) ยังศึกษาพบว่า การปรับตัวด้านสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนมัธยมศึกษาหญิง โรงเรียนมัธยมศึกษาชายและโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบสหศึกษาแตกต่างกัน ดังนั้นสภาพแวดล้อมในสังคมหนึ่ง ๆ จึงย่อมมีผลต่อเจตคติของบุคคลในสังคมนั้น ๆ ฉะนั้นจึงอาจทำให้ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีอาชีพต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างกัน

7. จากสมมุติฐานข้อที่ 6 ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดสมุทรปราการที่มีเชื้อชาติต่างกัน จะมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างกัน จากการศึกษา พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีเชื้อชาติต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และไม่สอดคล้องกับคำกล่าวของวิตติง และชิลด์ (สฺรเคช สํวราญจิตต์, 2527 : 8; อ้างอิงมาจาก Whiting and Child. n.d.) ที่กล่าวว่า ความเชื่อเป็นค่านิยมเจตคติที่มีความสัมพันธ์กับเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ในการตอบสนองของบุคคลในวัฒนธรรมใดวัฒนธรรมหนึ่ง ซึ่งมีแนวทางในการปฏิบัติแตกต่างกันไปในแต่ละวัฒนธรรมนั้น ส่วนสุชา จันทรเฒ และ สุรางค์ จันทรเฒ (2516 : 229) กล่าวว่า เด็กที่อยู่ในวัฒนธรรมต่างกันมักจะได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน โดยบิดามารดาส่วนมากมักจะอบรมเด็กด้วยวิธีแบบอย่างของตนเองได้เคยรับมาก่อน ฉะนั้น ประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อ และค่านิยมของแต่ละเชื้อชาติจึงทำให้มีการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน เช่นเมื่อพิจารณาสภาพความเป็นอยู่ทางสังคมไทยและสังคมจีนจะพบลักษณะพิเศษคือ คนจีนชอบมีอาชีพค้าขาย กระตือรือร้น ขยัน มีความอดทน กล้าเสี่ยง เมื่อเปรียบเทียบกับคนไทยแล้วคนไทยเฉื่อยช้า รักความสันโดษ ขาดความกระตือรือร้น ชอบพึ่งพาผู้อื่น ซึ่งจะเห็นได้ว่าคนจีนและคนไทยมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน (ทองหล่อ วิภาวีน, 2516 : 10) ส่วนโบตัน ได้เปรียบเทียบการอบรมเลี้ยงดูของคนไทยและคนจีนว่า คนไทยสั่งสมนิสัยให้บุตรเป็นผู้ขอลุ่ทุกสิ่งจากพ่อแม่ตลอดไปแม้จนเติบโตเป็นผู้ใหญ่มีครอบครัวแล้ว ส่วนคนจีนสั่งสมให้บุตรเป็นผู้ให้พ่อแม่ (วรวิ วัชรธรรม, 2515 : 3; อ้างอิงมาจาก โบตัน, 2514) แต่จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีเชื้อชาติต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาไม่แตกต่างกันอาจเนื่องมาจาก

7.1 การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สำรวจพบเฉพาะผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีเชื้อชาติไทยและเชื้อชาติจีนเท่านั้น ไม่พบผู้ปกครองเชื้อชาติมอญ

และเชื้อชาติอื่น ๆ ซึ่งคนเชื้อชาติไทยและเชื้อชาติจีน แม้จะแตกต่างกันในเรื่องของการอบรมทางด้านบุคลิกภาพ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แต่ในด้านอื่น ๆ เช่น เจตคติในเรื่องเพศไม่ได้มีการกล่าวถึง จึงคิดว่าไม่มีความแตกต่างกัน เนื่องจากคนในซีกโลกตะวันออกมักจะมีค่านิยมเรื่องเพศคล้าย ๆ กัน คือ ผู้ชายได้รับการยกย่องเหนือผู้หญิงมีพฤติกรรมทางเพศที่มีอิสระมากกว่าเพศหญิง ผู้หญิงต้องอยู่ในระเบียบประเพณี ดังนั้นจึงคิดว่าเจตคติในเรื่องเพศ ไม่แตกต่างกันระหว่างคนเชื้อชาติไทยและเชื้อชาติจีน

7.2 คนเชื้อชาติจีนในประเทศไทย ส่วนใหญ่จะเกิดในประเทศไทยหรืออยู่มานาน ดังนั้น วัฒนธรรมของสังคมไทยจึงมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของคนเชื้อชาติจีนในประเทศไทย ดังที่ อัมพลิกา ปัทมานนท์ (2516 : 46) กล่าวว่า เมื่อคนเราเติบโตอยู่ในหมู่คณะใดก็จะเคยชินกับวัฒนธรรมและหลักยึดถือของหมู่คณะนั้น และถือเอาเป็นวิถีชีวิตของตนมีความประพฤติ ภาษาคู และประกอบกิจไปตามวัฒนธรรม ประเพณี และความเคยชินของหมู่คณะที่ตนอยู่ ดังนั้นจึงอาจทำให้ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีเชื้อชาติไทย และเชื้อชาติจีนมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจะให้มีการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาให้มากขึ้นโดยสอดแทรกไปในหัวข้อเรื่องที่สามารถนำมาเกี่ยวข้องกับเพศศึกษาได้ เช่น หัวข้อเรื่อง จริยศึกษา ฯลฯ

2. เนื้อหาสาระในหลักสูตร ควรจะตอบสนองความต้องการรับรู้ของเด็กวัยต่าง ๆ ให้เหมาะสม ซึ่งได้มีการศึกษาของจงกล นาหิรัญ (2525 : 120-123) พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสนใจในหมวดชีวิตครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง ดังนั้นในการจัดเนื้อหา สำหรับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จึงควรให้ความสำคัญในเรื่องของชีวิตครอบครัวให้มาก

3. ควรจัดให้มีการอบรมผู้บริหารการศึกษา และครูในโรงเรียนเพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ และมีเจตคติที่ถูกต้องในเรื่องเพศศึกษาเสียก่อน เพื่อที่จะสามารถถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ และสามารถสร้างเจตคติที่ถูกต้องเหมาะสมในเรื่องเพศแก่นักเรียน

4. ครูทุกคนในโรงเรียนจะต้องคิดเสมอว่า พฤติกรรมทางเพศของครูจะเป็นตัวอย่างแก่นักเรียน ดังนั้นจึงควรประพฤติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดี

5. สถาบันผลิตครูในระดับต่าง ๆ ควรจะได้เปิดการเรียนการสอนวิชาเพศศึกษาขึ้นเป็นวิชาบังคับ เพื่อให้ครูที่จบออกมาสามารถจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

6. ครูผู้สอนเพศศึกษา ควรจะได้ประสานงานกับหน่วยงานของกระทรวงสาธารณสุข เพื่อขอคำแนะนำเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา อุปกรณ์การสอน หรือเอกสารต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนเพศศึกษา รวมทั้งขอความร่วมมือในการจัดนิทรรศการหรือจัดวิทยากรมาบรรยายพิเศษ เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจดีขึ้น

7. โรงเรียนควรผลิตเอกสารเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาหรือจัดหาหนังสือเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศศึกษาที่ทันสมัยไว้ในห้องสมุดเพื่อเป็นหนังสือประกอบการเรียนนอกเวลา

8. โรงเรียนควรจะประสานงานกับผู้ปกครองในเรื่องการเรียนการสอนเพศศึกษาเพื่อให้ได้ผลดี โดยแจ้งให้ผู้ปกครองนักเรียนได้รับทราบถึงจุดมุ่งหมายของการสอนเพศศึกษา เนื้อหาสาระที่จะสอน และประโยชน์ที่จะมีต่อการดำรงชีวิตในสังคม ทั้งนี้เพื่อลดปฏิกิริยาต่อต้านหรือความไม่พอใจต่าง ๆ ที่จะส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอนเพศศึกษา โดยอาจจะจัดให้มีการประชุมชี้แจงกับผู้ปกครองในวันเปิดภาคเรียน ซึ่งเป็นวันที่ผู้ปกครองจะต้องมาติดต่อกับโรงเรียนอยู่แล้ว

9. โรงเรียนควรจัดให้มีการบริการให้คำปรึกษาและแนะแนวแก่นักเรียนในเรื่องเพศตั้งแต่วัยประถมศึกษาเป็นต้นไป

10. ควรมีการกวาดล้างอย่างเคร่งครัดในการควบคุมสื่อมวลชน และแหล่งบริการเรีงรมย์ที่จะมีผลกระทบต่อเจตคติในเรื่องเพศกับนักเรียน รวมทั้งสนับสนุนให้สื่อมวลชนเสนอความรู้เรื่องเพศที่เหมาะสมถูกต้องต่อสาธารณชน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะได้มีการศึกษาในเรื่องนี้ในหลาย ๆ จังหวัดทั่วประเทศ รวมทั้งในโรงเรียนเอกชนด้วยเพราะเจตคติของผู้ปกครองเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อการเรียนการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สามารถนำไปปรับปรุงหลักสูตร วิธีการเรียนการสอนและผู้สอน รวมทั้งหาแนวทางประสานงานกับผู้ปกครองในการจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพ
2. การศึกษาในตัวแปรเรื่อง ศาสนา และเชื้อชาติ ควรจะใช้วิธีแบบเจาะจงเพื่อให้ได้ตัวแปรครบดังที่ต้องการศึกษา
3. ควรจะได้มีการศึกษาในเรื่องปฏิสัมพันธ์ระหว่างเจตคติที่มีต่อการสอนเพศศึกษาของผู้ปกครองกับนักเรียน
4. ควรจะได้มีการศึกษาเปรียบเทียบเรื่องเจตคติที่มีต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียนระดับชั้นต่าง ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัลยา นาคเพ็ชร. การศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อภาวะโภชนาการของเด็กก่อนวัยเรียนในท้องที่ ตำบลคางพล อำเภอนนไทย จังหวัดนครราชสีมา. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อัดสำเนา.
- กิตติ พุกกานนท์ และคณะ. "ความรู้และพฤติกรรมของกลุ่มเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ในการป้องกันโรคเอดส์ จังหวัดลำปาง," โรคติดต่อ. 17(4) : 259; ตุลาคม - ธันวาคม 2534.
- ควบคุมโรคติดต่อ, กรม. "สถานการณ์โรคเอดส์," ข่าวสารเอดส์. 5(14) : 4; 16 กรกฎาคม 2535.
- _____. เอกสารข้อมูลสถิติงานควบคุมการโรคประจำปีงบประมาณ 2534. กรุงเทพฯ : ฝ่ายแผนงานและประเมินผลกองการโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2535.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัด, สำนักงาน. เอกสารการรายงานจำนวนนักเรียนประจำเดือนของ สปอ. สมุทรปราการ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัด, สิงหาคม 2535.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. สถิติการประถมศึกษา 2533. กรุงเทพฯ : กองนโยบายและแผน สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ, 2534.
- _____. สถิติการประถมศึกษา 2534. กรุงเทพฯ : กองนโยบายและแผน สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ, 2535.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. ตีพิมพ์กรมสำหรับปฏิบัติการในระบบสารสนเทศทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2529.

- จنگกล นาฬิรฎ. ความสนใจทางด้านเพศศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ในโรงเรียนทดลอง กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.
- ชวน กลีกร. ความคิดเห็นของครูใหญ่ โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดที่มีต่อการสอนเพศศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515. อัดสำเนา.
- ชวนิช จันทรน้อย. พฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น : กรณี
ศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศ เขตการศึกษา 6. วิทยานิพนธ์ วท.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2533. อัดสำเนา.
- ชีชาวล โอสอานนท์. "เพศศึกษาจะแก้ปัญหาประชากรได้หรือไม่," ประชากร
ศึกษา. 6 : 36-37; มิถุนายน 2522.
- ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์ และคนอื่น ๆ. เพศศึกษาแผนใหม่. กรุงเทพฯ :
โอเดียนสโตร์, 2524.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ :
ศูนย์หนังสือจุฬา, 2534.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. เอกสารประกอบการสอนเรื่อง การวัดทัศนคติเพื่อ
ทำนายพฤติกรรม. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ม.ป.ป.
- _____. จิตวิทยาสังคมขั้นสูง. เอกสารประกอบการบรรยายวิชาจิตวิทยา
สังคมขั้นสูง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2521.
- ถาวร ดิษฐ์เย็น. สาเหตุของการทำแท้งเถื่อน : ศึกษาเฉพาะตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยมหิดล, 2531. อัดสำเนา.

- ทองหล่อ วิภาวีน. การศึกษาเปรียบเทียบและหาความสัมพันธ์ระหว่างสังคม
ประภิตและความเกรงใจของครอบครัวไทยกับครอบครัวจีน.
ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร, 2516. อัดสำเนา.
- ธารทิพย์ ตัณศลารักษ์. พฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น :
กรณีศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศ เขตการศึกษา 9. วิทยานิพนธ์
วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2533. อัดสำเนา.
- นวลละออ สุภาผล. "เพศศึกษา : การทำงานร่วมกันของพ่อแม่กับโรงเรียน,"
คหเศรษฐศาสตร์. 27(1) : 6-9; มีนาคม 2526.
- นันทิรัตน์ คุณากร. "พฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น : กรณี
ศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศ เขตการศึกษา 1," จิตวิทยาคลินิก.
21(2) : 1-25; กรกฎาคม - ธันวาคม 2533.
- นิ่มนวล อันทะชัย. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตมโนทัศน์กับการปรับตัว
ด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นใน
โรงเรียนมัธยมศึกษาชายและโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบสหศึกษา จังหวัด
อุดรธานี. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.
- นิคม จิมตระกูล. การศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน
โรงเรียนมัธยมศึกษาอิตส่วนกลางที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา.
ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2518. อัดสำเนา.
- บรรเทา อุทัยทัศน์. ความคิดเห็นของครูระดับประถมศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล
ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514. อัดสำเนา.

- บุปผา สีมารบรรพ์. การเปลี่ยนแปลงค่านิยมของนิสิตมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517. อัดสำเนา.
- บุญวงศ์ เพชรรัตน์. การศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อการมีคูครองของเด็กวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวสมบูรณ์และครอบครัวแตกแยก. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- บุศรา ใจชื้อกุล. พฤติกรรมการดูแลสุขภาพเด็กก่อนวัยเรียนของผู้ปกครองที่พาเด็กมารับบริการสุขภาพที่โรงพยาบาลเด็ก. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- บุหงา สัมปรัชลิต. การสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตามความคิดเห็นและความต้องการของครูและนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตชั้นในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- ปิยนันท์ ทวีชัยมั่นคงทวี. การศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- ปิยวรรณ วิรัชชัย. การศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กและสุขภาพอนามัยของเด็กก่อนวัยเรียน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อัดสำเนา.
- ปรีชา คร้ามพิภคร์. จิตวิทยาพัฒนาการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. ม.ป.ท., 2527.

- ปรีชา อันตระกูล. ความรู้และทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านเพศศึกษาและการวางแผนครอบครัว.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
อัสส่าเนา.
- ปราโมทย์ ปานกำเนิด. เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
เกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาที่บ้าน ในจังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2531. อัสส่าเนา.
- พรรณี มนัสไพบุลย์. สหศึกษากับการพัฒนาทางด้านสังคมของนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2502.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร, 2505. อัสส่าเนา.
- พวงทอง บ้องภัย. การศึกษาเปรียบเทียบความเชื่อด้านการดูแลสุขภาพเด็ก
ก่อนวัยเรียนของมารดาไทยพุทธและไทยมุสลิมในจังหวัดปัตตานี.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2528. อัสส่าเนา.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์
ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เจริญผล, 2531.
_____. เครื่องมือและวิธีการเก็บข้อมูลสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.
- พัฒน์ สัจจานงค์. ชีวิตการครองเรือน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช, 2526.

พิเชษฐ์ ศรีวรกุล. การศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาลส่วนกลาง ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา.

ปริญญาณพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518. อัดสำเนา.

ภุมเรียง อริยกะบุตร. การเปลี่ยนแปลงจารีตประเพณีของบุคคลต่างรุ่นและมีสภาพแวดล้อมทางสังคมต่างกัน. วิทยานิพนธ์ วท.ม.

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513. อัดสำเนา.

มยุรี ภูงามทอง. เพศศึกษาและสุขภาพในครอบครัว. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2534.

ระบาควิทยา, กอง. "ทัศนคติของพ่อแม่ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาต่อโรคเอดส์, ยาเสพติด, และเพศศึกษาในกรุงโรม ประเทศอิตาลี ปี ค.ศ. 1991," รายงานการเฝ้าระวังโรคประจำสัปดาห์.

23(34) : 466-474; 28 สิงหาคม 2535.

ระวีวรรณ แสงฉาย. "แนวคิดในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา," จิตวิทยาคลินิก. 18(2) : 25-28; กรกฎาคม - ธันวาคม 2530.

เรณู เจริญศรี. ทัศนคติของนักเรียนอาชีวศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง. วิทยานิพนธ์ วท.ม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2525. อัดสำเนา.

วรรณิ์ รักธรรม. การศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวล ความต้องการผลสัมฤทธิ์และความรู้สึกรับผิดชอบของเด็กไทยเชื้อชาติไทยและเด็กไทยเชื้อชาติจีน. ปริญญาณพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2515. อัดสำเนา.

- วสันต์ นาวเหนือ. ความคิดเห็นของผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด
และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- วันทนี วาสิกะสิน. ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมศาสตร์.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.
- วัลลภ ปิยะมโนธรรม. "ความเบี่ยงเบนทางเพศ," ในการประชุมสัมมนา
ระดับชาติ ครั้งที่ 1 เรื่องการพัฒนาสังคมและชีวิตด้วยจิตวิทยา.
กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชน
แห่งชาติ, 2531.
- วิวรรธ รองนุชิต. การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศศึกษาระหว่าง
นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามกับ
โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาเขตการศึกษา 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
กรุงเทพฯ : สาขาสุศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
อัดสำเนา.
- วิเชียร เกตุสิงห์. สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. ครั้งที่ 4. กองวิจัย
การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2522.
- วันส ปัทมภาสพงษ์. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์. กรุงเทพฯ : ภาควิชา
สุศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
- วีรสิทธิ์ สิทธิไตรย์. "พฤติกรรมทางเพศของคนไทย," ไทยรัฐ. 8
กรกฎาคม 2535. หน้า 17.
- วราวุธ วงศ์วิเชียร. เจตคติต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวของนักศึกษา
ที่นับถือพุทธศาสนาและศาสนาอิสลามที่เรียนและไม่เรียนประถมศึกษา
ในสถาบันผลิตครูภาคใต้. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยมหิดล, 2524. อัดสำเนา.
- ศักดิ์ สุนทรเสณิ. เจตคติ. กรุงเทพฯ : ดิฉันบุ๊คส์, 2531.

- ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2535.
- สมจิตต์ สุพรรณทัศน์. เอกสารประกอบการบรรยายวิชาจิตวิทยาสังคม. คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2513.
- สถิติแห่งชาติ, สำนักงาน. สถิติรายไตรมาส. 39(1) : 33-34; มีนาคม 2534.
- _____. รายงานการสำรวจภาวะแรงงาน พ.ศ. 2530. กรุงเทพฯ : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี, 2530.
- สวัสด์ สุวรรณอักษร. "สายสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้นักครอง," สารพัฒนาหลักสูตร. 44 : 19-28; พฤศจิกายน 2528.
- สุกานดา สุวนิชชาติ, สิรินุช คุณานธิพงษ์ และ สุวดี ศรีสัตยากุล. "การศึกษาปัญหาทางเพศศึกษาในนักเรียนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร," อนามัยครอบครัว. 15(2) : 26-32; 2530.
- สุชา จันทรเฒ. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : บำรุงสาส์น, 2521.
- สุชา จันทรเฒ และ สุรางค์ จันทรเฒ. จิตวิทยาเด็ก. กรุงเทพฯ : แพรวพิทยา, 2516.
- สุชาติ โสภประยูร. เพศและเพศศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- _____. สุขวิทยา. คณะครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.
- สุชาติ โสภประยูร และ วรณี โสภประยูร. เพศศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทวัฒนาพานิช, 2521.
- _____. เพศศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทวัฒนาพานิช, 2531.

- สุทัศน์ จิณแพทย์. ทัศนคติในเรื่องเพศและความต้องการที่จะศึกษาในเรื่องเพศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดกาญจนบุรี. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- สุพร เกิดสว่าง. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทำแท้งในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : ธีระการพิมพ์, 2523.
- สุนา ชัมพูทวีป และ คนอื่น ๆ. สุขวิทยาทางการเจริญพันธุ์ของนักเรียนและครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- สุรเดช สาราจิตต์. ความเชื่อที่ผิดทางด้านสุขภาพของครูระดับประถมศึกษาเขตการศึกษา 12. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- สุวรรณี เอ็งตระกูล. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนรัฐบาลจังหวัดชลบุรี. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523. อัดสำเนา.
- สุรีย์ กาญจนวงศ์. "การสอดแทรกเพศศึกษาในวิชาประชากรศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย," ประชากรศึกษา. 7(3) : 48-53; มิถุนายน 2523.
- สุรีย์ สุวรรณภาค. บทบาทของสตรีในด้านสิทธิทางเพศ ศึกษาจากนวนิยายไทยในทว้ง พ.ศ. 2444 ถึง พ.ศ. 2501. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- สุโท เจริญสุข. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2520.

- สารภี สุทธิเสวีวันต์. การสำรวจทัศนคติและความสนใจของครูและผู้บริหาร
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2509. อัดสำเนา.
- สาราญ เพชรจอม. การศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน
โรงเรียนราษฎร์ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2518.
- เหม ทองชัย. ทัศนคติเชิงเสมอภาคของเยาวชนเขตพระโขนง กรุงเทพ
มหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523. อัดสำเนา.
- อรชร ปิดานนท์. การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในภาคตะวันออก. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528. อัดสำเนา.
- อดุล วิเชียรเจริญ. สังคมวิทยาเมือง. ภาควิชาสังคมวิทยา คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, ม.ป.ป.
- อรุณ ปาละโค. การศึกษาเจตคติเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
(ม.5) จังหวัดมหาสารคามและขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
อัดสำเนา.
- อเนก อารีพรรค และ สุวัทนา อารีพรรค. เรียนรู้เรื่องเพศ. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์, 2525.

อัมพลิกา ปัทมานนท์. การศึกษาเปรียบเทียบและหาความสัมพันธ์ของขบวนการสังคมประกิตและความเกรงใจระหว่างเด็กไทยพุทธกับเด็กไทยมุสลิม. ปริญญาโท กศ.ม.

กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2516. อัดสำเนา.

อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม. เพศศึกษาที่น่ารู้. กรุงเทพฯ : สไตส์, 2532.

อารี คัดต์เจริญรัตน์. จิตวิทยาพัฒนาการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2522.

Allport, W. Gordon. "Attitude," in C. Murchesson, Handbook of Social Psychology. Worcester, Mass : Clark University Press, 1935.

Anne, Anastasi. Psychological Testing. 2nd ed. New York : Macmillan Company, 1967.

Berry, Mildred E. "Sex Education in Dade County Public Secondary Schools," Dissertation Abstracts International. 35(7) : 4118 - A ; January, 1975.

Best, John W. Research in Education. 2nd ed. New Jersey : Trentice Hall Inc. Englewood. Cliffs. 1970.

Cronbach, Lee Joseph. Essential of Psychological Testing. 3 re ed. New York : 1970.

Dearth, Paul and Cassel, Carol. "Comparing Attitude of Male and Female University Students before and after a Semester Course on Human Sexuality," The Journal of School Health. 46(10) : 593 - 598 ; December, 1976.

Edwards, Allen Louis. Statistical Analysis. Rinehart Company, Inc. New York : 1957.

Gurney, Henry John. "Acceptable Concepts Grade Placement and Class Organization for Sex Education in School," Dissertation Abstracts International. 27 : 1197 - B ; October, 1966.

Johnson, Warren R. and Schutt, Mararet. "Sex Education Attitude of School Administrators and School Board Members," The Journal of School Health. 36(2) : 64 - 68 ; February, 1966.

Kendler, Howard H. Basic Psychology. California : W.A. Benjamin Inc., 1974.

McCary, James Leslie. Human Sexuality. 3rd ed. New York : Cincinnati, Toronto, London, Melbourne, D. Van Nostrand Company, 1978.

- McNab, Warren L. "Sexual Attitude Development in Children and the Parents Role," The Journal of School Health. 46(9) : 537 - 540 ; November, 1976.
- Parcel, Guy S. and Luttman, Dave. "Evaluation in Sex Education : Evaluation Research for Sex Education Applied to Program Planning," The Journal of School Health. 51(4) : 278 - 281 ; April, 1981.
- Pompian, Helen Kilmer. "A Study of the Initiation of a Sex Education Program in an Elementary School with an Analysis of the Sexual Knowledge of the Sixth-Grade Pupils Involved and of their Attitudes and those of their Parents and Teachers," Dissertation Abstracts International. 30(9) : 3711 - A ; March, 1970.
- Thurstone, L.L. Theory and Measurement. New York : John Willey and Sons, 1976.
- Yamane, Taro. Statistics : An Introductory Analysis. 2nd ed. Tokyo : Harper and Row, 1967.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

หนังสือขอความอนุเคราะห์
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ทม 1007/0025

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร สุขุมวิท 23
กรุงเทพฯ 10110

มกราคม 2536

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางสาววันเพ็ญ วนธารกุล เป็นนิสิตระดับ
ปริญญาโท วิชาเอกสุขศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา
ในระดับประถมศึกษา

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

รศ. สุจินต์ ปรีชาमारถ

ประธาน

ผศ. วินัส ปัทมภาสพงษ์

กรรมการ

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์คือ ขอหนังสือราชการเพื่ออำนวยความสะดวก
สะดวกในการขอความร่วมมือจากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดสมุทรปราการ โดยขอเก็บข้อมูลกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในระหว่าง
เดือนมกราคม ถึง เดือนกุมภาพันธ์ 2536 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และ
ขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ดร. สมพร บัวทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

บัณฑิตวิทยาลัย มศว. ประสานมิตร โทร. 2584119

ที่ ทม 1007/0024

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางสาววันเพ็ญ วนธารกุล เป็นนิสิต
ระดับปริญญาโท วิชาเอกสุศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษา ค้นคว้า
เพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีต่อการ
สอนเพศศึกษา ในระดับประถมศึกษา

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

รศ. สุจินต์ ปรีชาमारถ ประธาน

ผศ. วินัส ปัทมภาพงษ์ กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์คือ ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
สอบถาม

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้
และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

(ศาสตราจารย์ดร.สมพร บัวทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผศ. ทวีสิทธิ์ สิทธิกร
2. อ.ดร. กาญจนา รุ่งตรานนท์
3. ผศ. วินัส ปัทมภาสพงษ์
4. ผศ. นภาพร มัชฌมางกูร
5. ผศ. จุฑามาศ เทพชัยศรี

ภาคผนวก ข.

แบบสอบถามเจตคติ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร สุ่มวิท 23

กรุงเทพฯ 10110

มกราคม 2536

เรียน ผู้ปกครองนักเรียนที่เคารพ

เนื่องด้วยผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเรื่อง "เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา" ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใคร่ที่จะขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถาม เพื่อจะได้ทราบเจตคติหรือความรู้สึกนึกคิดของท่านที่มีต่อการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษากับเด็กในระดับประถมศึกษา ข้อคิดเห็นที่ได้จากท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรวิธีการสอนเพศศึกษาตลอดจนบุคลากรที่รับผิดชอบต่อการสอนเพศศึกษาให้เหมาะสมกับชั้นเรียนและเด็กต่อไป ในการศึกษาครั้งนี้ได้แบ่งประเด็นที่ต้องการศึกษาออกเป็น 4 ประเด็น ได้แก่

1. ความมุ่งหมายในการสอนเพศศึกษา
2. เนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษา
3. วิธีการสอนเพศศึกษา
4. ผู้สอนเพศศึกษา

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงจะได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

วันเพ็ญ วันสารทศ

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกสุขศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสอบถาม

เรื่อง เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัด
สำนักงานการศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีการสอน
เพศศึกษาในระดับประถมศึกษา

คำชี้แจง แบบสอบถามมี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดของผู้ตอบ โปรดกาเครื่องหมาย ✓
ลงในช่อง () ที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ

() 21-40 ปี

() 41-60 ปี

() 60 ปีขึ้นไป

3. ศาสนา

() พุทธ

() คริสต์

() อิสลาม

() อื่น ๆ

4. ระดับการศึกษา

() ต่ำกว่าประถมศึกษา

() ประถมศึกษา

() มัธยมศึกษา

() อุดมศึกษา

5. อาชีพ

() รับราชการและลูกจ้างรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจ

() ค้าขายหรือธุรกิจ

() เกษตรกรรม

() รับจ้างทั่วไป

6. เชื้อชาติ

() ไทย

() จีน

() มอญ

() อื่น ๆ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อการสอนเพศศึกษา ซึ่งเป็น
ข้อความวัดระดับความคิดเห็นของท่านที่มีต่อการสอนเพศศึกษาแก่เด็ก
ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา เมื่อท่านได้พิจารณาข้อความเหล่านั้นแล้ว
ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ในระดับที่มากน้อยเพียงใด โปรดกาเครื่องหมาย ✓
ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นที่แท้จริงของท่านเพียงช่องเดียว

หมายเหตุ เพศศึกษา หมายถึง ความรู้แขนงหนึ่งที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ ความ
เข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศและพฤติกรรมทางเพศ ทำให้ผู้เรียน
มีเจตคติที่ดีเกี่ยวกับเรื่องเพศและมีความประพฤติกว้างเกี่ยวกับเรื่องเพศ
ถูกต้องเหมาะสมเป็นที่ยอมรับในสังคม

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
<u>ความมุ่งหมายในการสอนเพศศึกษา</u>					
1. เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ เกิดเจตคติและพฤติกรรมในเรื่อง เพศที่ถูกต้อง.....					
2. เพื่อให้เด็กสามารถควบคุมอารมณ์ ทางเพศได้อย่างเหมาะสม.....					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
3. เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีความเจริญ เติบโตที่ดี สามารถปรับตัวอยู่ใน สังคมได้อย่างมีความสุข.....					
4. เพื่อเตรียมตัวเด็กให้สามารถ เผชิญกับการเปลี่ยนแปลงของ ร่างกายได้อย่างเหมาะสม....					
5. เพื่อเตรียมตัวเด็กให้เป็นสามี หรือภรรยาที่ดีในอนาคต.....					
6. เพื่อช่วยให้ชีวิตครอบครัวมีความสุข มากขึ้น.....					
7. เพื่อลดปัญหาสังคมที่เกิดจาก พฤติกรรมทางเพศ.....					
8. เพื่อให้เด็กภูมิใจในเพศของตน และมีความรู้สึกที่ดีต่อเพศตรงข้าม.....					
9. เพื่อให้เด็กรู้จักวางตัวและปรับตัว เข้ากับเพศตรงข้ามได้ตามแนว ทางที่สังคมยอมรับ.....					
10. เพื่อให้เด็กรับทราบความเป็นจริง เรื่องเพศจากแหล่งที่ถูกต้อง เหมาะสม.....					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
11. เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเชื่อ และความเข้าใจผิดเกี่ยวกับ เรื่องเพศ.....					
12. เพื่อให้เด็กสามารถตัดสินใจและ เลือกทางปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม.....					
13. เพื่อให้ตระหนักถึงความคาดหวัง ทางสังคมที่มีต่อบทบาทของการ เป็นเพศชายและเพศหญิง.....					
14. เพื่อป้องกันการทำแท้งและการมี บุตรนอกกฎหมาย.....					
15. เพื่อให้เด็กสามารถพูดคุยเรื่อง เพศได้อย่างเหมาะสม.....					
<u>เนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษา</u>					
16. ควรเน้นด้านสังคม วัฒนธรรม และศีลธรรมให้มาก.....					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
17. เนื้อหาที่สอนในระดับชั้นประถม ศึกษาปีที่ 1 ควรเป็นลักษณะ พื้นฐานธรรมดา ได้แก่การรู้จัก แยกเพศ การรู้จักแต่งกายให้ เหมาะสมกับเพศของตน.....					
18. เนื้อหาที่สอนต้องสนองความสนใจ ความต้องการการรับรู้และปัญหา ของเด็กแต่ละวัย.....					
19. ควรเน้นให้รู้จักและยอมรับในเพศ ของตนรวมทั้งยอมรับความเป็น เพศตรงข้ามด้วย.....					
20. ไม่ควรสอนเรื่องการคุมกำเนิด เพราะจะทำให้เกิดการสำส่อน ทางเพศมากขึ้น.....					
21. ไม่ควรสอนเรื่องการป้องกันโรค ติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในวัยนี้ เพราะจะทำให้เด็กอยากลอง..					
22. ควรสอนเรื่องการมีประจำเดือน การหลั่งน้ำอสุจิ.....					
23. ควรสอนเรื่องระบบอวัยวะ สืบพันธุ์ของเพศชายเพศหญิงและ สุขปฏิบัติ.....					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
24. ควรสอนเรื่องการเตรียมตัวเพื่อ เป็นสามีหรือภรรยาที่ดีในอนาคต					
25. ควรสอนเรื่องวิธีการสร้าง ครอบครัวให้มีความสุข.....					
26. ไม่ควรสอนเรื่องการแต่งงาน และการครองเรือน เพราะเป็น เรื่องของผู้ใหญ่ไม่เหมาะสม กับเด็กวัยนี้.....					
27. ไม่ควรนำเรื่องของศีลธรรมมา เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศศึกษา...					
<u>วิธีการสอนเพศศึกษา</u>					
28. ครูควรใช้ภาษาที่สุภาพ ไม่หยาบ โหล่นเพื่อไม่ให้เด็กเห็นเรื่องเพศ เป็นเรื่องลามก.....					
29. ครูควรสอนจากสิ่งที่ใกล้ตัวไปหา สิ่งที่ไกลตัว.....					
30. ไม่ควรสอนเรื่องเพศศึกษาอย่าง เปิดเผย เพราะเรื่องเพศเป็น เรื่องลับ.....					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
31. ควรสอนนักเรียนรวมกันไม่ควร แยกเพศชายหญิง.....					
32. ควรสอนเพศศึกษาตามความต้องการ การรับรู้และความสนใจของเด็ก.....					
33. ควรแยกวิชาเพศศึกษาออกมา สอนต่างหาก ไม่ควรสอนสอด แทรกในวิชาอื่น ๆ.....					
34. ควรสอนตามจิตวิทยาการรับรู้ ของเด็กวัยต่าง ๆ.....					
35. ควรสอนให้เป็นระบบต่อเนื่องกัน ไปตั้งแต่เด็กเล็กจนถึงเด็กโต..					
36. ควรสนับสนุนให้เด็กคบเพื่อนทั้ง เพศเดียวกันและเพศตรงข้าม..					
37. ผู้ปกครองควรให้ความร่วมมือ ในการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน.....					
38. ครูอาจสอนเพศศึกษาโดยการ เปรียบเทียบการแพร่พันธุ์ของ สัตว์และพืชเพิ่มเติมให้เด็กเข้าใจ เรื่องเพศศึกษาดีขึ้น.....					
39. ควรจัดแยกครูชายสอนนักเรียน ชาย ครูหญิงสอนนักเรียนหญิง..					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
40. ควรมีหนังสือนอกเวลาประกอบการเรียนเรื่องเพศศึกษาให้นักเรียนได้อ่าน.....					
41. การสอนเพศศึกษาเป็นหน้าที่เฉพาะของครู ผู้ปกครองไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยว.....					
42. ควรยกปัญหาส่วนตัวเรื่องเพศของเด็กมาพูดกันในชั้นเรียน...					
43. ควรจัดให้มีนิทรรศการทางเพศศึกษาในโรงเรียนบ้าง.....					
44. ควรนำปัญหาทางสังคมที่เกี่ยวกับเพศศึกษามาอภิปรายในชั้นเรียนเพื่อให้เด็กมีความรู้มากขึ้น....					
45. ควรสอนเพศศึกษาเฉพาะเด็กประถมศึกษาตอนปลายเท่านั้น...					
46. ควรสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาตอนต้น.....					
47. ควรสอนเพศศึกษาเฉพาะเด็กที่มีปัญหาเรื่องเพศเท่านั้น.....					
48. หากเด็กพูดคำหยาบคายในเรื่องเพศ ควรทำโทษเพื่อไม่ให้ผู้อื่นเอาเยี่ยงอย่าง.....					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
49. ควรสนับสนุนให้เด็กแยกเล่นเป็น กลุ่มเฉพาะเพศเดียวกัน.....					
<u>ผู้สอนเพศศึกษา</u>					
50. ครูผู้สอนเพศศึกษาต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และมีเจตคติที่ดีใน เรื่องเพศเสียก่อน.....					
51. ครูผู้สอนเพศศึกษาควรได้รับการ อบรมในด้านการสอนเพศศึกษา มาเป็นอย่างดี.....					
52. ครูสตรีไม่ควรสอนเพศศึกษา เพราะเป็นเรื่องน่าอับอาย....					
53. ครูชายเหมาะสมที่จะสอนเพศ ศึกษามากกว่าครูสตรี.....					
54. ครูที่จะสอนเพศศึกษา ควรมีอายุ มากและทำการสอนมาแล้วหลายปี.....					
55. ครูทุกคนในโรงเรียนควรมีหน้าที่ รับผิดชอบในการสอนเพศศึกษา ทั้งทางตรงและทางอ้อม.....					
56. ครูที่แต่งงานแล้วจะสอนเพศศึกษา ได้ดีกว่าครูโสด.....					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
57. แพทย์และพยาบาลจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครู เพราะมีความรู้เรื่องเพศดีกว่า.....					
58. ความประพฤติของครูในเรื่องเพศจะเป็นตัวอย่างแก่นักเรียน.....					
59. ครูผู้สอนเพศศึกษาควรเป็นครูที่สอนวิชาสุขศึกษาเท่านั้น.....					
60. ครูผู้สอนเพศศึกษาควรมีทำที่ที่ปักกันเองกับเด็กเพื่อให้เด็กกล้าที่จะซักถาม.....					
61. ครูที่สอนเพศศึกษา อาจเป็นเพศชายหรือเพศหญิงก็ได้ และไม่จำเป็นต้องแต่งงานแล้วเสมอไป.....					
62. ครูที่สอนเพศศึกษาต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องเนื้อหาและวิธีการสอนที่เหมาะสมกับเด็กแต่ละวัย.....					
63. ครูที่จะให้คำแนะนำเรื่องเพศแก่เด็กควรจะเป็นเพศเดียวกับเด็ก.....					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
64. ครูผู้สอนเพศศึกษาจะต้องมีความรู้ ในเรื่องพัฒนาการทางเพศของ เด็กแต่ละวัยเป็นอย่างดี.....					

ค่าอำนาจจำแนก

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1	4.981	23	3.483	45	3.958
2	4.564	24	2.826	46	3.382
3	4.154	25	2.373	47	5.606
4	3.662	26	2.881	48	1.843
5	2.720	27	4.385	49	2.561
6	2.551	28	2.222	50	4.560
7	4.942	29	1.839	51	2.571
8	4.247	30	3.703	52	5.827
9	5.211	31	2.867	53	4.644
10	5.426	32	2.156	54	2.151
11	4.766	33	2.105	55	4.706
12	3.396	34	3.429	56	2.028
13	4.177	35	3.165	57	3.270
14	2.500	36	2.449	58	2.289
15	4.459	37	5.034	59	1.765
16	2.214	38	3.682	60	4.164
17	2.184	39	5.344	61	4.706
18	2.648	40	2.145	62	4.356
19	5.314	41	3.648	63	2.222
20	3.209	42	3.111	64	2.845
21	2.595	43	4.658		
22	2.162	44	5.167		

ค่าความเชื่อมั่น 0.945

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาววันเพ็ญ วนธารกุล
วัน เดือน ปีเกิด	12 มิถุนายน พ.ศ. 2503
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดตรัง
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	53/15 หมู่ 13 ซอยสวนหลวง ถนนพัฒนาการ อำเภอพระโขนง กรุงเทพฯ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2522	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสภาราชินี จังหวัดตรัง
พ.ศ. 2526	พยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย
พ.ศ. 2536	ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2526-2530	พยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ จังหวัดชลบุรี
พ.ศ. 2530-2533	อาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนรัตนานธิเบศร จังหวัดนนทบุรี
พ.ศ. 2533-ปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 4 โรงเรียนมัธยมด่านสำโรง จังหวัดสมุทรปราการ

เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงาน
การศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา
ในระดับประถมศึกษา

บทคัดย่อ
ของ
วันเพ็ญ วานธารกุล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชา เอกสุขศึกษา
เมษายน 2536

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา และเปรียบเทียบเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา ตามตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ เพศ อายุ ศาสนา ระดับการศึกษา อาชีพ และเชื้อชาติ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2535 จำนวน 385 คน เป็นผู้ชาย 192 คน ผู้หญิง 193 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามวัดเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบค่าที (t-test) ค่ายู (U-test) และค่าเอฟ (F-test)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง
2. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีอายุ เชื้อชาติ และนับถือศาสนาต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาไม่แตกต่างกัน
3. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีเพศต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีอาชีพต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ATTITUDES OF THE PARENTS OF PRATHOM SUKSA VI STUDENTS IN
THE PRIMARY SCHOOLS UNDER THE PRIMARY EDUCATION OFFICE
OF CHANGWAT SAMUTPRAKAN TOWARDS TEACHING OF
SEX EDUCATION IN THE PRIMARY
EDUCATION LEVEL.

AN ABSTRACT
BY
WANPEN WANATHANKUL

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Health Education
at Srinakharinwirot University
April 1993

This study was conducted to study the attitudes of the parents of Prathom sukka VI students in the primary schools under the Primary Education Office of Changwat Samutprakarn towards teaching of sex education in the primary level. Various factors effecting the attitudes of these parents such as sex, age, religion, education level, occupation and race were also compared. The samples from a multistaged sampling consisted of 192 males and 193 females. The questionnaires with rating scales were administered to these samples. The data were then analyzed by using t-test, U-test and F-test.

The findings reveal that :

1. The parents' attitudes towards teaching of sex education in the primary level were at the moderate level.
2. The comparison of attitudes among different groups of age, religion and race showed no significant difference.
3. The comparison of attitudes among different groups of sex showed a statistically significant difference at the level of .05
4. The comparison of attitudes among different groups of educational level indicated a statistically significant difference at the level of .01
5. The comparison of attitudes among different groups of accupation revealed a statistically significant difference at the level of .01